சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவார

தோத்திரத்திரட்டு.

இஃது,

சைவசமயாசாரிகளாகிய

நால்வராது சரித்திரமும்

தேவாரதிருவாசகத்திருமுறைகளினின்றும்

தாயுமானவர் திருப்பாடல்களினின்றும்

இராமலிங்கசுவாமி

திருவருட்பாலிலிருந்தும்

தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனவற்றை

ஒருங்குசேரத்திரட்டி,

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

சென்னை, ஆச்சாரப்பன் தெரு நெ-84.

ROJA MUTHIAH,
ARTIST:
KOTTAIYUR P. O.
RAMNAD DISTRICT.
MADRAS STATE.

12550

ஓ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவார

தோத்திரத்திரட்டு.

இஃது,

சைவசமயாசாரிகளாகிய

நால்வராது சரித்திராமும்

தேவாரதிருவாசகத்திருமுறைகளினின்றும்

தாயுமானவர் திருப்பாடல்களினின்றும்

இராமலிங்கசுவாமி

திருவருட்பாவிலிருந்தும்

தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனவற்றை

ஒருங்குசேர்த்திரட்டி,

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

சென்னை, ஆச்சாரப்பன் தெரு நெ-84.

ROJA MUTHIAH

ARTIST;

KOTTAIYUR P. O

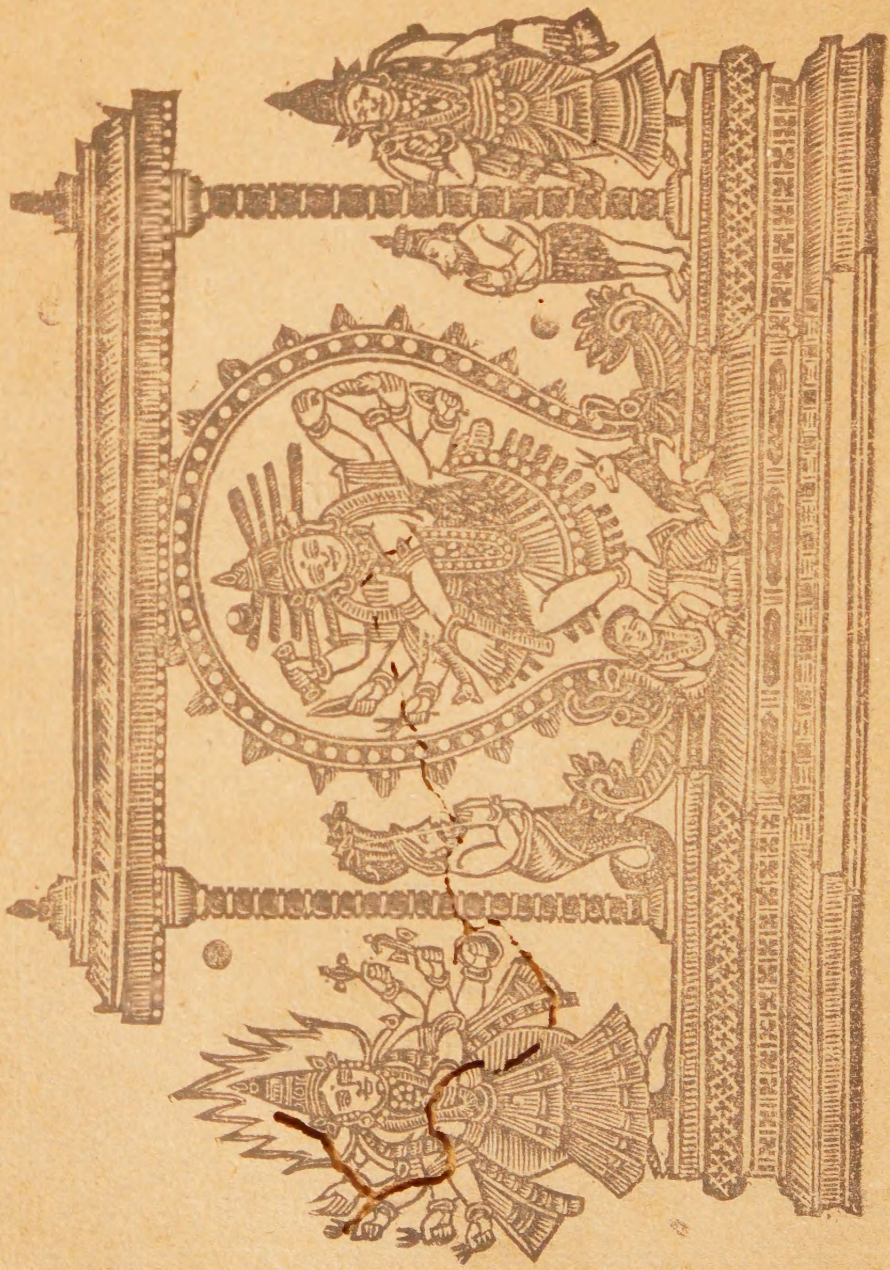

திருஞானசம்பந்தர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் சரித்திரம்.

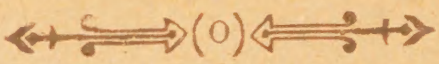

சோழமண்டலத்திலே சீர்காழியில் பிராமணகுலோத்துங்கரான சிவபாதவிருதயருக்கு, அவர்மனைவி பகவதியார் வயிற்றிற்பிறந்து, ஆளுடைய பிள்ளையாரென்ற திருநாமத்தோடுவளர்ந்து, மூன்றும்வயதில், தந்தையார் தூக்கிப்போய்தீர்த்தக்கரையில் உட்காரவைத்துவிட்டு ஸ்நானஞ்செய்யும்போது பிள்ளையாருக்குப் பண்டையவுணர்ச்சி யுண்டாகிச்சுவாமியினுடைய திருவடியைப் பிரிந்திருக்கு மனவருத்தத்தையுட்கொண்டு, ஆலயசிகரத்தை நோக்கி, "அம்மேயப்ப" வென்றழ அதனைக்கண்ட தோணியப்பர் திருவுளமிரங்கி, தேவியாருடன் பிள்ளையாரையணுகி, திருமுலைப்பாலுடன் ஞானமுதமும் கலந்து, தேவியார் பொற்கிண்ணத்தில்தந்தருளப் பிள்ளையாருண்டு அழுகைதீர்ந்திருக்கையில் பிதாவந்துபார்த்துப் பாற்கொடுத்தோர் யாரென்று பயமுறுத்தினர். இவர் கொடுத்தாரென்று கைவிரலாற் சுட்டி, "தோடுடையசெவிய" னென்னும் பதிகமோதிச் சுவாமியைக்காட்ட வானந்தமடைந்தனர்.

அன்றுமுதல், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனரென்னுந்திருநாமங்கொண்டு, பிதாதோளிற்பொருந்திச்செல்லவாலயஞ்செல்வதுந், தோணியப்பரைத் தரிசிப்பதுந், திருப்பதி

கமோதுவதுமாயிருந்தனர் பின்பு, திருக்கோலக் காவென் னுந்தலத்துக்கெழுந்தருளி, சுவாமி பொற்றூளமருளப்பெற றுபதிகமோதித் துதித்து, தமதூருக்குவந்து சிலநாளிருந் து, திருநனிபள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களுக்குச்சென்று பதி கமோதித்துதித்து, மீண்டும்சீர்காழிக்குவந்து சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண் டிருந்தனர்.

இங்ஙனமிருக்கையில், பத்தினியாருடன்வந்த திருநீலக ண்ட யாழ்ப்பாணநாயனாரைப்போ யழைத்துவந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்வித்து, விடுதியமைத்து, விருந்து செய்வித் துபசரித்தனர். பிள்ளையாரருளிய திருப்பதிகங்களைத் தா ன்யாழியாலமைத்து வாசிக்கும்படி கட்டளையிட்டருளும்ப டி, யாழ்ப்பாணர்வேண்ட, இவருமிசைந்தனர். பின்பிருவ ரும் சிதம்பரஞ்சென்று நடராஜமூர்த்தியைத்தரிசித்துப் ப திகமோதிவிடைபெற்றுப்புறம்வந்து, அங்குவசிப்பதற்கஞ் சி, திருவேற்களத்திற்சென்று பரமசிவத்தைதரிசித்து வசி க்குமிடமத்தலமாகக்கொண்டு, நடராஜரைத்தரிசித்துக்கொ ண்டிருக்கும்நாளில், தில்லைவாழந்தணர்கள் நடராஜரையரு ச்சிக்கும் பேறுபெற்றீர்களே யென்னுங் கருத்துட னொரு நாள்சென்றபோது அந்தணர்களெல்லாஞ் சிவகணங்களாயி ருக்கக்கண்டு பாணருக்குங்காண்பித்துத் தரிசித்று, திரு எ ருக்கத்தம்புலியூர் முதலிய ஸ்தலங்களையுந் தரிசித்து, திரு நெல்வாயி லரத்துறைக்குப் போகவிரும்பி, திருவடிவருந்த மெல்லமெல்லச்சென்று வாறன்பாடியென்னும்பதியி லன் றிரவுதங்கினர்.

சுவாமி, தமது திருக்குமாரனுடைய வழிவருத்தத்தைத் திருவுளங்கொண்டு முத்துச்சிவிகையும், முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னங்களுந்தந்தருளநினைத்து, அத்தலபிராமணர்க்கெல்லாந் தனித்தனியே சொப்பனத்திற் றோன்றி "நம்மிடம்வருஞானசம்பந்தனுக் கிவைகளைக் கொண்டுபோய்க் கொடுங்கள்" என் றருளாபித்தனர். உடனே பிராமணர்கள் விழித்தெழுந்து, கனவின்படி ஆலயத்திலிருக்கக்கண்டு வியந்து, வாத்தியகோஷத்துடன் பிள்ளையாரையனுகி, வணங்கிச் சிவபெருமான்தந்த இவைகளை யேற்றருளுமென் றார்கள். பிள்ளையாரும் தாம்கண்டகனவை யொத்திருக்கக் கண்டுதிருவுளவியந்து, "எந்தையீசனெம்பெருமா"னெனும் பதிகம்பாடிச் சிவிகையைவலஞ்செய்து நமஸ்கரித்ததிலேறியருளினர். பின்பு ஆலயஞ்சென்று சிவிகையைவிட்டிழிந்து, சுவாமியைத்தரிசித்துத் துதித்து, சிலநாளங்கிருந்து, திருப்பழுவூர் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குச்சென்றுதரிசித்துச் சீர்காழிக்கெழுந்தருளினர்.

பிள்ளையாருக்கு உபநயனபருவம்வர அதனை முடித்துக் கொண்டங்கிருக்குநாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனர் வருவது கேள்விப்பட்டு எதிர்கொள்ளவரும்பிள்ளையாரை நாயனர்வணங்க, அப்பரேயெழுந்தருளுமென் றிருகரங்களாலுமெடுத்துபசரித்தழைத்துப்போய், தோணியப்பரைத்தரிசித்தார்கள். அப்பர்மூர்த்தி சிலநாளங்கிருந்து சென்றருளினர்.பின்புபிள்ளையார், மற்றஸ்தலங்களுக்குஞ்செல்லத் திருவுளம் கொண்டு பிதாவுக்கறிவிக்க, அவர் நானும்வருகிறேன் யாக

த்திற்குப்பொருளும்வேண்டுமென்ன, பிதாவுடன்புறப்பட்டு, பலஸ்தலங்களிலுஞ் சென்றுதரிசித்து, திருப்பாச்சிலாக்கிராமத்துக்கெழுந்தருளும்போது, அவ்வூரையாளும்கொல்லிப்பவழனென்னுமரசன், நகரையலங்கரித்து, எதிர்சென்றுவணங்கினன். நாயனுர் ஆலயத்துட்சென்று, வலஞ்செய்து, சந்நிதிக்கெழுந்தருளும்போது, ஆங்கோர்கன்னிகைசவம்போலிருக்கக்கண்டு, என்னவென்று வினவ, அரசன்றெழுது, அவள் தன்புதல்வியென்று முயலகநோய்கண்டுதாமையாலங்குகொணர்ந்து கிடத்தியதாகவுஞ் சொன்னன். அதனைக்கேட்டன்புகூர்ந்து "துணிவளர்ந் திங்கள்" என்னும் பதிகமோதித் துதிசெய்ய, வியாதிநீங்கியெழுந்து பிதாவினருகிற்போய் நின்றுள். அரசன்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு, மகளுடன்வந்து நாயனுர் திருவடிகளை வணங்க, அதனைக்கண்டுகிருபைசெய்து, சுவாமியைத்தரிசித்து, சிலநாளங்கிருந்து புறப்பட்டு, திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரில்வந்து வீற்றிருந்தனர். குளிர்காலமாகையாலங்கிருப்போர்களுக்கப்போது, வருநளிச்சுரம் தமதுதிருக்கூட்டத்தாருக்கும் கண்டதறிந்து "அவ்வினைக்கிவ்வினை"யென்னுந் திருநீலகண்டப் பதிகமோதித் துதிக்க, அப்பிணி திருக்கூட்டத்தாரையும் ஊரையும்விட்டு நீங்கியது.

அங்கிருந்துபுறப்பட்டு, மற்ற ஸ்தலங்களுக்குஞ் சென்றுதரிசித்து திருப்பட்டீச்சரத்துக் கெழுந்தருளும்போது நாயனுருக்குத் தெரியாவண்ணம் சிவகணங்கள் முத்துப்பந்

தரைக்கொண்டுவந்து, வெயில்வெப்பந்தணிப்பதற்குப் பரம சிவன்கட்டளையிட் டனுப்பியதென்று சொல்லுமொலியும் பந்தலுமாகாயத்திற்றோனறநோக்கி, இதுவும் மிறைவர்கட் டளையாகில், ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றிசைந்து. சிவி கையைவிட்டிறங்கிப் பணிந்தபோது, பந்தர்கால்களைப் பரி சனத்தார் கைக்கொண்டார்கள். பிறகு திருப்பட்டீச்சுரமு தலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து, திருவாவடுதுறைக்கெழுந்த ருளி சிவனைத்தரிசித்துப் பதிகமோதி வீற்றிருந்தனர். வே ள்விக்குப் பொருள்வேண்டுமெனப் பிதாசொல்ல, நாயனர் ஆலயஞ்சென்று பதிகமோதியவரையில், பரமசிவன் கட்ட ளையா லாயிரம்பொன்னுள்ள வொருமுடிச்சை யொருபூதம் கொண்டுவந்து பலிபீடத்தின்மேல்வைத்து, நாயனருக்கெ திரில்நின்று. இப்பொன்முடி எடுக்கவெடுக்கக்குறையாது, இதனைப்பரமசிவன்கட்டளையின்படி உமக்குக்கொண்டுவந் தேனென்றுரைக்க, நாயனர் பணிந்தெடுத்துப் பிதாவிடம் கொடுத்து, பிறருக்கும்யாகஞ்செய்ய வுதவும்படிசொல்லிய னுப்பிவிட்டு, அங்கிருந்துபுறப்பட்டு பாணாதுதாயின் ஜன னபூமியாகிய திருத்தருமபுரத்திற் கெழுந்தருளத், தம்மை வணங்கிய சுற்றத்தாரை பாணர்நோக்கி, நாயனருளிச்செ ய்யும், பதிகங்களையாழிலமைத்து வாசிக்கும் பேறுபெற்றி ருப்பதாகச்சொல்ல, அதற்கவர்கள்நீர்யாழிலமைத்துவாசிப் பதிலுலேயே, அப்பதிகந்தேசமெங்கும் விளக்கமுற் றிருக் கின்றனவென்று சொன்னர்கள். பாணரஞ்சி, நாயனரிடம் விண்ணப்பம்பண்ணி, யாழிலமையாவண்ணமொருபதிகம ருளவேண்டுமென, அவ்வாறேயாழ்மூரியாகிய "மாதர்மடப்

பிடி" என்னும்பதிகமருள, அது யாழ்விசையாமையாற் பயந்து, யாழினையெடுத்ததிலைலன்றே வாசிப்போ மென்னு மெண்ணம்கொள்ள நேர்ந்ததென் றதனை யுடைக்கவோங் கியபோது, நாயனார் தடுத்தும் பதிகம் சிவகிருபையால் வருவதாதலி னியன்றமட்டும் வாசிக்கவேண்டு மென்றுசொல்லிக்கொடுத்தருள வணங்கிப்பெற்றுத் துதித்தனர்.

பின்பு, பிள்ளையார் திருச்சாத்த மங்கைக் கெழுந்தருளி, திருநீலநக்கநாயனாரா லுபசரிக்கப்பட்டு, திருக்கடவூரைக் காரோணமுதலிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்து, சிறுத்தொண்டநாயனார்வந்து திருச்செங்காட்டங் குடிக்குச் சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து, அந்நாயனாரைச் சிறப்பித்துப் பதிகமோதி, அவராலுபசரிக்கப்பட்டுத், திருமருகலுக்கெழுந்தருளித்தரிசித்து வீற்றிருந்தனர் அங்கொருநாள் தரிசனத்திற் கெழுந்தருளும்போது, ஓர்மடத்திலொருகன்னிகையழுவதைக்கேட்டு, அங்குசென்றவளை வினவ, தன்றகப்பனுக்கேழுபெண்களென்றும், அவனது சகோதரிமகனுக்குமுறையே ஒவ்வொரு பெண்ணையுந் தருவதாயேமாற்றி ஆறு பெண்களையும்பிறருக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்துவிட்டதாயும், கடைசியாகத் தன்னையும்பிறனுக்குக்கொடுக்க வெத்தனித்ததையவனறிந்து விசனப்படுவதைத்தான்பார்த்து மனஞ்சகியாதவனை யழைத்துக்கொண்டு வரும்பாதையிலிரவு அம்மடத்திற்றங்கியதாயுஞ், சர்ப்பந்தீண்டியிறந்தானென்றுஞ்சொல்லித் தேவரீரிரட்சிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையார் கிருபைகூர்ந்து "சடையாயெ

னுமா" லென்னுந்திருப்பதிகமோதி யவனை யழைப்பித்து இருவருக்கும் மணமுஞ்செய்வித்தனுப்பினர்.

பிறகு, திருப்புகலூரைத்தொழச்செல்லும்போது, முருகநாயனை யெதிர்கொள்ளச்சென்று, வர்த்தமானீச்சரத்தைவணங்கி முருகநாயனாது திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துப் பதிகம்பாடி திருப்புகலூரி லிருந்தனர் அத்தருணத்தில்அப்பமூர்த்தி வருவதைநோக்கி யெதிர்கொண்டுபோ யொருவரையொருவர்வணங்கி, அப்பர் திருவாரூரிலிருந்து வருவதாகச்சொல்லக்கேட்டு இப்போதாங்குநடக்குஞ் சிறப்புயாதென்றுவினவ, அவரும்பதிகத்தாற் சிறப்பித்துச்சொல்லக்கேட்டு, அங்கிருந்துபுறப்பட்டு திருவாரூர்முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய்த்தரிசித்துமீண்டுந் திருப்புகலூருக்கெழுந்தருள, அப்பரும்,முருகநாயனுமெதிர்கொள்ளச்சென்றங்கிருந்தனர் பிறகு அப்பருடன் புறப்பட்டு திருவம்பர், திருக்கடவூர்முதலிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்து, திருவீழிமிழலைக்குச்சென்று பதிகமோதிவீற்றிருக்கும்காளில், மழையில்லாமையால் பஞ்சமதிகரித்துயிர்களெல்லாம் வருந்துகையில், இவ்விருவர்சொற்பனத்திலும்பரமசிவனெழுந்தருளிக்கருணைசெய்தபடி கிழக்குமேற்குப்பீடங்களிலிருந்தபொற்காசுகளை முறையேசம்பந்தரும், அப்பருமெடுத்து, அடியார்களுக் கமுதுபடைத்துக்கொண்டிருந்து, பஞ்சநீங்கியபின்புறப்பட்டு, திருமறைக்காட்டிற்சேர்ந்து, வேதம்பூசித்துமூடிப்போனகதவை அப்பமூர்த்தியாற் றிரப்பித்துப்,பின்பது திறக்கவுமூடவுமாயிருக்கும்படி சம்பந்தமூர்த்திபதிகமோதித் துதித் தங்கிருந்தனர்.

அந்நாளில் மதுரையில் சமணசமயமேலிட்டு, கூன்பாண்டியராசனுமதற்குட்பட, சைவப்பற்றுவிடாதிருந்தஅரசன் பத்தினி மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரிகுலச்சிறைநாயனாருஞ்சொல்லி யனுப்பியதைக் கேள்வியுற்று, சம்பந்தர்மதுரைக்குச்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து,அங்கொருமடத்திலிருக்கையிலன்றிரவு சமணர்களம்மடத்திற் றீயிடக்கண்டு இவ்வெப்பம் பாண்டியனைச் சேரக்கடவதென்றுபதிகமோதியருளலுமுடனே பாண்டியனுக்குச் சுரவியாதியுண்டாகிவருந்துகையில் சமணர்களுடைய மணிமந்திர ஔஷதங்களாற்றீராமைகண்டு,பத்தினியுமந்திரியும்வேண்டபிள்ளையாரெழுந்தருளினார். சமணர்கள்தங்கள் அரசனதுயிடப்பாகத்தைச்சுகப்படுத்துவதாயும் பிள்ளையார் வலப்பாகத்தைச்சுகப்படுத்தும்படிக்குச்சொல்ல, பிள்ளையார் "மந்திரமாவதுநீறு" என்னுந்திருநீற்றுப்பதிகமோதி வலப்பாகத்தில்விபூதியைப்பூச, அப்பாகஞ்சொஸ்தமாகி, இடப்பாகஞ் சமணர்களாற் சொஸ்தமாகாமலிருமடங்காய் வருத்த, அதனைசகிக்கொணாது பின்னுமரசன்வேண்ட, இடப்பாகத்தினும்விபூதியைப்பூசினார் உடனேவியாதிநீங்கி யரசனது கூனுநிமிர்ந்தபின்பு, சமணர்கள் தங்களுண்மைப்பொருளையொரு ஏட்டிலெழுதித் தீயிலிட்டார்கள், பிள்ளையாரும் "போகமார்த்தபூண்முலையா"வென்னுந் திருநள்ளாற்றுப் பதிகமெழுதியிருக்குமேட்டினையத்தீயிலிட்டனர், பிள்ளையாரிட்டஏடுவேகாமலிருந்தது மூன்றுந்தடவையுந் தோற்றுற்கழுவிலேறுகிறோமென்று சமணர்கள் சொல்லி தாங்களுண்மையா

கக்கொண்டிருக்கு மேட்டினையு, நாயனார் "வாழ்கவந்தண ர்" என்னும்பாசுரம்பத்துந் திருக்கடைகாப்பு மெழுதியள வ்வேட்டினையும் வைகையிலிட, சமணர்களோடு வெள்ளத் தின்வழியேசென்றது நாயனாரோடு எதிரிட்டுச்சென்று தி ருவடகலென்னுந்தலத்திற்கருகேநிற்க, மந்திரிகுதிரைமே ற்சென்று ஏட்டினையெடுத்துவரக்கண்ட சமணர்கள்கழுவி லேறினார்கள் அந்நாட்டிலெல்லோருஞ் சைவரானார்கள்.

அதன்பின்பு, பாண்டியநாட்டிலும், ஈழநாட்டிலும் சோ ழநாட்டிலுமுள்ள ஸ்தலங்களையெல்லாந்தரிசித்துக்கொண் டு திருக்கொள்ளம்பூதூருக்குச்செல்லும்போது, எதிரேஆ றுபெருகுதலைக்கண்டு அங்கிருந்த வோடத்தின்கட்டை ய விழ்த் தடியார்களையதிலேற்றி "கொட்டமேகமழும்" என் னும்பதிகம்பாடி, அக்கரைசேர்ந்து சுவாமியைத் தரிசித்து திருத்தளிச்சேரி யென்னுந் தலத்துக்கருகில்வரும்போது, புத்தநந்தியென்னும்பௌத்தன்தடுத்தனன். அடியாருளொ ருவராகிய சம்பந்தசரணாலயரென்பவர் "புத்தர்சமண் கழுக் கையர்" என்றமுன்னம் நாயனாருளிய பதிகத்தையோதி யவளவி லவன்றலையி லிடிவிழுந்திறந்தான். இதுகண்டு பௌத்த ரெல்லாமோடி மீண்டும் வந்து வாதுக் கசைந்து தோல்வியடைந்து விபூதிதரித்து, சைவரானார்கள் பிறகு தொண்டைநாட்டில் திருவொத்தூரில், ஆண்பனைகளாக்கி திருவொற்றியூருக் கெழுந்தருளினார்.

திருமலையில், சிவநேசசெட்டியார்புத்திரிபூம்பாவையென் றவள், தோழிகளோடு மலர்கொய்யப்போய்சர்ப்பந்தீண்

டியிறந்தனள் செட்டியார், தன்செல்வத்தோடு புத்திரியை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குக் கொடுப்பதாய் முன்னமே நியமித்திருந்தமையால், இறந்தமகளைத் தகனஞ் செய்துசாம்பலையஸ்தியுடன் குடத்தில் வைத்துப் பதனஞ் செய்திருந்தனர். அவர்திருவொற்றியூருக்குவந்துவணங்கியழைக்க,நாயனார்திருமயிலைக்கெழுந்தருளி குடத்தைக்கொண்டுவரச்சொல்லி 'மட்டிட்ட புன்னையங்கானன்மடமயிலை' யென்னும்பதிகமோதி யெலும்பைப்பெண்ணாக்கி, மற்றஸ்தலங்களையுந் தரிசித்து சீர்காழிக் கெழுந்தருளினார்.

தந்தைமுதலியோர்பிரார்த்திக்க, விவாகத்திற் கிணங்கி, நல்லூர்ப் பெருமணத்திற்குச்சென்று நம்பியாண்டாரது குமாரத்தியை, விதிப்படி சிறப்புடன் திருமணங் கொண்டு, ஓமாக்கினியை வலம்வரவெழுந்து,தாம்வலம் செய்யத்தக்கவக்கினி பரமசிவனேயென்று, மனவிகைப்பற்றி ஆலயஞ் சென்று "நல்லூர்ப்பெருமணம்" என்னும் பதிகமோதியவளவில், ஈசன்கிருபைகூர்ந்து "உன்காதலியோடு நம்மிடத்துக்குவா" வென்றருளியவுடன், அவ்வாலயமுழுதுஞ்சோதியாய் வாயிலவகுத்துக்காட்ட நமச்சிவாயத் திருப்பதிகமோதி அங்கெழுந்தருளியவெல்லோரையு மதற்குட்போகச்சொல்லிப் பின்புதாமுந்தம்முடைய மனவியார்கையைப் பற்றியபடியே, அந்தச்சோதிக்குட்போய்க்கலந்து சிவசாயுச்சியமடைந்தனர். அப்பாற் சோதிமறைந்து மூன்போல வாலயமாக விருந்தது.

சரித்திரம்–முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருப்பிரமபுரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவியன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதி சூடிக், காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வ, னேடுடைய மலரான்முனைநாள்பணிந் தேத்தவருள்செய்த, பீடுடையபிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. க

முற்றலாமையினை நாகமோடேன்முளைக்கொம்பவைபூண்டு, வற்றலோடுகலனும்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன், கற்றல்கோட்டலுடையார்பெரியார்கழல்கையாற்றொழுதேத்தப், பெற்றமூர்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

நீர்பரந்தநிமிர்புன்சடைமேலோர்நிலாவெண்மதிசூடி, ஏர்பரந்தவின்வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வ, னூர்பரந்தவுலகின்முதலாகியவோரூரிதுவென்னப், பேர்பரந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ங

விண்மகிழ்ந்தம்மதிளெய்ததுமன்றிவிளங்குதலையோட்டி, லுண்மகிழ்ந்துபலிதேரியவன்தென துள்ளங்கவர்கள்வன், மண்மகிழ்ந்தவரவம்மலர்க்கொன்றைமலிந்தவரைமார்பிற், பெண்மகிழ்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ச

ஒருமையெண்ணமையுடையன்சடையன்விடையூருமியனென்ன, வறுகையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங்

கவர்கள்வன், கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர்கா
லம்மிதுவென்னப், பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெ
ம்மானிவனன்றே. ஙு

மறைகலந்தவொலிபாடலொடாடலராகிமழுவேந்தி [ன்
பிறைகலந்தவினவெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வ
கறைகலந்தகடியார்பொழினீடுயர்சோலைக்கதிர்சிந்திப்
பிறைகலந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே சு

சடைமுயங்குபுனலன்னனலன்னெரிவீசிச்சதிர்வெய்தி
யுடைமுயங்குமரவோடெழிதந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கடல்முயங்குகழிசூழ்குளிர்கானல்பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ட

வியரிலங்குவரையுந்தியதோள்களோவீரம்விளைவித்த
வுயரிலங்கையரையன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்கள்வன்
றுயரிலங்குமுலகிற்பலவூழிகடோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. அ

தாணுதல்செய்திறைகாணியாம்லொடு தண்டாமரையானும்
நீணுதல்செய்தொழியந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்கள்வ
வாணுதல்செய்மகளீர்முதலாகியவையத்தவரேத்தப் [ன்
பேணுதல்செய்பிரமாபுர மேவியபெம்மானிவனன்றே. கூ

புத்தரோடுபொறியில்சமணும்புறங்கூறநெடுநில்லா [ன்
வொத்தசொல்ல வுலகம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வ
மத்தயானைமறுகவ்வுரிபோர்த்தமார்மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. கூ

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை

ROJA MUTHIAH
47. HOSPITAL STREET

யொருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றூங்கொரியோம்பிக்கலியையவாராமே
செற்றூர்வாழ்தில்லேச்சிற்றம்பலமேய
முற்றூவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றூநின்றூரைப்பற்றூபாவமே. க

பறப்பைப்படுத்தெங்கும்பசுவேட்டொரியோம்புஞ்
சிறப்பர்வாழ்தில்லேச்சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானேபயின்றூழ்சடையானே
மறப்பிலார்கண்டூர்மையல்தீர்வாரே. உ

மையாரொண்கண்ணூர்மாடமெடுவீதிக்
கையாற்பந்தோச்சுங்கழிசூழ்தில்லேயுட்
பொய்யாமறைபாடல்புரிந்தானுலகேத்தச்
செய்யானுறைகோயில்சிற்றம்பலந்தானே. ச

நிறைவெண்கொடிமாடநெற்றிநேர்தீண்டப்
பிறைவந்திறைதாக்கும்பேரம்பலந்தில்லேச்
சிறைவண்டறையோவாச்சிற்றம்பலமேய
விறைவன்கழலேத்துமின்பமின்பமே. ஞ

செல்வநெடுமாடஞ்சென்றுசேணுயர்ந்தச்
செல்வமதிதோயச்செல்வமுயர்கின்ற
செல்வர்வாழ்திருலேச்சிற்றம்பலமேய
செல்வன்கழலேத்துஞ்செல்வஞ்செல்வமே. ௧

வருமாந்தளிர்மேனிமாதோர்பாகமாந்
திருமாந்திருலேயுட்சிற்றம்பலமேய
கருமானுரியாடைக்கறைசேர்கண்டத்தெம்
பெருமான்கழலல்லாற்பேணுதுள்ளமே. ௨

அனலாற்புனல்சூடியாகத்தெதாருபாக
மலையான்மகளோடுமகிழ்ந்தானுலகேத்தச்
சிலையாலெயிலெய்தான்சிற்றமபலந்தன்னைத்
தலையால்வணங்குவார்தலையாஞ்ர்களே. ௩

கூர்வாளரக்கன்றன்வலியைக்குறைவித்துச்
சீராலேமல்குசிற்றம்பலமேய
நீராரசடையானேநித்தமேத்துவார்
தீராநோயெல்லாந்தீர்த்தறிண்ணமே. ௪

கோணுகணையானுங்குளிர்தாமரையானுங்
காணுர்கழலேத்தக்கனலாயோங்கிணன்
சேணுர்வாழ்திருலேச்சிற்றம்பலமேத்த
மாணுநோயெல்லாம்வாளாமாயுமே. ௫

பட்டைத்துவராடைப்படிமங்கொண்டாடு
முட்டைக்கட்டுரைமொழிவகேளாதே
சிட்டர்வாழ்திருலேச்சிற்றம்பலமேய
நட்டப்பெருமானேநாளுந்தொழுவோமே. ௬0

ஞாலத்தயர்காழிஞானசம்மந்தன்
சீலத்தார்கொண்றைசிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
கோலத்தார்பாடவல்லார்நல்லாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடினுய்நறுநெய்யொடுபாறயிரந்தணர்பிரியாத சிற்றம்பல, நாடினுயிடமாநறுங்கொன்றை நயந்தவனே பாடினுய்மறையோடுபல்கீதமும்பலசடைப்பனிகால் கதிர்வெண்டிங்கள், சூடினுயருளாய்சுருங்கவெந்தொல்வினையே. க

கொட்டமேகமழுங் குழலாளொடு கூடினுயெருதேறினுய்நுதல், பட்டமேபுனைவாயிசைபாடுவபாரிடமா, நட்டமேநவில்வாய்மறையோர் தில்லைநல்லவர்பிரியாத சிற்றம்பல, மிட்டமாயுறைவாயிவைமேவிய தென்னைகொலோ. உ

நீலத்தார்கரியமிடற்றூர்நல்ல நெற்றிமேலுறை கண்ணினூர் பற்றுதொழச், சூலத்தார்சுடலைப்பொடி நீறணிவார்சடையார், சீலத்தார்தொழு தேத்துசிற்றம்பலஞ் சேர்தலாற் கழற்சேவடிகைதொழக், கோலத்தாயருளாயுண் காரணங் கூறுதுமே.

கொம்பலைத்தழ கெய்தியநுண்ணிடைக் கோலவாண்மதிபோலமுகத்திரண், டம்பலத்தகண்ணுண் மூலமேமவிய வார்சடையான், கம்பலைத்தெழுகாமுறு காளையர்காதலாற் கழற்சேவடிகைதொழ, வம்பலத்துறைவானடியார்க் கடையாவினையே. ச

தொல்லையாரமு துண்ணநஞ்சுண்டதோர் தூமணிமிட
றுபகுவாயதோர், பல்லையார்தலையிற் படியேற்றுழல்பண்ட
ரங்கா, தில்லையார்தொழு தேத்துசிற்றம்பலஞ் சேர்தலாற்
கழற்சேவடிகைதொழ, வில்லையாம்வினைதா னெரியும்மதி
லெய்தவனே. ஙு

ஆகந்தாயணிகொன்றையாயனலங்கையாயமரர்க்கமரா
வுமை, பாகந்தாய்பகவாபலி யேற்றுழல்பண்டரங்கா, மா
கந்தாய்பொழின் மல்குசிற்றம்பல மன்னிஞாய்மழுவளி ஞ
யழ, ஞகந்தாயரையாயடியாரைநண்ணுவினையே. சு

சாதியார்பளிங்கின்றெடுவெள்ளிய சங்கவார்குழையாய்
திகழப்படும், வேதியாவிதிர்தா விழவாரணிதில்லைதன்னு,
ளாதியார்க்கிடமாய சிற்றம்பலமங்கையாற் றெழுவல்லடி
யார்களை, வாதியாதகலுந்நலியாமலி தீவினையே. ஏ

வேயினுர்பனைத் தோளியோடாடலைவேண்டிஞாய் விகிர்
தாவுயிர்கட்கமு, தாயினுயிடுகாட்டெரியாட லமர்ந்தவனே,
தீயினுர்கணையாற்புரமூன்றெய்த செம்மையாய்திகழ்கின்ற
சிற்றம்பல, மேயினுய்கழலேதொழுதெய்துதுமேலுலகே.

தாரினுர்விரிகொன்றையாய் மதிதாங்கு நீள்சடையாய்த
லைவாநலல, தேரினுர்மறுகிற்றிருவாரணிதில்லைதன்னுட், சீ
ரினுல்வழி பாடொழியாததோர் செம்மையாயழகாய சிற்ற
ம்பல, மேரினுலமர்ந்தாயுன்சீரடி யேத்துதுமே. ஙூ

வெற்றரையுழல்வார் துவராடையர்வேடத்தா ரலர்கள்ளு
ரைகொள்ளன்மி, மற்றவருலகின்னவலம்மவை மாற்றகி
ல்லார், கற்றவர்தொழுதேத்து சிற்றம்பலம் காதலாற்கழற்
சேவடிகைதொழ, வுற்றவருலகின்றுணுதிகொளவல்லவரே.

நாறும்பொழினண்ணியகாழியுணன்மறைவல்லஞானசம்
பந்த, னூறுமின்றமிழா லுயர்ந்தாருறைதில்லைதன்னு, ளே
றுதொல்புகழ்ந்துசிற்றம் பலத்தீசனையிசையாற் சொன்ன
பத்திவை, கூறுமாறுவல்லாருயர்ந்தாரொடுங்கூடுவரே.

திருவுண்ணுமலை-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார் புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூர்க்கருள்செய்தார்
தூவாமழைநின்றதிரவெருவித்தொருவின்னிரையோடு
மாவாம்பிணவந்தணையுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. க

மஞ்சைப்போந்தமதியஞ்சூடும்வானோர்பெருமானர்
நஞ்சைக்கண்டத்தடக்குமதுவுண்மைப்பொருள்போலும்
வெஞ்சொற்பேசும்வேடர்மடவாரிதணமதுவேறி
யஞ்சொற்கிளிகளாயோவென்னுமண்ணுமலையாரே. உ

ஞானந்திரளாய்நின்றபெருமானல்லவடியார்மே
லூனத்திரள்நீக்குமதுவுண்மைப்பொருள்போலு
மேனத்திரளோடினமான்கரடியிழிவுமிரவின்க
ணூளத்திரள்வந்தணையுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. ந

இழைத்தவிடையாளுமையாள்பங்காரிமையோர்பெருமா
னர், தழைத்தசடையார்விடையொன்றேறித்தரியார்புரமெ
ய்தார், பிழைத்தபிடியைக்காணுதோடிப்பெருங்கைமதவே
ழ, மழைத்துத்திரிந்தங்குறங்குஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. ச

உருவிற்றிகழுமுமையோர்பெருமானூர்
செருவிலொருகால்வலையவூன்றிச்செந்தீயெழுவித்தார்
பருவிக்குறவர்புனத்திற்குவித்தபருமாமணிமுத்த
மருவித்திரளாடியுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. ரு

எனைத்தோருழியடியாரேத்தவிமையோர்பெருமானூர்
நினைத்துத்தொழுவார்பாவந்தீர்க்குநிமலருறைகோயில்
கனைத்தமேதிகாணுசாயன்கைமேற்குழலூத
வனைத்துஞ்சென்றுதிரளுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. சூ

வந்தித்திருக்குமடியார்தங்கள்வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்தபாவந்தீர்க்கும்பரமனுறைகோயில்
முந்தியெழுந்தமுழவினுசைமுதுகல்வரைகள்மே
லந்திப்பிறவந்தணையுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. எ

மறந்தான்கருதிவலியைநினைந்துமாரூயெடுத்தான்ரூ
னிறந்தான்மூரிகெரியவூற்றிநிறையவருள்செய்தார்
திறந்தான்காட்டியருளாயெனதேவரவர்வேண்ட
வறந்தான்காட்டியருளிச்செய்தார்ணுமலையாரே. அ

தேடிக்காணர்திருமால்பிரமன்றேவர்பெருமானை
மூடிவோங்குமுதுவேயுருத்தமுத்தம்பலகொண்டு
கூடிக்குறவர்மடவார்குவித்துக்கொள்ளவம்மினென்
ரூடிப்பாடியளகுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே. சூ

சட்டையிடுக்கித்தலையைப்பரித்துச்சமணேநின்றுண்ணும்
பிட்டர்சொல்லுங்கொள்ளவேண்டாபேணித்தொழுமின்க
வட்டமுலையாளுமையாள்பங்கர்மன்னியுறைகோயி [ள்
லட்டமாளித்திரள்வந்தணையுமண்ணுமலையாரே. கo

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணுமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லால்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையாடியகண்டன்மலமகள்பாகமதுடையான்
கையாடியகேடிற்கரிபுரிமூடியவொருவன்
செய்யாடியகுவளம்மலர்நயனத்தவளோடுந்
நெய்யாடியபெருமானிடநெய்த்தானமெனீரே. க

மறையும்பழிபாவம்படிதுயரம்பலதீரும்
பிறையும்புனலரவும்படுசடையெம்பெருமானூர்
நிறையும்புனல்வருகாவிரியலைசேர்வடகரைமேல்
நிறையும்புனமடவார்பயில்நெய்த்தானமெனீரே. உ

பேயாயினபாடப்பெருநடமாடியபெருமான்
வேயாயினதோளிக்கொருபாகம்மிகவுடையான்
தாயாகியவுலகங்களனிலபேறுசெய்தலவன்
நேயாடியபெருமானிடநெய்த்தானமெனீரே: ங

சுடுகாரணியண்ணல்சுடர்சூலம்னலேந்தி
நடுநள்ளிருணடமாடியநம்பன்னுறையிடமாங்
கடுவாளிளவரவாடுமிழ்கடனஞ்சமதுண்டா
னெடுவானோர்கள்குதிகொள்ளுயர்நெய்த்தானமெனீரே. ச

தகாரமொடேலம்மணிசெம்பொன்னுரையுந்திப்
பகாவருபுனல்காவிரிபாவிப்பணிந்தேத்துந்
நிகாவணலிடுதண்கரைநிகழ்வாய்நெய்த்தான
நகானடியேத்தநமைநடலையடைவாரே. ரு

விடையார்கொடியுடையவ்வணல்வீந்தார்வெனெயெலும்பும்
உடையார்நறுமாலைச்சடையுடையாரவர்மேய
புடையேபுனல்பாயும்வயல்பொழில்சூழ்தணெய்த்தானம்
அடையாதவரென்றும்மமருலகம்மடையாரே. சு

நிழலார்வயல்கமழ்சோலைகணிறைகின்றநெய்த்தானத்
தழலானவனனலங்கையிலேந்தியழகாய
கழலானடிநாளுங்கழலாதேவிடலின்றித்
தொழலாரவர்நாளுந்துயறின்றித்தொழுவாரே. எ

அறையார்கடலிலங்கைக்கிறையணிசேர்கயிலாய
மிறையாரமுனெடுத்தானிருபதுதோளுறவூன்றி
நிறையார்புனனெய்த்தானநன்னிகழ்சேவடிபரவக்
கறையார்கதிர்வாளீந்தவர்கழலேத்துதல்கதியே. அ

கோலம்முடிநெடுமாலொடுகொய்தாமரையானுஞ்
சீலம்வரிவரிதாயொளிதிகள்வாயநெய்த்தானங்
காலம்பெறமலர்நீரவை தூவித்தொழுதேத்தும்
ஞாலம்புகழடியாருடலுறுநோய்நலியாவே. கூ

மத்தம்மலிசித்தத்திறைமதியில்லவர்சமணர்
புத்தரவர்சொன்னமொழிபொருளாகினையேன்மி
னித்தம்பயினிமலன்னுறைநெய்த்தானமேதத்துஞ்
சித்தம்முடையடியாருடல்செறுநோயடையாவே. கூ

தலமல்கியபுனற்காழியுட்டமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நிலமல்கியபுகழான்மிகுத்தானனேநிகரில்
பலமல்கியபாடல்வினைபத்தும்மிகவல்லார்
சிலமல்கியசெல்வண்ணடிசேர்வர்சிவகதியே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டுவெள்ளெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப்பொலியவருவார்புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவுநக்காவெனவுநம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார்பாவந்தீர்ப்பார்பழனநகராரே. க

கண்மேற்கண்ணுஞ்சடைமேற்பிறையுமுடையார்காலனை
புண்ணுறதிரமெதிராமூடப்பொன்றப்புகந்தாளா [ப்
லெண்ணுதுதைத்தவெந்தைபெருமானிமவான்மகளோடும்
பண்ணுர்களிவண்டறைபூஞ்சோலைப்பழனநகராரே. உ

பிறையும்புனலுஞ்சடைமேலுடையார்பறைபோல்விழிகட்
புறையுமயானமிடமாவுடையாருலகர்தலைமக [கே
னறையுமலர்கொண்டடியார்பரவியாடல்பாடல்செய்
பறையுஞ்சங்கும்பலியுமோவாப்பழனநகராரே. ங

உரமன்னுயிர்கோட்டுலறுகூகையலறுமயானத்தி
லிரவிற்பூதம்பாடவாடியெழிலாரலர்மேலப்
பிரமன்மலையினறவமேற்றபெம்மானெமையாளும்
புரமன்பகவன்பரமேச்சுரன்பழனநகராரே. ச

குலவெஞ்சிலையால் மதின்மூன்றெரித்தகொல்லேறுடைய
கலவமயிலும்குயிலும்பயிலுங்கடல்போற்காவேரி [ண்ணல்
நலமஞ்சுடையநறுமாங்கனிகள்குதிகொண்டெதிருந்திப்
பலவின்கனிகள்திரைமுன்சேர்க்கும்பழனகராரே. ரு

வீளைக்குரலும்விளிசங்கொலியும்விழவின்ஒலியோவா
மூலத்தலைகொண்டடியாரேத்தப்பொடியாமதிளெய்தா
ரீளைப்படுகிலியார்தெங்கிற்குலையார்வாழையின்
பாளைக்கமுகின்பழம்வீழ்சாலைப்பழனகராரே. சு

பொய்யாமொழியார்முறையாலேத்திப்புகழ்வார்திருமேனி
செய்யார்கரியமிடற்றர்வெண்ணூல்சேர்ந்தவகலத்தார்
கையாடலிரர்புனலால்மல்குசடைமேற்பிறையோடும்
பையாடரவமுடனேவைத்தார்பழனகராரே. எ

மஞ்சோங்குயர முடையோன்மலைய மாறுயெடுத் தான்
ளஞ்சோடஞ்சுமாறுகான்குமடாவூன்றினர் [ரூ
நஞ்சார்சுடலைப்பொடிநீறணிந்தநம்பான்வம்பரும்
பைந்தாமரைகள்கழனிசூழ்ந்தபழனகராரே. அ

கடியார்கொன்றைச்சுரும்பின்மாலை கமழ்புன் சடையார்வி
முடியாப்படிமூவடியாலுலகமுழுதுந்தாவிய (ண்
நெடியானீடாமறைமேலயனுந்தேடிக்காணாத
படியார்பொடியாடகலமுடையார்பழனகராரே கூ

கண்டான்கழுவாமுன்னேயோடிக்கலவைக்கஞ்சியை
யுண்டாங்கவர்களுரைக்குஞ்சிறுசொல்லோரார்பாட்ட
வண்டாமரையின்மலர்மேனறவமதுவாய்மிகவுண்டு
பண்டான்செழுமலண்டியாழ்செய்யும்பழனகராரே. கo

வேய்முத்தோங்கிவீரைமுன்பார்க்கும்வேணுபுரந்தன்னி
னையுய்த்தனையதிறலால்மிக்கஞானசம்பந்தன்
பேசற்கினியபாடல்பயிலும்பெருமான்பழனத்தை
வாயிற்பொலிந்தமாலபத்தும்வல்லார்நல்லாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கொள்ளம்பூதூர்-ஈரடிமேல்வைப்பு.

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

கொட்டமேகழுங்கொள்ளம்பூதூர்
நட்டமாடியநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. க

கோட்டகக்கழனிக்கொள்ளம்பூதூர்
நாட்டகத்துறைநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. உ

குலையிஞர்தெங்குசூழ்கொள்ளம்பூதூர்
வீலையிலாட்கொண்டவிகிர்தனையுள்கச்
செல்லவந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ங

குவளைகண்மலருங்கொள்ளம்பூதூர்த்
தவளநீறணிதலவனையுள்கச்
செல்லவந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ச

கொன்றைபொன்சொரியுங்கொள்ளம்பூதூர்
நின்றபுன்சடைநிமலனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ஙு

ஓடம்வந்தணையுங்கொள்ளம்பூதூர
ராடல்பேணியவடிகளையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. சூ

ஆறுவந்தணையுங்கொள்ளம்பூதூ
ரேறுதாங்கியவிறைவனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. எ

குரக்கினம்பயிலுங்கொள்ளம்பூதூ
ரரக்கனைச்சென்றவாதியையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே.. அ

பருவராலுகளுங்கொள்ளம்பூதூ
ரிருவர்காண்பரியான்கழலுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. கூ

நீரகக்கழனிக்கொள்ளம்பூதூர்த்
தேரமண்செற்றசெல்வனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. கஂ

கொன்றைசேர்சடையார்கொள்ளம்பூதூர்
நன்றுகாழியுண்ஞானசம்பந்த
னின்றுசொன்மாலைகொண்டேத்தவல்லார்போ
யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்.

பவனமாச்சோடையாய்நாவெழாப் பஞ்சுதோய்ச்சட்டவுண்
சிவனதாட்சிந்தியாப்பைதமார்போலநீவெள்கிலையே [டு
கவனமாய்ப்பாய்வதாரேறுகந்தேதறியகாளைகண்ட
னவனதாரூர்தொழுதுய்யலமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே

தந்தையர்போயினர்தாயாரும்போயினர்தாமும்போவார்,
கொந்தவேல்கொண்டொருகூற்றத்தார்பார்க்கின்றார்கொ
ண்டுபோவா, ரெந்தநாள்வாழ்வதற்கோநம்மைவைத்தியா
தேழைநெஞ்சே, யந்தணாரூர்தொழுதுய்யலா மையல்கொ
ண்டஞ்சனெஞ்சே உ

நிணங்குடர்தானரம்பென்புசேராக்கைதாநிலாயதன்றூற்
குணங்களார்க்கல்லதுகுற்றநீங்காதெனக்குலுங்கிலையே
வணங்குவார்வானவர்தானவர்வைகலுமணங்காடேத்து
மணங்கணாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண் டஞ்சனெஞ்

நீதியால்வாழ்கிலைநாள்செலாநின்றனநித்தநோய்கள்
வாதியாவாதலாலுளாளின்பமேமருவிலையே
சாதியாய்கின்னராதருமனும்வருணர்களேத்துமுக்க
ணாதியாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பிறவியால்வருவனகேடுளவாதலாற்பெரியவின்பத்
துறவியார்க்கல்லதுதுன்பநீங்காவெனத்தூங்கிஞயே
மறவனீமார்க்கமேநண்ணிஞய்தீர்த்தநீர்மல்குசென்னி
யறவஞரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

செடிகணோயாக்கையைப் பாம்பின்வாய்த் தேரைவாய்ச்
சிறுபறவை, கடிகள்பூந்தேன்சுவைத்தின்புறலாமென்றசருதிஞயே, முடிகளால் வானவர்முன்பணிந்தன்பராயேத்துமுக்க, ணடிகளாரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே. சு

ஏறுமாலியானேயிவிகையந்தளகமீச்சேர்ப்பிவட்டில்
மாறிவாழுடம்பினர்படுவதோர்நடலைக்குமயங்கிஞயே
மாறிலாவனமூலமங்கையோர்பங்கினர்மதிவைத்த
வாறஞரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

என்பினர்கழிநிறைத்திறைச்சி மண்சுவரெரிந்தது நம்மில்லம், புன்புலாலுறுதோல்போர்த்துப் பொல்லாமையானமூகடுகொண்டு, முன்பெலாமொன்டதுவாசலார்குரம்பையின்மூழ்கிடாதே, யன்பனூரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே. அ

தந்தைதாய்தன்னுடன்தோன்றினர்புத்திரர்தாரமென்னும்
பந்தநீங்காதவர்கருத்துபோக்கிலலெனப்பற்றிஞயே
வெந்தநீறுடியாசோதியார்வேதகீத [சே
சொந்தையாரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்

நெடியமால்பிரமனுநீண்டுமண்ணிடந்தின்னத்தேடிக்காணப், படியஞர்பவளம்போலுருவஞர்பனிவளர் மலையாள்பாக, வடிவஞர்மதிபோதிசடையஞர் மணியணிகண்டத்தெண், ணடிகளாரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே. கo

பல்லிதழ்மாதவியல்லிவண்டியாழ்செய்யுங்காழியூர
னல்லவேனல்லவேசொல்லியஞானசம்பந்தனுரை
ரெல்லியம்போர்தெரியாடுமெம்மீசனேயேத்துபாடல்
சொல்லவேவல்லவர்தீதிலாரோதநீர்வையகத்தை. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

வாசிதீரவே, காசுநல்குவீர்
மாசின்மிழலையீ, ரீசலில்லையே. க

இறைவராயினீர், மறைகொண்டிழலையீர்
கறைகொள்காசினை, முறைமைநல்குமே. உ

செய்யமேனியீர், மெய்கொண்டிழலையீர்
பைகொளரவினீ, ருய்யநல்குமே. ங

நீறுபூசினீ, ரேறதேறினீர்
கூறுமிழலையீர், பேறுமருளுமே. ச

காமன்வேவவீவார், தூமக்கண்ணினீர்
நாமமிழலையீர், சேமநல்குமே. ஞ

பிணிகொள்சடையினீர், மணிகொண்மிடற்றினீ
ரணிகொண்மிழலையீர், பணிகொளருளுமே. ட

மங்கைபங்கினீர், துங்கமிழலையீர்
கங்கைமுடியினீர், சங்கைதவிர்மினே. ண

அரக்கனெனிதா, விரக்கமெய்தினீர்
பரக்குமிழலையீர், கரக்கைதவிர்மினே. அ

அயனுமாலுமாய், முயலுமுடியினீ
ரியலுமிழலையீர், புயனுமருளுமே. கூ

பறிகொள்தலையினு, ளறிவதறிகிலார்
வெறிகொண்மிழலையீர், பிரிவதறியதே. கo

காழிமாநகர், வாழிசம்பந்தன்
வீழிமிழலைமேற், சூழுமொழிகளே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிக்கல்-பண்—இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானுலாவுமதிவந்துலவும்மதின்மாளிகை
தேனுலாவுமலர்ச்சோலைமல்குந்திகழ்சிக்கலுள்
வேனல்வேளைவிழுத்திட்டவெண்ணெய்ப்பெருமானடி
ஞானமாகநினைவார்வினையாயினநையுமே. க

மடங்கொள்வாளைகுதிகொள்ளுமணமலர்ப்பொய்கைசூழ்
திடங்கொள்மாமறையோரவர்மல்கியசிக்கலுள் [யே
விடங்கொள்கண்டத்து வெண்ணெய்ப் பெருமானடிமேவி
யடைந்துவாழுமடியாரவரல்லலறுப்பாரே. உ

நீலநெய்தனிலவிம்மலருஞ்சுனைநீடிய
சேலுமாலுங்கழனிவ்வளமல்கியசிக்கலுள் [ரான்
வேலொண்கண்ணியினூலையோர்பாகன் வெண்ணெய்ப்பி
பாலவண்ணன்கழலேத்தநம்பாவம்மறையுமே. ங

கந்தமுந்தக்கைதைபூத்துக்கமழ்ந்துசேரும்பொழிற்
செந்துவண்டின்னிசைபாடன்மல்குந்திகழ்சிக்கலுள்

வெந்தவெண்ணீற்றண்ணல்வெண்ணெய்ப்பிரான்விரையார்
கழல், சிந்தைசெய்வார்வினையாயினதேய்வதுதிண்ணம். சு

மங்குறங்குமறையோர்கண்மாடத்தயலேமிகு
தெங்குதுங்கப்பொழில்செல்வமல்குந்திகழ்சிக்கலுள்
வெங்கெண்வெள்ளேறுடைய வெண்ணெய்ப்பிரானடிமேவ
வே, தங்குமேற்சாதந்திருநாளுந்தகையுமே. கு

வண்டிரைத்துமதுவிம்மியமாமலர்ப்பொய்கைசூழ்
தெண்டிரைக்கொள்புனல்வந்தெழுகும்வயச்சிக்கலுள்
விண்டிரைத்தமலராற்றிகள்வெண்ணெய்ப்பிரானடி
கண்டிரைத்துமனமேமதியாய்கதியாகவே. கூ

மூன்னுமாடம்மதின்மூன்றுடனேயெரியாய்விழத்
துன்னுவார்வெங்கணையொன்றுசெலுத்தியசோதியான்
செந்நெலாரும்வயற்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமானடி
யுன்னிடாமனமேநீனையாய்வினையோயவே. எ

தெற்றலாகியதென்னிலங்கைக்கிறைவன்மலை
பற்றினுன்முடிபத்தொடுதோள்கணெரியவே
செற்றதேவனஞ்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமானடி
யுற்றுநீநினையாய்வினையாயினவோயவே. அ

மாலிலைடருமாமறைவல்லமுனிவனுங்
கோலினூர்குறுக்கச்சிவன்சேவடிகோலியுஞ்
சீலந்தாமறியார்திகழ்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பிரான்
பாலுமன்மலர்தூவப்பறையுநம்பாவமே. கூ

பட்டைநற்றுவராடையினுடொடும்பாங்கிலாக்
கட்டமண்கழுக்கள்சொல்லினைக்கருதாதுநீர்

சிட்டன்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமான்செழுமாமறைப்
பட்டன்சேவடியேபணிமின்பிணிபோகவே. ௪0

கந்தமார்பொழிற்காழியுள்ஞானசம்பந்தனற்
செந்தண்பூம்பொழிற்சிக்கல்வெண்ணெய்ப் பெருமானடிச்
சந்தமாச்சொன்னசெந்தமிழ்வல்லவர்வானிடை
வெந்தநீறணியும்பெருமானடிமேவுவரே. ௪௫

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர்க்காரோணம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூனற்றிங்கட்குறுவெங்கண்ணிகான்றுவெண்ணிலா
வேனற்பூத்தமமராங்கோதையோடும்விராவுஞ்சடை
வானநாடனமரர்பெருமாற்கிடமாவது
கானல்வேலிகழிசூழ்கடவூர்க்காரோணமே. ௧

விலங்கலொன்றுசிலையாமதின்மூன்றுடன்வீட்டிவ
னிலங்குகண்டத்தெழிலாமைபூண்டாற்கிடமாவது
மலங்கியோங்கிவருவெண்டிரைமல்கியமால்கடற்
கலங்களோதங்கழிசூழ்கடவூர்க்காரோணமே. ௨

வெறிகொளாருங்கடற்கைதைநெய்தல்விரிபூன்பொழின்
முறிகொணழன்மூடப்புன்னைமுல்லைமுகைவெண்மலர்
நறைகொள்கொன்றைநயந்தேதங்குநாதற்கிடமாவது
கறைகளோதங்கழிசூழ்கடவூர்க்காரோணமே. ௩

வண்டுபாடல்வளர்கொன்றைமாலைமதியோடுடன்
கொண்டகோலங்குளிர்கங்கைதங்குங்குருட்குஞ்சியு
ளுண்டுபோலுமெனவைத்துகந்தவொருவற்கிடங்
கண்டல்வேலிகழிசூழ்கடவூர்க்காரோணமே. ௪

வார்கொள்கோலம்முலைமங்கைகல்லார்மகிழ்ந்தேத்தவே
நீர்கொள்கோலச்சடைநெடுவெண்டிங்கணிகழ்வெய்தவே
போர்கொள்சூலப்படைபுல்குகையார்க்கிடமாவது
கார்கொளோதங்கழிசூழ்கடலுகைக்காரோணமே. நி

விடையதேறிவ்விடவரவசைத்தவிகிர்தாவர்
படைகொள்பூதம்பலபாடவாடும்பரமாயவ
விடைகொள்வேங்கையுரிதோலுடையார்க்கிடமாவது
கடைகொள்செல்வங்கழிசூழ்கடலுகைக்காரோணமே. சு

பொய்துவாழ்வார்மனம்பாழ்படுக்கும்மவர்பூசனை
செய்துவாழ்வார்சிவன்சேவடிக்கேசெலுஞ்சிந்தையா
ரெய்துவாழ்வாரெழிநக்கரெம்மாற்கிடமாவது
கைதல்வேலிகழிசூழ்கடலுகைக்காரோணமே. எ

பத்திரட்டிதிரடோளுடையான்முடிபத்திற்
வத்திரட்டிவிரலாலடர்த்தார்க்கிடமாவது
மைத்திரட்டில்வருவெண்டிரைமல்கியவார்கடல்
கைத்திரட்டுங்கழிசூழ்கடலுகைக்காரோணமே. அ

நல்லபோதினுறைவானுமாலுந்நடுக்கத்தினு
வல்லவாவெனநின்றபெம்மாற்கிடமாவது
மல்லலோங்கிவ்வருவெண்டிரைமல்கியமால்கடல்
கல்லலோதங்கழிசூழ்கடலுகைக்காரோணமே க

உயர்ந்தபோதின்னுருவத்திழைவிட்டிழல்வார்களும்
பியர்தமண்டையிடுபிண்டமாவுண்டிழல்வார்களுந்
கயந்துகாணவகைகின்றநாதர்க்கிடமாவது
கயங்களோதங்கழிசூழ்கடலுகைக்காரோணமே. கக

மல்குதண்பூம்புனல்வாழ்ந்தொழுகும்வயற்காழியா
னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்முன்
வல்லவேறபுனந்தேதத்துங்காரோணத்துவண்டமிழ்
சொல்லுவார்க்கும்மிவைகேட்பவர்க்குந்துயரில்லையே. ஊ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்றுடையானைத்தியதில்லானைநரைவெள்ளே
றொன்றுடையானையுமையொருபாகமுடையானைச்
சென்றடையாத்திருவுடையானைச்சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக்கூறவென்னுள்ளங்குளிரும்மே. க

கைம்மகவேந்திக்கடுவேழுடிக்கழைபாய்வான்
செம்முகமந்திகருவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்தீருரிபோர்த்தவிகிர்தாநீ
பைம்முகநாகம்மதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே. உ

மந்தம்முழவம்மழலைத்துப்பவரைநீழற்
செந்தண்புனமுஞ்சூனையுஞ்சூழ்ந்தசிராப்பள்ளிச்
சந்தம்மலர்கள்சடைமேலுடையார்விடையூரு
மெந்தம்மடிகளடியார்க்கல்லலில்லையே. ங

துறைமல்குசாறற்சூனமல்குநீலத்திடைவைகிச்
சிறைமல்குவண்டுத்தும்பியும்பாடுஞ்சிராப்பள்ளிக்
கறைமல்குகண்டன்கனலெரியாடுங்கடவுள்ளெம்
பிறைமல்குசென்னியுடையவனெங்கள்பெருமானே. ச

கொலவசையாதகொள்கையர்தங்கண்மதின்மூன்றுஞ்
சிலவரையாகச்செற்றனரெனுஞ்சிராப்பள்ளிற்
றலவரைநாளுந்தலவரவ்வாமையுரைப்பீர்கா
ணிலவரைநீலமுண்டதும்வெள்ளைநிறமாமே. நி

வெய்யதன்சாரல்விரிதறவேங்கைத்தன்போது
செய்யபொன்சேருஞ்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனூர்
தையலோர்பாகமகிழ்வர்நஞ்சுண்பர்தலையோட்டி
லையமுங்கொள்வராரிவர்செய்கையறிவாரே. சு

வேயுயர்சாரற்கருவிரலூகம்விளையாடுஞ்
சேயுயர்கோயிற்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனூர்
பேயுயர்கொள்ளிகைவிளக்காகப்பெருமானூர்
தீயுகந்தாடிருக்குறிப்பாயிற்றூகாதே. எ

மலைமல்குதோளாண்வலிகெடவூன்றிமலரோன்றன்
றலைகலனாகப்பலிதிரிந்துண்பர்பழியாரார்
சொல்வலவேதஞ்சொல்வலகீதஞ்சொல்லுங்காற்
சிலவலபோலுஞ்சிராப்பள்ளிச்சேடர்செய்கையே. அ

அரப்பள்ளியானுமலருறைவானுமறியாமைக்
கரப்புள்ளிநாடிக்கண்டிலரேனுங்கல்சூழ்ந்த
சிறப்புள்ளிமேயவார்சடைச்செல்வர்மனேதாறு
நிரப்புள்ளீரும்மையேதிலர்கண்டாலிகழாரே. சு

நாணுதுடைநீத்தேதார்களுங்கஞ்சிகாட்காலே
யூணுய்ப்பகலுண்டோதுவோர்களுமுரைக்குஞ்சொற்
பேணுதருசீர்பெருதுமென்பீரெம்பெருமானூர்
சேணுர்கோயில்சிராப்பள்ளிசென்றுசேர்மினே. கக

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திரைசூழ்ந்த
கானல்சங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் திருநீற்றுப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன் றிருவாலவாயான் திருநீறே. க

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீது புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தருவதுநீறு வுண்மையுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே. உ

மூத்திதருவதுநீறு முனிவராணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பாவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. ஙூ

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறு. ச

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகொடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே நு

அருத்தமாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே. சு

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலெதடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலப்பொலிதருசூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. எ

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. அ

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
தேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமுதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. கூ

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளா சேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. கூ

ஆற்றடல்விடையேறு மாலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவு பூசுரன் ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயின தீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின் றழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவினறபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கவாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. க

பட்டிசைந்தவல்குலாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியா
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. உ

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாம்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
மூற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. ங

முதிருசீர்ச்சடைமுடிமுதல்வநீமுழங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ
மதுரமீமணுளனீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரநீசதுமுகன்கபாலமேந்துசம்புவே. ச

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனுயதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே

நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதவரே. ஙு

பொன்றயங்கிலங்கொளிர்ந்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதென்னியமமே. சூ

ஆதியந்தமாயினாயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினாய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
கீதம்வந்தவாய்மையாற்கிளர்தருக்கினர்க்கலா
லோதிவந்தவாழ்மையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே. எ

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனேத்தோளடாவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குநெஞ்சினினைப்பதேநியமமே. அ

தாவணவ்விடையினாய்தலைமையாகநாடொறும்
கோவணவ்வுடையினாய்கூடலாலவாயிலாய்
தீவணம்மலர்மிசைத்திசைமுகனுமாலுநின்
றாவணமளக்கிலாந்துளக்கமெய்துவார்களே. கூ

தேற்றமிவ்வினைத்தொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைத்ததாளினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகு நின்றதென்னநன்மையே. கo

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினு

லாயசொல்லின்மாலைகொண்டாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாயதேவரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்-பண்-அந்தாளிகுறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லூர்ப்பெருமணம்வேண்டாகழுமலம்
பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாய்த்தில்
சொல்லூர்பெருமணம்சூடலரேதொண்டர்
நல்லூர்பெருமணமேயநம்பரனே க

தருமணலோதருஞ்சேர்தண்டகனித்திலம்
வருமணலாக்கொண்டுபாவைநல்லார்கள்
பருமணங்கூட்டிமணஞ்செயுநல்லூர்ப்
பெருமணத்தான்பெண்ணேரிர்பாகங்கொண்டானே. உ

அன்புறுசிந்தையாகியடியவர்
நன்புறுநல்லூர்ப்பெருமணமேவினின்
றின்புறுமெந்தையினையடியேத்துவார்
துன்புறுவாரல்லர்தொண்டுசெய்வாரே. ங

வல்லியந்தாலுடையார்ப்பதுபோர்ப்பது
கொல்லியல்வேழத்துரிவிரிகோவண
நல்லியலார்தொழுநல்லூர்ப்பெருமணம்
புல்கியவாழ்க்கையெம்புண்ணியனூர்க்கே. ச

ஏதுகந்தீரிடுகாட்டெரியாடிவெண்
ணீறுகந்தீர்நிரையார்விரிதேன்கொன்றை
நாறுகந்தீர்திருநல்லூர்ப்பெருமணம்
வேறுகந்தீருமைகூறுகந்தீரே. ஞ

சிட்டப்பட்டார்க்கெளியான்செங்கண்வேட்டுவப்
பட்டங்கட்டுஞ்சென்னியான்பதியாவது
கட்டக்கொட்டாட்டமுநல்லூர்ப்பெருமணத்
திட்டப்படடாவொத்தீராலெம்பிரானீரே. க

மேகத்தகண்டனெண்டோளன்வெண்ணீற்றுமை
பாகத்தன்பாய்புலித்தோலொடுபந்தித்த
நாகத்தநல்லூர்ப்பெருமணத்தானல்ல
போகத்தன்யோகத்தையேபுரிந்தானே. எ

தங்கிருந்தீரன்றுதாளாலரக்கனை
யுக்கிருந்தெல்கவுயர்வரைக்கீழிட்டு
நக்கிருந்தீரின்றுநல்லூர்ப்பெருமானும்
புக்கிருந்தீரெம்மைப்போக்கருளீரே. அ

ஏலுந்தண்டாமரையானுமியல்விடை
மாலுந்தம்மாண்பறிகின்றிலர்மாமறை
நாலுந்தம்பாட்டென்பர்நல்லூர்ப்பெருமணம்
போலுந்தங்கோயில்புரிசடையாருக்கே. ஈ

ஆதரமாவெனுசொக்கியர்தாஞ்சொல்லும்
பேதைமைகேட்டுப்பிணக்குறுவீர்வம்மி
னாதனைநல்லூர்ப்பெருமணமேவிய
வேதன்தாடொழவீடெளிதாமே. கஏ

சீரும்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்
பெறும்பதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானை
யுறும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க்
கறும்பழிபாவமவலமிலரே. கக

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சரித்திரம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாமூரில் வேளாள குலத்தினராகிய புகழனாருக்கு அவர்மனைவி மாதினியார் வயிற்றில் திலதவதியார் பிறந்தபின் மருணீக்கியாரென்ற திருநாமத்தோடு நாயனார்பிறந்து கலைபயின்று வளருநாளில், திலதவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயதுசெல்ல, சோழராஜனிடத்தில் சேனாதிபதியாகிய கலிப்பகைநாயனாருக்கு விவாகஞ்செய்யும் பொருட்டுச் சிலமுதியோர்வந்து திலதவதியாரைக் கொடுக்கும்படியே, புகழனார் சம்மதித்தனர் கலிப்பகையாரும் விவாகத்திற் கெத்தனமாயிருக்கையில், அரசனைவ கலிப்பாகையார் சேனையுடன், வடதேசப்பகைமன்னருடன் போருக்குச்சென்று நெடுநாள் போர்செய்துக் கொண்டிருந்தனர். அவரவ்விதமிருக்க புகழனார் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தனர். புருடனைப்பிரிந்துவாழ மனமொவ்வாது மாதினியாரு மிறந்தனர். மக்களிருவரு மளவிலாத்தியாடைந்து, பின்பு பெற்றோருக்குச் செய்யவேண்டிய கடனை மருணீக்கியார் செய்தனர்.

போர் விளைத்துக் கொண்டிருந்த கலிப்பகையாரும் வீரசுவர்க்கமெய்தினர். இதனை திலதவதியார்கேள்வியுற்று அவருக்கென்னைக் கொடுப்பதா யென்தக்கை வாக்களித்திருந்ததால் எனதுபிரை யவருடன் சேர்ப்பேனென்று துணிய, மருணீக்கியார் தான்முந்தி உயிர்விடுவதாய்ப்புலம்பவதனைக்கண்டத் திலதவதியார் தம்பியிடத்துள்ள வன்பாலுயிர்தாங்கி தவமுள்ளவராயிருந்தனர்.

அவ ரவ்விதமிருக்க மருணீக்கியார், முத்திநெறியறி யக்கருதி, சமயசாஸ்திரங்களை யாராயத் தொடங்கி, சமண சமயத்தைச் சார்ந்து, சாஸ்திரங்களையாராய்ந்து, அவர்களில் மேம்பாடெய்தி தருமசேனரெனும் பெயரும் பெற்றிருந்தனர் திலதவதியார் திருவதிகை வீரட்டானத்தைச்சேர்ந்து, சிலசின்னந்தரித்து, ஆலயத்தொண்டுசெய்திருக்கையில், வீரட்டானேஸ்வரரைவணங்கி ஐயனே, என்னுடன் பிறந்தானைப் பரசமயப் படுகுழியினின்று மெடுத்தாட்கொள வேண்டுமென்று பலமுறையும்விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஒருநாள் சொப்பனத்திற்றோன்றி, உனதுதம்பி முன்னம் வாகீசனென்னு முனிவன் ஒருகாரணத்தாலிங்குற்பவமாயினன், அவனுக்குச் சூலநோயுண்டாக்கியாட்கொள்ளுகின்றோமென்றருளினர். அவ்வண்ணமே தருமசேனர் வயிற்றிற் சூலநோயுண்டாக்கி வருத்த, வேதனைத்தாளாமல் வருந்தித், தான் சமண சமயத்திற்கற்ற மந்திரங்களாற் றடுத்து, இதரசமணர்களவர்களாலானமட்டும்பார்த்தும், வியாதியதிகரிக்கக்கண்டு கடுங்கி தமக்கைக்குச் சொல்லியனுப்பினர். யானங்கே வறேனென்று தமக்கையார் சொல்லியபதிலைக்கேட்டு, அன்றிரவு பிரருக்குத் தெரியாமல் தமக்கையாரிடஞ்சென்று வணங்கி, சூலநோய் தீரும்படி யாரூக்கிரகஞ்செய்யும்படி புலம்பினர். அதைக்கண்ணுற்று மனஞ்சகியாராய், இது வீரட்டானேஸ்வரர் திருவருளால் நேர்ந்ததாகலி னவரைத்தொழுது பணிசெய்யென்று சொல்லி, விபூதி கொடுத்துத் தரித்துக் கொள்ளச்சொல்லி, திருப்பள்ளியெழுச்சிகாலத்திற் றம்பியை யாலயத்திற் கழைத்துப்போயினர் மருணீக்கியா ராலயத்தை வலஞ்செய்து

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET

வணங்க சுவாமியினது திருவருளாற் றிருப்பதிக மோதும் படி யுணர்ச்சியுண்டாக "கூற்றாயினவாறு விலக்கிலீ" ரென் னுந் திருப்பதிக மோதினர் உடனே வியாதிதீர ஈசன தது திருவருளே நினைத்தானந்த பரவசமுற்றிருக்கும்போது நீதிருப்பதிகமோதினமையால் "நாவுக்கரசென் றுனக்குப் பெயருண்டாகுக" வென்று சுவாமி யசரீரிவாக்கருள்செய்ய, அதைக்கேட்டுமெகிழ்ந் தன்றுமுதற் சிவசின்னந் தரித்துத் திருமடமாகிய வாசகமும், முழைவாரப்பணியுமுடையாயினர்.

இதனைப் பாடலிபுரத்திலிருக்கிற சமணர்களறிந்து அரசனிடஞ்சென்று தருமசேனரது தமக்கை, சடையான் சமயத்திலிருப்பதாற் றமமங்குபோய்ச் சேரக்கருதி, சூலைநோயற்றதா யுமதுநஞ்சமய மந்திரமுதலியவற்றாற் றீரவில்லை யென்றும் பாசாங்குசெய்து, தமக்கையிடம்போய்ச் சேர்ந்தனரென்றார்கள் அரசன்மோகமங்கொண்டு, தருமசேனரை யழைத்து வரும்படி மந்திரிகளுக் குத்திரவளித்தான். அவர்களவ்வாறே போயழைக்க, நாயனார் "நாமார்க்குங் குடியல்லோ" மென்னுந் திருத்தாண்டகம்பாட, மந்திரிகளவரை வணங்கி பிரார்த்திக்க, அவர்களுடன்சென்றார் அரசன்வெகுண்டு, சமணரது தீர்மானப்படி சுண்ணாம்புக்காளவாயிலிட்டான் நாயனார் "மாசில்வீணையு மாலை மதியமு" மென்னும் பதிகமோதி, சுவாமியைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தார், வெப்பமில்லா திருந்தது, எழாகாள் சமணர், காளவாயைத் திரந்துபார்க்க, நாயனார் சுகமாயிருக்கக்கண்டு பிரமித்து, மீண்டும் பாலுடன் விடங்கலந்துகொடுக்கவதையு முண்டனர். பின்பு, கொல்லும்படி யா

னையத்தூண்ட, "சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து" வென் னும் பதிகமோத, யானை நாயனாரைவணங்கிப் பாகரையும் சூழ்ந்திருந்த சமணர்களையும் கொன்று சென்றது. அப்பா ற், கொலைஞரைக்கொண்டு கற்றூணிற்பிணித்து நடுக்கட லில் வீழ்த்திடுவர்கள் நாயனார் சுவாமியைத் தியானித்து சொற்றுணைவேதிய னென்னும்பதிகமோத, கட்டுகளவிழ்ந் தத்தூணை தெப்பமாக, வதின்மேலிருந்து பதிகமுற்று மோதி கெடில நதிக்கரைசேர்ந்து திருப்பாதிருப்புலியூர் முதலிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்து திருவதிகை வீரட்டான த்தைச் சேர்ந்து திருத்தொண்டு புரிந்துவந்தனர் நாயனா ரதுண்மையைப் பல்லவராஜ னறிந்து, சமணரது மடமால யமுதலியவற்றை யிடிப்பித்துச் சைவனாகி, குணதர வீச்சு ரமென்னுமொரு சிவாலயமு மேற்படுத்தினன்.

பின்பு நாயனார் திருத்தூங்கானை மாடத்துக் கெழுந் தருளி சுவாமியைத்தரிசித்து, ஐயனே சமண சமயத்திலி ருந்த விவ்வுடலைத் தாங்கவருவருக்கின்றனைகலின் சிவ னீருடைய முத்திரையை யடியேற்குத் தரித்தருளவேண்டு மென்று பதிகமோதப் பரமசிவன் றிருவருளாலொருபூத ம்வந்து சூலத்துடன் விடையிலச்சினையைத் தமதுதோள்க ளிற்றரிக்க மகிழ்ந்து சீர்காழிக் கெழுந்தருள, திருஞானச ம்பந்தமூர்த்தி நாயனா ரெதிர்கொளக்கண்டு வணங்கி, அடி யேனென்றெழுந்து சுவாமியைத் தரிசித்து, திருச்சத்திமூ ற்றத்தில் சுவாமியைப்பணிந்து, கூற்றுவன் வருமுன்னம டியேன் முடியிற் றிருவடிசூட்டல் வேண்டுமென்று பதிக மோத திருஞால்லாருக்கு வாவென்று சுவாமியருள, அவ்வித மேசென்று ஆலயத்திற் சாஷ்டாங்கமாகப் பணியும்போது சுவாமி திருவடிசூட்ட தாண்டகமோதித் தொழுது, மற்ற

ஸ்தலங்களையுந்தரிசித்து, திங்களூரைச்சார்ந்து, அப்பூதியடிகளையருக்குத் தம்மிடத்துள்ள வண்மை மகிழ்ந்தவர் மாளிகையிலமுதுகொள்ளச் சம்மதித்தனர். அவரது மனைவியார் மூத்ததிருநாவுக்கரசென்னும் புத்திரனையிலகொணரவனுப்ப, அவன்போய் இலகொணர்ந்து தாயிடந்தந்துயிர்நீங்கினன், பெற்றோர்கண்டு விதந்தீண்டிற்றென்று குறிப்பாலறிந்து, இறந்தமகனை மறைத்து நாயனருக்கமுதுபடைக்க முயற்சிக்கும்போது, புதல்வசோகத்தை நாயனரறிந்துப் பதிகமோதிப் பிழைக்கச்செய்து, அப்பூதியடிகளுடனமுதுகொண்டு, திருவாலூர்முதலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து திருப்புகலூருக்கெழுந்தருளுகையில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் எதிர்கொள்ள அவரைவணங்கி சுவாமியைதரிசித்து முருகநாயனார் திருமடத்திற் றங்கியிருந்தனர். திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் திருவாரூருக்குச்சென்று மீண்டுந் திருப்புகலூருக்கு வந்தனர்.

அப்பாலிருவருந் திருவீழி மிழலைக்குச்சென்று பரமசிவன்றந்த படிக்காசாற் பஞ்சத்தைதீர்க்கி, திருமறைக்காட்டையணுகி வேதம்பூசித்து மூடிப்போன கதவைத் திறப்பித்து சம்பந்த மூர்த்தியாரை விட்டுப்பிரிந்து, வடதலியென்னு மாலயத்திற்குச்சென்று சிவலிங்கப் பெருமானை சமணர்கள் மறைத்திருத்தலக்கண்டு, அரசனைக்கொண்டு நிவர்த்தித்து, திருப்பைஞ்ஞீலியைநோக்கிச் செல்லுமார்க்கத்திலே நாயனர்ப் பசியால் வருந்திவருவதையறிந்து சிவபெருமானொருசோலையையும் குளத்தையு முண்டாக்கி பிராமணவுருவதாதோடு பொதிச்சோறு வைத்துக்கொண்டிருந்து நாயனருக்குக்கொடுக்க, வதனையுண்டு குளத்தில் ஜலமருந்தி களைநீங்கிச் சென்றார். சுவாமியு மவருடன்சென்று திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சமீபித்தவுடன் மறைந்தருளினர்.

நாயனாரதுகண்டு திருவருளாலியந்து ஆலயஞ்சென்று தரிசித்து சோழநாட்டைக்கடந்து நடுநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து திருக்காளத்திக் கெழுந்தருளினார்.

அங்குசுவாமியைத் தரிசிக்கும்போது தோன்றியகுறிப்பால் ஸ்ரீகயிலாயபதியைத தரிசிக்கவிரும்பி, காசியையடைந்து விஸ்வநாதரைத் தரிசித்துப் பரிஜனங்களை நிறுத்தி, ஆகாரமின்றித் தனியே காடுமலை கடந்து பாலவனத்திற் போகும்போது அங்நிலை வெப்பத்தாற் கால்பரட்டளவுந்தேய, கைகளை யூன்றிச்செல்ல மணிக்கட்டளவுந்தேய, மார்பினாலுந்திச் சென்று மார்புந்தேயவே, புரண்டுபுரண்டு சென்று சக்தியில்லாதேய்ந்து பிரக்ஞைதப்பியிருந்தனர், பரமசிவன் திருவுளமிரங்கி பிராமணமுனிவராகவந்து, இவ்விதம் வருந்திவருவானேனென்றுவினவ கயிலாயதரிசனத்திற் கென்றுரைக்கக் கேட்டு, மனிதர் தரிசிக்கக்கூடுமோவென, எவ்விதமும் கயிலாயதரிசனஞ் செய்தாலன்றி மீளெனென்றனர் பரமசிவனவ்வுருதியையறிந்து மறைந்து நாவுக்கரசெழுந்திருமென்றசரீரிவாக்கருள,உடனே நாயனார்திரேகம்பழுதின்றி விளங்கக்கண்டுணர்ச்சிபெற்று, ஆண்டவனே அடியேனுக்கு ஸ்ரீகயிலாயதரிசனம் கடாக்ஷித்தருளல் வேண்டுமென துதிசெய்தனர் சுவாமி நூதனமாயுண்டாக்கிய குளத்தைக்காட்டி, அதில்மூழ்கி திருவையாற்றில்வந்து கயிலாயதரிசனம் காணுகவடவையன்றுமீண்டுசரீரிவாக்கருள அவ்வாறேமூழ்கி திருவையாற்று தீர்த்தக்கரையிலெழுந்து சுவாமிதிக்குச்சென்று பார்வதி சமேதராய் கணங்கள் முனிவர்கள் தேவர்கள் புடைசூழக் கயிலாயதரிசனங்கண்டு பதிகங்களோதினார்.

பின்பு, கயிலாயத்தோற்றமாறி ஆலயமாயிருக்கக்கண் டவருத்தங்கொண்டொருவாறுதெளிந்து திரும்பூந்துருத்திக் குச் சென்று மடமொன்றேர்ப்படுத்தி யதில் வீற்றிருக்கும் போது திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியார் வரவதனையறிந்தெ திர்சென்று அவரெழுந்தருளுஞ் சிவிகையைத் தமது தோ ள்கொடுத்துத்தாங்கிவந்தார் திருப்பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீ பித்தவுடன் அப்பரெங்குற்றமுரென்று சம்பந்த மூர்த்தியார் வினவ அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வை ப் பெற்றிங்குற்றேனென்று, அப்பரருளினர், உடனேசம்ப ந்தர் சிவிகையைவிட்டிழிந்து பணிய, அதற்குமுன்னே அப்பர் பணிந்ததை, யடியார்கள்கண்டு இருவரையும் பணி ந்து மகிழ்ந்தார்கள், பிறகிருவரு மாலயஞ்சென்று சுவாமி யைத்தரிசித்து, மடத்திலெழுந் தருளியிருக்கையில், சம்ப ந்த மூர்த்தியார், தாம்மதுரைக்கிச் சென்றதுஞ் சமணரை வென்றதும் பாண்டியன் கூன்நிமிர்ந்ததுஞ்சொல்லியருளி னர் அப்பர் தொண்டைநாட்டிற்குத் தாஞ்சென்றது மங்கு ள்ள ஸ்தலங்களைத் தரிசித்ததுஞ் சொல்லினர் பிறகு அப் பர் மதுரைக்குச்சென்று சொக்கரைதரிசித்து பாண்டிநா ட்டிலுள்ள ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசித்து, திருப் புகலூ ரிற்சேர்ந்து உழவாரப்பணிசெய்துக் கொண்டிருக்கு காளி ல் செதுக்குமிடமெல்லாம் பொன்னு நவரத்தினங்களு மு ண்டாகும்படி பரமசிவன்செய்தருள, அவைகளையோடுகளா கமதித்துப் பொய்கையி லெரிந்துவிட்டார் பின்னுமிவரை மயக்கும்படி அரம்பாஸ்திரிகளையனுப்ப, அவர்கள்வந்துலா லனஞ்செய்ய, உம்மாலிங்கு குறையுடை யேனனென்னுந் தாண்டகமோதினர் தம்மாலியலாதென்று திரும்பினர்கள் கடைசியாக எண்ணுகேனென்சொல்லி யெண்ணுகேலு வென்னுந் தாண்டகமோதி பரமசிவன் திருவடியடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருஅதிகைவீரட்டானம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுயினவாறு விலக்கிலீர்கொடுமை பலசெய்தன
கானறியே, னேற்றுயடிக்கே யிரவும்பகலும் பிரியாதுவண
ங்குவ னெப்பொழுதுந், தோற்று தென்வயிற்றி னைம்படி
யே குடரோடுதொடக்கிமுடக்கியிட, ஆற்றேனடியேனதி
கைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. க

நெஞ்சம்மும்மக்கே யிடமாகவைத்தே னினையாதொரு
போதுமிருந்தறியேன், வஞ்சம்மிதுவொப்பதுகண்டறியே
ன் வயிற்றெடு தொடக்கி முடக்கியிட, நஞ்சாதிவந்தென்
னாவலிவதனே நணுகாமறுறந்து கரந்துமிடீ, ரஞ்சேலுமெ
ன்னீ ரதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. உ

பணிந்தாரன்பர்பாவங்கள்பற்றவல்லீர் படுவெண்டலை
யிற்பலிகொண்டுழல்வீர், துணிந்தேயுமக்காட் செய்துவாழ
லுற்றூர் சுடுகின்றதுசூலதவிர்த்தருளீர், பிணிந்தார்பொடி
கொண்டுமெய்ப்பூசவல்லீர் பெற்றமேற்றுகந்தீர் சுற்றுவொ
ண்டலைகொண், டணிந்தீரடிகேளதிகைக்கெடில வீரட்டா
னத்துறையம்மானே. ங

முன்னம்மடியேனறியாமையினுன் முனிந்தென்னுக
லிந்துமுட்கியிடப், பின்னையடியே னுமக்காளும்பட்டே
ன்சுடுகின்றது சூலதவிர்த்தருளீர் தன்னை யடைந்தார் வி
னை தீர்ப்பதன்றேதலையாயவர் தங்கடவுளதுதா, னன்ன
கடையாரதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. ச

காத்தாள்பவர் காவலிகழ்ந்தமையாற் கரைநின்றவர் க
ண்டுகொளென்றுசொலி, நீத்தாய்கயம்புக நூக்கியிடநிலைக்
கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன், வார்த்தையிது
வொப்பதுகேட்டறியேன் வயிற்றோடு தொடக்கிமுடக்கி
யிட, வார்த்தார்பினலாரதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறை
யம்மானே. நு

சலர்பூவொடு தூபமறந்தறியேன் றமிழோடிசைபாட
ன்மறந்தறியே, னலந்தீங்கிலுமுன்னே மறந்தறியேனுன்ன
மமென்னுவின்மறந்தறியேனுலந்தார்தலையிற் பலிகொண்டு
ழல்வாயுடலுள்ளுறு சூலதவிர்த்தருளா, யலந்தேனடியே
னதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. சு

உயர்ந்தேன்மனவாழ்க்கையுமொன்பொருளு மொரு
வர்தலைகாவலியாமையினுல், வயந்தேயுமக் காட்செய்துவா
ழலுற்றுல்வலிக்கின்றதுசூலதவிர்த்தருளீர், பயந்தேயென்
வயிற்றினகம்படியேபறிசதுப் புரட்டியறுத்தீர்த்திட்டனா,
னயர்ந்தேனடியே னதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறைய
ம்மானே. எ

வலித்தேன் மனவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன் வஞ்சம
னமொன்றுமிலாமையினுற், சலித்தாலொருவர் துணையாரு
மிலை சங்கவொண்குழைக்காதுடையெம்பெருமான், கலித்
தேயென்வயிற்றினகம்படியே கலக்கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன
அலுத்தே னடியேனதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறைய
ம்மானே. அ

பொன்போலமிளிர்வதோர்மேனியினீர் புரிபுன்சடை
யீர்மெலிபிறையீர், துன்பேகவலபிணியென்றிவற்றைகளை
காமற்றந்துறுகாந்தமிடரென்போலிகளும், மையினித்தெ

ளியாரடியார் படுவதி துவேயாகி, லன்பேயமையு மதிகைக்
கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. ௬

போர்த்தாயங் கோரானையினை னீருரிதோல் புறங்கா
டரங்காடமாடவல்லா, யார்த்தாரரக்கன்றனைமால்வரைக்கீ
ழடர்த்திட்டருள்செய்வதுகருதாய், வேர்த்தம்புரண்டும்வி
ழுந்துமெழுந்தாலென்வேதனையான்விலக்கயிடா, யார்த்தா
ர்புனல்சூழதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடைகிலேனடிநாயேன்வேண்டியக்காலியாதொன்று
மிடைகிலேனமணர்கள்சமரவுறைகேட்டலமலந்தேன்
ரூடர்கின்றனுன்னுடையதூமலர்சேவடிகாண்பா
னடைகின்றனேயாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ஏ

செம்பவளத்திருவுருவர்திகழ்சோதிக்குழைக்காதர்
கொம்பமருங்கொடிமருங்கிற்கால்வளையாளொருபாகர்
வம்பவிழுமலர்க்கொன்றைவளர்சடைமேல்வைத்துகந்த
அம்பவளவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ஒ

நணியானேசெயானேநம்பானேசெம்பொன்னின்
றுணியானேதோலானேசுணங்கவெண்ணீற்றானே
மணியானேவானவர்க்குமருந்தாகப்பிணிதீர்க்கும்
அணியானேயையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ஙு

ஊழியத்தீயாய்நின்றுயாவுள்குவாருள்ளத்தாய்
வாழித்தீயாய்நின்றுய்வாழ்த்துவார்வாயானே

ROJA MUTHIAH
ARTIST:
KOTTAIYUR P. O

பாழித்தீயாய்நின்றுய்படர்சடைமேற்பனிமதிய
மாழித்தீயையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ச

சடையானேசடையிடையேதவழுந்தண்மதியானே
விடையானேவிடையேறிப்புரமெரித்தவித்தகனே
யடையானேயுடைதலைமொண்டூரான்பலிக்குழலு
மடையானவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ஞ

நீரானேதீயானேநெதியானேகதியானே
யீரானேயுலகானேயுடலானேயுயிரானே
போகானேபிறைசூடிபிணிதீர்க்கும்பெருமானென்
றூராதவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ஃ

கண்ணுளுய்மணியாளுய்கருத்தாளுய்அருத்தளு
யெண்ணுளுயெழுத்தாளுயெழுத்தினுக்கோரியல்பாளுய்
விண்ணுளுய்விண்ணிடையேபுரமெரித்தவேதியனே
யண்ணுனேவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. எ

மின்னுளுயுருவாளுய்வேதத்தின்பொருளாளுய்
பொன்னுளுய்மணியாளுய்பொருகடல்வாய்முத்தாளுய்
நின்னுளுரிருவர்க்குங்காண்பரியநிமிர்சோதீ
யன்னுனேயையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. அ

மூத்திசையும்புயற்பொன்னிமொய்பவளங்கொழித்துந்தப்
பத்தர்பலர்நீர்மூழ்கிப்பலகாலும்பணிந்தேத்த
வெத்திசையும்வானவர்களெம்பெருமானெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையாமையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. க

கருவரைசூழ்கடலிலங்கைக்கோமானேக்கருத்சிதியத்
திருவிரலாலுதகாணஞ்செய்துகந்தசிவமூர்த்தி

பெருவரைசூழ்வையகத்தார்பேர்ந்தியென்றேத்தும்
அருவரைசூழையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. க

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதாப்பிறைக்கண்ணியானமலையான்மகளொடும்மாடிப்
போதொதுநீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர்பின்புகுவேன்
யாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேனே. க

போழிளங்கண்ணியினுய்ப்பூந்துகிலாளொடும்பாடி
வாழியும்போற்றியென்றேதித்திவட்டமிட்டாடாவருவே
ணுழிவலவனின்றேத்துமையாறடைகின்றபோது
கோழிபடையொடுங்கூடிக்குளிர்ந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். உ

எரிப்பிறைக்கண்ணியினுனையேந்திழையாளொடும்பாடி
மூரித்தவிலயங்களிட்டுமுகமலர்ந்தாடாவருவேன்
அரித்தொழுகுவெள்ளருவியையாறடைகின்றபோது
வரிக்குயில்பேடையோடாடிவைகிவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ங

பிறையிளங்கண்ணியினுனைப்பெய்வளையாளொடும்பாடித்
துறையிளம்பன்மலர்தூவித்தாளைக்குளிரத்தொழுவேன்
அறையிளம்பூங்குயிலாலுமையாறடைகின்றபோது
சிறையிளம்பேடையோடாடிச்சேவல்வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ச

ஏடுமதிக்கண்ணியானேயேந்திழையாளொடும்பாடிக்
கூடொடுகூடுமலையுங்கைதொழுதாடாவருவே
னாடலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
பேடைமயிலொடுங்கூடிப்பிணைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். (நி

தண்மதிக்கண்ணியினானைத்தையனல்லாளொடும்பாடி
உன்மெலிக்கதையதெகியுணராவுருகாவருவே
னண்ணலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
மண்ணைப்பகின்றிலொடாடிவைகிவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். கூ

கடிமதிக்கண்ணியினானைக்காரிமையாளொடும்பாடி
வடிவெடும்மண்ணைமிரண்டும்வாய்வேண்டுவசொல்லிவாழ்
னடியிணையாக்குங்குழலானையுறடைகின்றபோது
இடிகுரலன்னமேதாரெனவிசைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். எ

விரும்புமதிக்கண்ணிபானேமெல்லியலாளொடும்பாடிப்
பெரும்புலர்காலையெழுந்துபெறுமலர்கொய்யாவருளே
னருங்கலம்பொன்மணிபுந்துமையாறடைகின்றபோது
கருங்களிபேடையோடாடிக்கலந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். அ

மூற்பிறைக்கண்ணியினானைமொய்குழலாளொடும்பாடி
பற்றிக்கயிற்றகில்லேன்பாடியும்மாடாவருவேன்
அற்றருள்பெற்றுநின்றூரேறுடையாறடைகின்றபோது
கற்றினைப்பேட்டையோடாடிக்கலந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். க

திங்கண்மதிக்கண்ணியானைத்தேன்மொழியாளொடும்பாடி
எங்கருணல்குங்கொலெந்தை யெனக்கினியென்னுவருவே
அங்கிளமங்கையராடுமையாறடைகின்றபோது [ன்
பைங்கிளிபேடையோடாடிப்பரந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். கo

வளர்மதிக்கண்ணியினானைவார்குழலாளொடும்பாடிக்
களவுபடாததோர் காலங்காண்டான் கடைக்கணிக்கின்றே
அளவுபடாததோரன்போடையாறடைகின்றபோது [ன்
இளமணநாகுதழுவியேறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொன்மாலைபயில்கின்றகுயிலினங்காள்சொல்வீரே
பன்மாலைவரிவண்டுபண்மிழற்றும்பழனத்தான்
முன்மாலைநகுதிங்கள்முகிழ்விளங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மாலைமார்பனெண்புதுநலமுண்டிகழ்வானே. க

கண்டகங்காள்முண்டகங்காள்கைதைகாள்நெய்தல்காள்
பண்டரங்கவேடத்தன்பாட்டோவாப்பழனத்தான்
வண்டுழாந்தடமூழ்கிமற்றவனென்றளிர்வண்ணங்
கொண்டநாள்தானறிவாள்குறிக்கொள்ளாதொழிவானே.

மனைக்காஞ்சியிளங்குருசேமறந்தசோமதமுகத்த
பனைக்கம்மாவுரீபோர்த்தான்பலர்பாடும்பழனத்தான்
நினைக்கின்றநினைப்பெல்லாமுரையாயோநிகழ்வண்டே
சுனைக்குவளைமலர்க்கண்ணுள்சொற்றுதாய்ச்சாரல்வாளே.

பதியையாயினியையாம்பூந்தென்னூல்புறங்காடு
பதியாவதிதுவென்றுமலர்பாடும்பழனத்தான்
மதியாதார்வேள்வித்தனமதித்திட்டமதிக்கங்கை
விதியாயனென்னுயிர்மேல்வினையாடல்விடுத்தானே. சு

மண்பொருந்திவாள்பவர்க்குமாதீர்த்தவேதியர்க்கும்
விண்பொருந்துதேவர்க்கும்வீடுபேறாய்நின்னைப்
பண்பொருந்தவிசைபாடும்பழனஞ்சேரப்பனையென்
கண்பொருந்தும்போழ்தத்துங்கைவிடநான்கடவேனே.

பொங்கோதமால்கடலிற்பறம்புறம்போயிரைதேருஞ்
செங்கோல்வெண்மடநாராய்செயற்படுவதறிவேனு
னங்கோலவனைகவர்ந்தானணிபொழில்சூழ்பழனத்தான்
தங்கோலநறுங்கொன்றைத்தாரருளாதொழிவானே. சு

துணையாரமுயங்கிப்போய்த்துறைசேருமடநாராய்
பணையாரவாரத்தான்பாட்டோவாப்பழனத்தான்
கணையாரவிருவிசும்பிற்கடியரணம்போடிசெய்த
வினையாரமார்பனென்னெழினலமுண்டிகழ்வானே. எ

கூவைவாய்மணிவரன்றிக்கொழித்தேதடுங்காவிரிப்பூம்
பாவைவாய்முத்திலங்கப்பாய்ந்தாடும்பழனத்தான்
கோவைவாய்மலைமகள்கோன்கொல்லேற்றின்கொடியடை
பூறைகாள்மழலைகாள்போகாதபொழுதுளதே. அ

புள்ளிமான்பொறியரவப்புள்ளுயர்த்தான்மணிநாகப்
பள்ளியான்றொழுதேத்தவிருக்கின்றபழனத்தா
னுள்குவார்வினைதீர்க்குமென்றுரைப்பருலகெல்லாங்
கள்ளியேனினிவற்கென்கனவேயுங்கடவேனே. கூ

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானேயாயிடினும்
பஞ்சிக்கார்சிறகன்னம்பறத்தார்க்கும்பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கலிமெலியவழவோம்பூம்அப்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசேவடியாய்கோடியையே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிந்தையுயர்வரை
யொன்றுகொலாமுயரும்மதிசூடுவ
ரொன்றுகொலாமடுவெண்டலைகையது
வொன்றுகொலாமவரூர்வதுதானே. க

இரண்டுகொலாமிமையோர்தொழுபாத
மிரண்டுகொலாமிலங்குங்குழைபெண்ணுண்
இரண்டுகொலாமுருவஞ்சிறுமான்மழு
விரண்டுகொலாமவரெய்தினதாமே. உ

மூன்றுகொலாமவர்கண்ணுதலாவன
மூன்றுகொலாமவர்சூலத்தின்மொய்யிலை
மூன்றுகொலாங்கணைகையதவிண்ணுள்
மூன்றுகொலாம்புரமெய்தனர்தாமே. ங

நாலுகொலாமவர்தம்முகமாவன
நாலுகொலாஞ்சனனல்முதற்றோற்றமு
நாலுகொலாமவரூர்தியின்பாதங்கள்
நாலுகொலாமறைபாடினதாமே. ச

அஞ்சுகொலாமவராடரவின்படம்
அஞ்சுகொலாமவர்வெல்பவரைவன

வஞ்சுகொலாமவர்சாய்ப்பட்டான்கணை
யஞ்சுகொலாமவராடினதாமே. ஏ

ஆறுகொலாமவரங்கம்படைத்தன
வாறுகொலாமவர்தம்மகனூர்முக
மாறுகொலாமவர்தார்மிசைவண்டின்கா
லாறுகொலாஞ்சுவையாக்கினதாமே. சு

ஏழுகொலாமவரூழிபடைத்தன
ஏழுகொலாமவர்கண்டவிருங்கடல்
ஏழுகொலாமவராளுமுலகங்கள்
ஏழுகொலாமிசையாக்கினதாமே. எ

எட்டுகொலாமவரீறில்பெருங்குண
மெட்டுக்கொலாமவர்சூடுறின்மல
ரெட்டுக்கொலாமவர்தாளிணையாவன
எட்டுக்கொலாத்திசையாக்கினதாமே. அ

ஒன்பதுபோலவர்வாசல்வகுத்தன
ஒன்பதுபோலவர்மார்பினிநூலிழை
யொன்பதுபோலவர்கோலக்குழற்சடை
யொன்பதுபோலவர்பாரிடந்தானே. ஆ

பத்துக்கொலாமவர்பாம்பின்கண்பாம்பின்பல்
பத்துக்கொலாமெயிறுந்தெரிந்துக்கன
பத்துக்கொலாமவர்காயப்பட்டான்றலை
பத்துக்கொலாமடியார்செய்கைதானே கo

நமச்சிவாயப்பதிகம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணை திருத்தடி பொருந்தக்கை தொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர் கடலிற்பாய்ச்சினு
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே. க

பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை
யாவினுக்கருங்கலம் அரனுஞ்சாடுதல்
கோவினுக்கருங்கலம்கோட்டமில்லது
நாவினுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே. உ

விண்ணுறவடுக்கியவிறகின்வெவ்வழ
லுண்ணியபுகிலவையொன்றுமில்லையாம்
பண்ணியவுலகினிற்பயின்றபாவகத்தை
நண்ணிநின்றறுப்பதுநமச்சிவாயவே. ங

இலக்கண்பட்டிருக்கினுமிரந்தியாரையும்
விடுக்கிற்பிரானென்றுவினவுவோமல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க்கிடக்கினுமருளினுமுற்ற
நடுக்கத்தைக்கெடுப்பதுநமச்சிவாயவே. ச

வெந்தநீரருங்கலம்விரதிகட்கெலா
மந்தணர்க்கருங்கலமருமறையாரங்கந்
திங்களுக்கருங்கலந்திகழுநீணுமுடி
நங்களுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே. ஞ

சலமிலன்சங்கரன்சார்ந்தவர்க்கலால்
நலமிலனுடொருநல்குமானவன்

குலமிலராகிலுங்குலத்திற்கேற்பதோர்
நலமிகக்கொடுப்பதுநமச்சிவாயவே. கூ

வீடிலுருலகினில்விழுமியதொண்டர்கள்
கூடிலுரந்தெறிகூடச்சென்றலு
மோடினெழுடிச்சென்றுருவங்காண்டலு
நாடினெழுடிற்றுநமச்சிவாயவே. எ

இல்லகவிளக்கதுவிருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கதுசோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கதுபலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கதுநமசசிவாயவே. அ

முன்னெறியாகியமுதல்வன்முக்கணன்
தன்னெறியேசரணுதல்திண்ணமே
யன்னெறியேசென்றங்கடைந்தவர்க்கெலாம்
நன்னெறியாவதுநமச்சிவாயவே. கூ

மாப்பிணைத்தழுவியமாதோர்பாகத்தான்
பூப்பிணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழ
காப்பிணைதழுவியநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக்கிடுக்கணில்லையே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமறைக்காடு திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணினேர்மொழியாளுமைபங்கரோ
மண்ணினார்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினைத்
திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்ம்மினே. எ

கண்டுசெஞ்சடையாகத்துளீசரோ
முண்டகார்முகிலின்முறிக்கண்டரோ
வண்டுகொண்டநீரேயருள்செய்திடும்
நிண்டமாக்கதவின்வலிநீக்குமே. உ

அட்டமூர்த்தியதாகியவப்பரோ
துட்டர்வான்புரஞ்சுட்டசுவண்டரோ
பட்டங்கட்டியசென்னிப்பாமரோ
சட்டவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே. ஙூ

அறியநான்மறையோதியநாவரோ
பெரியவான்புரஞ்சுட்டசுவண்டரோ
விரிகொள்கோவணவாடைவிருத்தரோ
பெரியவான்கதவம்பிரிவிக்கவே. ச

மலையில்நீடிருக்கும்மறைக்காடரோ
கலைகள்வந்திறைஞ்சுங்கழலேத்தவே
விலையின்மாமணிவண்ணவுருவரோ
தொலைவிலாக்கதவந்துணைநீக்குமே. ஞ

பூக்குந்தாழைபுறணியருக்கெலாம்
ஆக்குந்தண்பொழில்சூழ்மறைக்காடரோ
ஆர்க்குங்காண்பரியீரடிகேளுமை
நோக்கிக்காணக்கதவைத்திறவுமே. ஸ

வெந்தவெண்பொடிபூசும்விகிர்தரோ
அந்தமில்லியணிமறைக்காடரோ
எந்தைநீயடியார்வந்திறைஞ்சிட
இந்தமாக்கதவம்பிணிநீக்குமே. எ

ஆறுசூடுவணிமறைக்காடரோ
கூறுமாதுமைக்கீந்தகுழகரோ
ஏருசேரியவெம்பெருமானிந்த
மாறிலாக்கதவம்வவிநீக்குமே.

கண்ணவெண்பொடிபூசுஞ்சுவண்டரோ
பண்ணியேறுகந்தேறும்பரமரோ
அண்ணலாதியணிமறைக்காடரோ
திண்ணமாக்கதவந்திறப்பிம்மனே.

அரக்கனேவிரலாலடர்ந்திட்டநீ
இரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானீரோ
சுரக்கம்புன்னைசள்சூழ்மறைக்காடரோ
சரக்கவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேநமக்குண்டுகொல்லோ
அவம்பலம்பாவருதண்புனலாரூரவிற்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசேவடியான்றிருமூலத்தானம்
பலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணிய [னே.

மற்றிடமின்றிமனேகுறந்தல்லுணவல்லமணர்
சொற்றிடமென்றுதுரிசுபட்டேனுக்குமுண்டுகொல்லோ
விற்றிடம்வாங்கிவிசயனோடன்றொருவேடுவனாய்ப்
புற்றிடக்கொண்டான்றன்றொண்டர்க்குதொண்டராம்பு
[ண்ணியனே.

மாசினையேறியமேனியில்வன்கண்ணர்மொண்ணைவிட்
டூசனையேநினைந்தேசறுவேலுக்குமுண்டுகொல்லோ
தேசனையாரூர்த்திருமூலத்தானனைச்சிந்தைசெய்து
பூசனைப்பூசுரர்தொண்டர்க்குத்தொண்டாம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர்திறமதுகையகன்றிட்
டுற்றகருமஞ்செய்துய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
மற்பொதிதோளானிராவணன்றன்வலிவாட்டிவித்த [மே.
பொற்கழலானடித்தொண்டற்குத்தொண்டாம்புண்ணிய

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தூங்கானைமாடம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்திருவடிக்கொன்றண்டவிண்ணப்பம்போற்றி
மென்னாவிகாப்பதற்கிச்சையுண்டேலிருங்கூற்றகல [செய்யு
மின்னாருருமூவிலைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்ட
றன்னார்கடந்தையுட்டேங்காணைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே. க

ஆவாசிறுத்தொண்டனென்னினைந்தானென்றரும்பிணி
நோய், காவாதொழியிற்கலங்குமுன்மேற்பழுகாதல் செய்
வார், வேதாதிருவடிதீயென்னப்பூசுசெந்தாமரையின், பூ
வார்கடந்தையிட்டேங்காணைமாடத்தெம்புண்ணியனே. உ

கடவுந்திகிரிக்கடவாதொழியக்கயிலையுற்றூன், படவுந்தி
ருவிரலொன்றுவைத்தாய்பனிமால்வரைபோ, விடபம்பொ
றித்தென்னையென்றுகொள்ளாயிருஞ்சாலதிங்க, டவு
ங்கடந்தையுட்டேங்காணைமாடதெந்தத்துவனே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவங்கமாலை.

பண்-சாதாரி.

தலையே நீவணங்காய்-தலை மாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத் தலையேநீவணங்காய் க

கண்காள்காண்மின்களோ கடனஞ்சுண்ட கண்டன்
றன்னை, யெண்டோள்வீசி நின்றாடும் பிரான்றன்னைக்கண்
காள் காண்மின்களோ. உ

செவிகாள் கேண்மின்களோ சிலனெம்மிறைசெம்பவ
ளமெரிபோன்மேனிப்பிரான் றிறமெப்போதுஞ் செவிகா
ள் கேண்மின்களோ. ங

மூக்கேநீமுரலாய்-முது காடுறைமுக்கணனை
வாக்கேநோக்கிய மங்கைமணாளனை மூக்கேநீமுரலாய். ச

வாயேவாழ்த்துகண்டாய் மதயானையுரிபோர்த்துப்-
பேய்வாழ்காட்டகத்தாடும் பிரான்றனை வாயேவாழ்த்துக
ண்டாய்.

நெஞ்சேநீநினையாய் நிமிர் புன்சடைநின்மலனைமஞ்
சாடும்மலைமகண்மணாளனை நெஞ்சேநீநினையாய்

கைகாள்கூப்பித்தொழீர் கடிமாமலர் தூவினிற்று [ர்
பைவாய்ப்பாம்பரையாத்தபரமனைக்கைகாள்கூப்பித்தொழீ

ஆச்சையாற்பயனென்-னரன்கோயில்வலம்வந்து-பூக்கை
யாலட்டிற்போற்றியென்னுசிவாச்சையாற்பயனென்
கால்களாற்பயனென்-கறைக்கண்டனுறைகோயில்
கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழ்க் கால்களாற்பயனென்.

உற்றாராருளரோ-வுயிர் கொண்டுபோம்பொழுது
குற்றாலத்துறைகூத்தனல்லாணமக் குற்றாராருளரோ. கூ

இறுமாந்திருப்பன் கொலோ ழீசன்பல்கணத் தெண்
ணப்பட்டுச்-சிறுமானேந்திதன் சேவடிக்கீழ்சென்றங் கிறு
மாந்திருப்பன்கொலோ.

தேடிக்கண்டுகொண்டேன்-றிருமாலொடுநான்முக னுந்தேடித்தேடொணாத்தேவனையென்னுள்ளே தேடிக்கண் டுகொண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-திருவிருத்தம்.

கருநட்டகண்டனையண்டத்தலைவனைக்கற்பகத்தைச்
செருநட்டமும்மதிலெய்யவல்லானைச்செந்தீமுழங்கத்
திருநட்டமாடியைத்தில்லைக்கிறையைச்சிற்றம்பலத்துப்
பெருநட்டமாடியைவானவர்கோனென்றுவாழ்த்துவனே.

ஒன்றியிருந்துனினைமின்களுந்தமக்கூனமில்லைக்
கன்றியகாலனைக்காலாற்கடிந்தானடியவர்க்காச்
சென்றுதொழுமின்கடல்லைபுட்சிற்றம்பலத்துடன்
என்றுவந்தாயெனுமெம்பெருமான்றன்றிருக்குறிப்பே. உ

கன்மனவீர்காழியுங்கருத்தேசொல்லிக்காண்பதென்னை
நன்மனவாகவிற்லைபுட்சிற்றம்பலத்துநட்டம்
பொன்மலையில்வெள்ளிக்குன்றதுபோல
மெய்மனமேயொன்றிப்புக்கனன்போந்தசுவடில்லையே. ங

சாடவெடுத்ததுதக்கன்றன்வேள்வியிற்சந்திரனை
வீடவெடுத்ததுகாலனைநாரணனுன்முகனுந்
தேடவெடுத்ததுதில்லையுட்சிற்றம்பலத்துநட்டம்
ஆடவெடுத்திட்டபாதமன்றோநம்மையாட்கொண்டதே. ச

திருப்பாதிருப்புலியூர்–திருவிருத்தம்.

ஈன்றாளுமாயெனதந்தையுமாடன்றோன்றினராய்
மூன்றாயுலகம்படைத்துகந்தான்மனத்துள்ளிருக்க
என்றாணிமையவர்க்கன்பன்றிருப்பாதிருப்புலியூர்த்
தோன்றாத்துணையாயிருந்தனன்றன்னடியோங்களுக்கே.க

யுற்றாய்நினைந்திடப்போதுநெஞ்சேயிடர்ப்பாரைமுற்றுஞ்
சுற்றாயலகடன்மூடினுங்கண்டேன்புகல்நமக்கு
உற்றானுமையவட்கன்பன்றிருப்பாதிருப்புலியூர்
முற்றாமுளைமதிக்கண்ணியினன்றன்மொய்கழலே. உ

புழுவாய்பிறங்கினும்புண்ணியாவுன்னடியென்மனத்தே
வழுவாதிருக்கவரந்தரவேண்டுமிவ்வையகத்தை
தொழுவார்க்கிரங்கியிருந்தருள்செய்யாதிருப்புலியூர்ச்[னே
செழுநீர்ப்புனற்கங்கைசெஞ்சடைமேல்வைத்ததீவண்ண

திருந்தாவமணர்தந்தீநெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளினைக்கேசரணம்புகுந்தேன்வரையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடனெரித்தாய்திருப்பாதிருப்புலியூர்
இருந்தாயடியேனினிப்பிறவாமல்வந்தேன்றுகொள்ளே. ச

திருவொற்றியூர்-நேரிசை.

ஓம்பினேன்கூட்டைவாளாவுள்ளத்தேதார்கொடுமைவைத்து
காம்பிலாமுழைபோலக்கருதிற்றேறமுகக்கமாட்டேன் [க்
பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்பலபலநினைக்கிலேனை
யோம்பினீயுய்யக்கொல்லாயொற்றியூருடையகோவே. க

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச்செறிகடலோடும்போது

மதனெனும்பாறைதாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணு
துணையுனுமுணர்வைநல்காயொற்றியூருடையகோவே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறுக்கை-திருநேரிசை.

ஆதியிற்பிரமனர்தாமர்ச்சித்தாரடியிணைக்கீழ்
ஓதியவேதாநாவருணருமாருணரலுற்றூர்
சோதியுட்சுடராய்த்தோன்றிச்சொல்லினையிறந்தால்பல்பூக்
கோதிவண்டறையுஞ்சோலைக்குறுக்கைவீரட்டனாரே. க

நீற்றினைநிறையப்பூசிநித்தலுநியமஞ்செய்து
ஆற்றுநீர்பூரித்தாட்டும்மந்தணரைக்கொல்வான்
சாற்றினாளற்றதென்றுதருமாசற்காய்வந்த
கூற்றினைக்குமைப்பர்போலுங்குறுக்கைவீரட்டனாரே. உ

தழைத்ததோராத்தியின்கீழ்த்தாபரமணலாற்கூப்பி
யழைத்தங்கேயாவின்பாலைக்கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு
பிழைத்ததன்றூதைதாளைப்பெருங்கொடுமழுவால்வீசக்
குழைத்ததோரமுதமீந்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ங

சிலந்தியுமானைக்காலிற்றிருநிழற்பந்தர்செய்து
உலந்தவணிறந்தபோதேதகோச்செங்கணானாகக்
கலந்தநீர்க்காவிரிசூழ்சோணாட்டிற்சோழர்தங்கள்
குலந்தனிற்பிறப்பித்திட்டார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ச

எடுத்தனெழிற்கயிலையிலங்கையர்மன்னன்றன்னை
யடுத்தொருவிரலாலூன்றவலறிப்போயவணும்வீழ்ந்து
விடுத்தனன்கைகரம்பால்வேதகீதங்கள்பாடக்
கொடுத்தனர்கொற்றவாளுள்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ஞ

திருவையாறு-திருநேரிசை.

கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார்கதிர்பொறியரவும்வைத்தா
திங்களைத்திகழவைத்தார்திசைதிசைதொழவும்வைத்தார்(ர்
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார்மான்மறிமழுவும்வைத்தார்
அங்கையுளனலும்வைத்தார்அரையனேயாறனாரே. க

பொடிதனைப்பூசவைத்தார்பொங்குவெண்ணூலும்வைத்தா
கடியதோர்நாகம்வைத்தார்காலனைக்காலில்வைத்தார்
வடிவுடைமங்கைதன்னைமாற்பிலோர்பாகம்வைத்தார்
அடியிணைதொழவும்வைத்தாரையனேயாறனாரே. உ

இரப்பவர்க்கீயவைத்தாரீபவர்க்கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கெல்லாங்கடுநரகங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்கங்கைதன்னைப்படர்சடைப்பாகம்வைத்தார்
அரக்கனுக்கருளும்வைத்தாரையனேயாறனாரே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-பெரியதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானேயந்தணர்தஞ் சித்தையானே யருமறையினகத்தானே யணுவையார்க்கும், தெரியாததத்துவனேதேனேப்பாலைத் திரளொளியைத் தேவர்கடங்கோனேமற்றைக் கரியானே நான்முகனேக் கனலெக்காற்றைக் கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்துநின்ற, பெரியானைப் பெரும்பற்றப்புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. க

கற்றானைக்கங்கைவார் சடையான்றன்னைக்காவிரிசூழ்வலஞ்சுழியுங்கருதினானை அற்றானையலர்த்தார்க்கு மருள்

செய்வானேயாரூரும் புகுவானே யறிந்தோமன்றே மற்றுரு
ந்தன்னைப்பா ரில்லாதானே வானவர்களைப்பொழுதும் வ
ணங்கியேத்தப் பெற்றானேப்பெரும்பற்றப் புலியூரானேப்
பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. உ

வரும்பயனே யெழுநரம்பினிசையானே வரைசிலையா
ல் வானவர்கள்முயன்றவாளி அரும்பயஞ்செயவுணர்புரமெ
ரியக்கோத்த வம்மானேயலைகடனஞ் சயின்றுன்றன்னைச்
சுரும்பவிழுங் குழன்மடவார்கடைக்கணிற்றுளங்காத
சிந்தையருத்துறந்தோருள்ளப் பெரும்பயனைப் பெரும்பற்
றப் புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. ஊ

காரானேயீருரிவைப் போர்வையானை காமருபூங்கச்சி
யேகம்பன்றன்னை, யாரேனு மடியவர்கட் கணியான் றன்
னை யமார்களுக்றிவறிய வளலிலானைப் பாரோரும்விண்
ணோரும் பணியநட்டம் பயில்கின்ற பாற்சுடரைப் பரனை
யெண்ணில் பேரானைப்பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசா
தநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. எ

முற்றுதபான்மதியுஞ்சூடியுனை மூவுலகுந்தாயமு
தல்வன்றன்னைச் செற்றார்கள்புரமூன்றுஞ் சென்றுன்றன்
னைத் திகளொளியை மரகதத்தைத் தேனைப்பாலைக் குற்
றமிலாத் தமர்த்துறையுங் குழகன்றன்னைக் கூத்தாடவல்லா
னைக் கோனைஞானம் பெற்றார்கள் பெரும்பற்றப் புலியூரா
னைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. ஏ

திருக்கருகாவூர்-திருத்தாண்டகம்.

குருகாம்பெயரமாக் கூறாநாளாங் கொள்ளுங்கிழமையா
ங்கோளேதானும் பருகாவமிர்தமாம் பாலினெய்யாம் பழத்

தினிரசமாம் பாட்டில்பண்ணும் ஒருகாலுமையாளொர் பாகனுமா முவ்வினின்ற நாவிற்குரையாடியாம் கருவாயுலகுக்கு முன்னேதான்றுங் கண்ணுங்கருதாவூரெந்தைதானே.

வித்தாமுளையாகும் வேரேதானும் வேண்டுமுருவமாம்விரும்பினின்ற பத்தாமடியார்க் கோர்பாங்கனுமாம் பானிறமாம் பரஞ்சோதிதானேயாகும் தொந்தாயமார்கணஞ்சூழ்ந்துபோற்றத் தோன்றுதென்னுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற கத்தாமடியேற்குக்காணுகாட்டுங் கண்ணுங்கருகாவூரெந்தை தானே. உ

ஒறுத்தாளு மொன்னூர்புரங்கள் மூன்றுமொள்ளழலை மாட்டியுடனேவைத்து, இறுத்தாளு மெண்ணுன் முடிகள் பத்துமிசைந்தாளு மின்னிசைகள் கேட்டாளுரும் அறுத்தாணமஞ்சுமடக்கியங்கை யாகாயமந்திராமு மாணுகும் கறுத்தாணுங் காலனைக்காலால்வீழக் கண்ணுங்கருகாவூரெந்தைதானே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவணம்–திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவேறுதிரு சூலந்தோன்றுந் தோன்றும் வளர்சடைமேலிளமதியந்தோன்றுந் தோன்றுங், கடியேறுகமழ்கொன்றைக்கண்ணிதோன்றுங் காதில்வெண்குழைதோடு கலந்துதோன்று மிடியேறுகளிற்றுரிவைப் போர்வைதோன்று மெழிறிகழுந்திருமுடியு மிலங்கித்தோன்றும் பொடியேறு திருமேனி பொலிந்துதோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம்புனிதனுர்க்கே. க

ஆணுகிப்பெண்ணுய வடிவுதோன்று மடியவர்கட்காரமுத மாகித்தோன்று மூணுவூர்திரிவா ணுகித்தோன்று மொற்றைவெண்பிறைதோன்றும் பற்ருர்தம்மேற் சேணுக

வரைவில்லாலெரித்தமூன்றுஞ் செற்றவர்தம் மெலும்பி னூற் செறியச்செய்த பூணுணுமரைநானும் பொலிந்துதோ ன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனுர்க்கே. உ

படைமலிந்தமழுவாளு மானுந்தோன்றும் பன்னிரண் டுகண்ணுடைய பிள்ளைதோன்றும் நடைமலிந்த விடை யோடு கொடியுந்தோன்றும் நான்மறையினெலிதோன்றும் நயனந்தோன்று முடைமலிந்தகோவணமுங் கீளுந்தோன் று மூரல்வெண்சிரமாலை யுலாவித்தோன்றும் புடைமலிந்த பூதத்தின்பொலிவுதோன்றும் பொழிறிகழும்பூவணத்தெம் புனிதனுர்க்கே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகைக்காரோணம்-திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரார்பரவும்பழனத்தானைப் பருப்பதத்தானைப் பஞ் ஞிலியானைச் சீரார்செழும்பவளக்குன்றொப்பானைத் திகழு ந்திருமுடிமேற் றிங்கள்சூடிப் பேராயிரமுடைய பெம்மா ன்றன்னைப் பிரான்தன்னைக்காட்சிக் கரியான்றன்னைக் காரா ர்கடம்புடைசூழ்ந்தணைகைக் காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்கா ணலாமே. க

விண்ணேர்பெருமானை வீரட்டானை வெண்ணீறுமெ ய்ப்பணிந்தமேனியானைப் பெண்ணுனையாணுனைப் பேடி ணுனைப் பெரும்பற்றத்தண்புவியூர்பேணுனை யண்ணுமை லையானை யானைந்தாடு மணியாரூர்வீற்றிருந்த வம்மான்றன் னைக் கண்ணுர்கடல் புடைசூழ்ந்தணைகைக் காரோணத்தெ ஞ்ஞான்றுங் காணலாமே. உ

பொன்மணியைப் பூங்கொன்றை மாலையானைப் புண் ணியனைவெண்ணீறு பூசினானைச் சினமணியமூவிலையஞ்சூ

லத்தானைத் தென்சிராப்பள்ளிசிவலோகத்தானை மன்மணி யைவாள்சுடலையூராம்பேணி வல்லெருதொன்றேறு மறை வல்லான்றன்னைக் கண்மணிக்கள் வெண்டிரை சூழ்ந்தணை கைக் காரோணதெதெஞ்ஞான்றுங் காணலாமே ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆவடுதுறை-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேயென்செல்வமே தேனேவானோர் செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதிமிக்க உருவேயென் னுறவே யென்னூனேயுனின் னுள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற கருவேயென்கற்பகமே கண்ணேகண்ணிற்கருமணியேமணி யாடுபாவாய்காவாய் அருவாயவல்வினையோ யடையாவண்ண மாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே. க

சிலைத்தார் திரிபுரங்களெயில்வேவச் சிலைவளைத்துமைய வளை யஞ்சநோக்கிக் கலித்தாங்கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங் களிறுரித்தகங்காளா வெங்கள்கோவே நிலத்தாரவ ர்தமக்கேபொறையாய்நாருந் நில்லாவுயிரோம்பு நீதனேநான் அலுத்தேனடியேனை யஞ்சலென்னையாவடுதண்டுறையுறை யுமமாரேறே. உ

துறந்தார்தந் தூநெறிக்கட்சென்றேனல்லேன் றுணை மாலைசூட்டநான் றூயனல்லேன் பிறந்தேனின் றிருவரு ளே பேசினல்லாற் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே செ றிந்தார்மதிலிலங்கைக் கோமான்றன்னைச் செறுவரைக்கீ முடர்த்தருளிச் செய்கையெல்லாம் அறிந்தேனடியேனை ய ஞ்சலென்னை யாடுவதண்டுறையுறையு மமாரேறே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற்றத்தா ரெம்மாடுசிம்மா
டாமேவர்நல்லார், செத்தால்வந்துதவுவாரொருவரில்லச் சி
றுவிறகாற்றீமூட்டிச் செல்லாநிற்பர், சித்தாயவேடத்தாய்
நீடுபொன்னித் திருவானைக் காவுடைய செல்வாவென்றன்
அத்தாவுன் பொற்பாதமடையப்பெற்று லல்லகண்டங்கொ
ண்டடியேனென்செய்கேனே. க

ஊனாகியுயிராகி யதனுணின்ற வுணர்வாகிப்பிறரனைத்
தானீயாய்நின்றாய், நானேதமறியாமே யென்னுள்வந்து நல்
லனவுந்தீயனவுங் காட்டாநின்றாய், தேனாருங்கொன்றையு
னே நின்றியூராய் திருவானைக்காவிலுறை சிவனேஞானம்,
ஆனையுன்பொற்பாத மடையப்பெற்று லல்லகண்டங் கொ
ண்டடியே னென்செய்கேனே. உ

உரையாரும் புகழானேயொற்றியூராகச்சியேகம்பனே
காரோணத்தாய், விரையாரு மலர்தூவி வணங்குவர் பா
ண்மிக்கானே யக்கரவ மாரம்பூண்டாய், திரையாரும் புன
ற்பொன்னித் தீர்த்தமல்கு திருவானைக்காவிலுறை தேனே
வாணாள், அரையாவுன்பொற்பாத மடையப்பெற்று லல்லக
ண்டங் கொண்டடியே னென்செய்கேனே. ங

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய் கூளிபாடக்குறட்பூதங்
கூத்தாடீயுமாடி, வடிவேயுமங்கைதனை வைத்தமைந்தா ம
திலானைக் காவுளாய்மாகாளத்தாய், படியேயுங்கடலிலங்
கைக்கோமான்றன்னைப் பருமுடியந்திரடோளு மடர்த்து

கந்த அடியேவந்தடைந்தடிமை யாகப்பெற்ற லல்லகண்ட
ங்கொண்டடியே னென்செய்கேனே. சு

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கீழ்வேளூர்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளானவடியவர்கட் கன்பன்றன்னே யானஞ்சுமாடி
யைநர னபயம்புக்க, தாளானைத்தன்னெப்பாரில்லாதானைச்
சந்தனமுங் குங்குமமுஞ் சாந்துந்தோய்ந்த தோளானைத்
தோளாத முத்தொப்பானைத், தூவெளுத்த கோவணத்தை
யரையிலார்த்த கீளானைக் கீழ்வேளூ ராளுங்கோவைக் கே
டிலியை நாடுமவர் கேடிலாரே. க

தடுத்தானைக் காலனைக்காலாற்பொன்றத் தன்னடை
ந்தமாணிக்கன் றருள்செய்தானை, உடுத்தானைப் புலியத
ளோடக்கும்பாம்பு முன்குவாருள்ளத்தி னுள்ளான்றன்னை,
மடித்தானையருநஞ்ச மிடற்றுட்டங்க வானவர்கள் கூடியவ
த்தக்கன்வேள்வி, கெடுத்தானைக்கீழ்வேளூ ராளுங்கோவை
க்கேடிலியை நாடுமவர் கேடிலாரே. உ

முறிப்பான பேசிமலை யெடுத்தான்றூ றுமுதுகில்மூ
ன் கைநரம்பை யெடுத்துப்பாடப், பறிப்பான்கைச்சிற்றி
வா ணீட்டிஞானைப் பாவியேனெஞ்சகத்தே பாதப்போது,
பொறித்தானைப் புராமூன்றுமெரிசெய்தானைப் பொய்யர்க
ளைப் பொய்செய்து போதுபோக்கிக், கிறிப்பானைக் கீழ்
வேளூராளுங்கோவைக் கேடிலியைநாடுமவர் கேடிலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளிருக்கும்வேளூர்-திருத்தாண்டகம்.

புண்ணியனைப் பைங்கொடியாள்பாகன்றன்னைப் படர்சடையேற்புனல்கரந்தபடிறன்தன்னை, நண்ணிமனையென்னுக்கித்தன்னுளானை நான்மறையினற்பொருளை நளிவெண்டிங்கட், கண்ணியனைக் கடியநடை விடையொன்றேறுங் காரணனைகாரணனைக் கமலத்தோங்கும், புண்ணியனைப்புள்ளிருக்கும் வேளூரானைப்போற்றுதே யாற்றநாள்போக்கினேனே. க

இறுத்தானை யிலங்கையர்கோன் சிரங்கள்பத்து மெழுகாம்பினின்னிசை கேட்டின்புற்றானை, யறுத்தானையடியார்தம்மருநோய்யாவு மலைகடலிலாலால முண்டுகண்டங், கருத்தானைக்கண்ணறலாற் காமனுகங் காய்ந்தானைக்கணன்மழுவங்கலயமங்கைப், பொறுத்தானைப் புள்ளிருக்கும்வேளூரானைப் போற்றுதேயாற்றநாள் போக்கினேனே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருத்தாண்டகம்.

ஓசையொலியெலாமாயினீயே யுலகுக் கொருவனாய்நின்றாயினீயே, வாசமலரெலாமாயினீயேமலையான்மருகனாய்நின்றாயினீயே, பேசப்பெரிதுமனியாயினீயே பிராயடியெண்மேல் வைத்தாயினீயே, தேசவிளக்கெலாமாயினீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. க

நோக்கரியதிருமேனி யுடையாயினீயே நோவாமேநோக்கருளவல்லாயினீயே, காப்பரிய வைம்புலங் காத்தாயினீயே

காமனையுங்கண்ணழலாற்காய்ந்தாய்நீயே, ஆர்ப்பரியமாநாக மார்த்தாய்நீயே யடியானென்றடியென் மேல்வைத்தாய்நீ யே, தீர்ப்பரியவல்வினைநோய் தீர்ப்பாய்நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற்சோதீ. ஒ

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே யெகம்பமேவியிருந்தாய்நீ யே, நல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயேஞானச்சுடர்விளக்காய் நின்றாய்நீயே, பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயே புகழ்சே வடியென்மேல் வைத்தாய்நீயே, செல்வாய்செல்வந் தருவா ய்நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. ஙு

எண்டிசைக்கு மொண்சுடராய் நின்றாய்நீயே யெகம் பமேயவிறைவநீயே, வண்டிசைக்கு நறுங்கொன்றைத்தா ராய்நீயே வாராவுலகருளவல்லாய்நீயே, தொண்டிசைத்து ன்னடிபரவ நின்றாய்நீயே தூமலர்ச்சேவடியென்மேல்வை த்தாய்நீயே, திண்சிலைக்கோர் சரங்கூட்ட வல்லாய்நீயே தி ருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. ச

ஆருமறியாவிடத்தாய்நீயே யாகாயந்தேரூரவல்லாய்நீ யே, பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன் பெரியமுடிபத் தறு த்தாய்நீயே, ஊரும்புரமூன்று மட்டாய்நீயே யொண்டாம ரையாலுமாலுங்கூடித் தேரும்படியென்மேல் வைத்தாய்நீ யே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. ஞ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம்-திருத்தாண்டகம்.

ஆர்த்த வெனைக்கன்பரீயேயென்று மாதிக்கமிலாயரீ யேயென்றுங், கூர்த்தநடமாடியேயென்றுங் கோடிகாமே யகுழகாவென்றும்,பார்த்தற்கருள்செய்தாய்நீயேயென்றும்

பழையனூர்மேவியபண்பாவென்றுந் தீர்த்தனிவலோக நீ
யேயென்று நின்றநெய்த்தாணுவென் னெஞ்சுளாயே. க

அல்லாய்ப்பகலாளுய் நீயேயென்று மாதிக்கயிலாயநீ
யேயென்று, கல்லாலமர்ந்தாய் நீயேயென்றுங் காளத்திக்க
ற்பகமுநீயேயென்றுஞ், சொல்லாய்ப்பொருளாளுய் நீயே
யென்றுஞ் சோற்றுத்துறையுறைவாய்நீயேயென்றுஞ், செ
ல்வாய்த்திருவாளுய் நீயேயென்று நின்றநெய்த் தாணுவெ
ன்னெஞ்சுளாயே. உ

மூந்தியிருந்தாய் நீயேயென்று முன்கையிலே மேவி
ளுய் நீயேயென்று, நந்திக்கருள்செய்தா நீயேயென்று கட
மாடிநள்ளாறநீயேயென்றும், பந்திப்பரிவாய் நீயேயென்
றும்பைஞ்ஞீலி மேவிளுய்நீயேயென்றுஞ், சிந்திப்பரியாய்
நீயேயென்று நின்றநெய்த்தாணுவென் னெஞ்சுளாயே. ங

தந்தை யில்லாதாய் நீயேயென்றுந் தலையார்கயிலாய
நீயேயென்று, மெந்தாயெம்பிராளுளுய் நீயேயென்று மே
கம்பத்தென்னீயேயென்று, மூந்தியமுக்கணுய் நீயேயெ
ன்று மூவலூர்மேவிளுய் நீயேயென்றுஞ், சிந்தையாய் தே
ளுராய்நீயேயென்று நின்றநெய்த் தாணுவென் னெஞ்சு
ளாயே. ச

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி-திருத்தாண்டகம்.

நில்லாதநீர்சடைமேல் நிர்ப்பித்தானை நினையாவென்
னெஞ்சை நினைவித்தானைக், கல்லாதவெல்லாங் கற்பித்தா

னைக் காணுதனவெல்லாங்காட்டிஞனைச், சொல்லாதனவெ
ல்லாஞ் சொல்லியென்னைத் தொடர்ந்திங்கடியேனை யாளா
ய்க்கொண்டு, பொல்லாவென் னேய்தீர்த்த புனிதன்றன்
னைப் புண்ணியனைப் பூந்துருத்திகண்டேனே. க

குற்றாலங்கோகரணை மேவினானைக் கொடுங்கைக் கடு
ங்கூற்றைப் பாய்ந்தான்றன்னை, உற்றாலநஞ்சுண் டொடுக்
கினானை யுணராவென்னெஞ்சை யுணர்வித்தானைப், பற்றாவி
ன்கீழங்கிருந்தான்றன்னைப் பண்ணார்ந்தவீணை பயின்றான்
றன்னைப், புற்றாடராவார்த்தபுனிதன்றன்னைப் புண்ணியனை
ப்பூந்துருத்தி கண்டேனே. உ

எனக்கென்று மினியானை யெம்மான்றன்னை யெழி
லாறுமேகம்ப மேயான்றன்னை, மனக்கென்றும் வருவானை
வஞ்சர்நெஞ்சில்நில்லானை நின்றியூர்மேயான்றன்னைத், தன
க்கென்று மடியேனையாளாக்கொண்ட சங்கரனைச்சங்கவார்
குழையான்றன்னைப், புனக்குன்றைத்தாரணிந்த புனிதன்
றன்னைப் பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திகண்டேனே. ங

மறுத்தானை மலைகோத்தங் கெடுத்தான்றன்னை மணி
முடியோடிருபதுதோ ணெரியக்காலா, லிறுத்தானை யெ
ழுசரம்பினிசைகேட்டானையெண்டிசைக்குங் கண்ணுதலான்
சிரமேலொன்றை, யறுத்தானை யமரர்களுக் கமுதீந்தானை
யாவர்க்குந்தாங்கொணாகஞ்சமுண்டு, பொறுத்தானைப்புண்
ணியனைப் புனிதன்றன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்தி
கண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி-திருத்தாண்டகம்.

நீறேறு திருமேனி யுடையான்கண்டாய் நெற்றிமே
லொற்றைக்க ணிறைந்தான்கண்டாய், கூறுதவுமைபாகங்
கொண்டான்கண்டாய் கொடியவிட முண்டிருண்ட கண்
டன் கண்டா, யேறேறி யெங்குந்திரிவான் கண்டா யேழு
லகு மேழ்மலையுமாளுன்கண்டாய், மாறுலாந் தம்மாணமா
ட்டான் கண்டாய் பழபாடி மன்னு மணாளன்றானே. க

தாரையான் றன்றலையைச் சாய்த்தான் கண்டாய் தக
வுடையார் நெஞ்சிருக்கை கொண்டான் கண்டாய், பூமல
ராளனைத்தும் புனிதன்கண்டாய் புணர்ச்சிப் பொருளாகிநின்
றான்கண்டா, யேமருவு வெஞ்சிலையொன் றேந்திகண்டா
யிருளார்ந்தகண்டத் திறைவன்கண்டாய், மாமருவுங்கலை
கையி லேந்திகண்டாய் மழபாடி மன்னுமணாளன்றானே.

ஒருசுடராயுலகேழு மாளுன்கண்டா யோங்காரத்துட்
பொருளாய் நின்றான்கண்டாய் விரிசுடராய் விளங்கொளி
யாய் நின்றான்கண்டாய் விழவொலியும் வேள்வொலியு மா
ளுன்கண்டா, யிருசுடர்மீதாடா விலங்கைக்கோனை யீடு
ழியவிருபதுதோ ளிறுத்தான்கண்டாய், மருசுடரின் மா
னிக்கக் குன்றுகண்டாய் மழபாடி மன்னுமணாளன்றானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பேரானையீருரிவைப் போர்வையானைப் புலியதளை யுடையாடைப் போற்றினானைப், பாரானமதியானைப் பகலானானைப் பல்லுயிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்துநின்ற, நீரானைக் காற்றானைத் தீயானை நினையாதார் புரமெரிய நினைந்ததெய்வத், தேரானைத் திருவீழிமிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. க

சுவந்தாங்குமயானத்துச் சாம்பலென்பு தலையோடு மயிர்க்கயிறு தரித்தான்றன்னைப், பவந்தாங்கு பாசுபதவேடத்தானைப் பண்டமரர் கொண்டுகந்த வேள்வியெல்லாங், கவர்ந்தானைக்கச்சியேகம்பன்றன்னைக் கழலடைந்தான் மேற்கறுத்த காலன்வீழச், சிவந்தானைத் திருவீழிமிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. உ

அறுத்தானையயன்றலைகளஞ்சிலொன்றையஞ்சாதவரையெடுத்தவரக்கன்றோள்க,ளிறுத்தானையெழுகாலம்பினிசைகேட்டானை யிந்துவினைதேய்த்தானை யிரவிதன்பற், பறித்தானைப் பகீரதற்கா வாகனர்வேண்டப் பரந்திழியப்புனற்கங்கை பனிபோலாகச், செறுத்தானை திருவீழிமிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. ங

கண்ணவன்காண் கண்ணெனளிசேர் காட்சியான்காண் கந்தருவம் பாட்டிசையிற் காட்டுகின்ற, பண்ணவன்காண் பண்ணவற்றின் றிறலானுன்காண் பழமாகிச் சுவையாகிப் பயக்கின்றானுன்காண், மண்ணவன்காண் மூயவன்காண் ராஞன்காண் வந்தலைக்கு மாருதன்காண் மழைமேகஞ்சேர், வி

ண்ணவன்காண் விண்ணவர்க்கு மேலானுன்காண் விண்ணி
ழிதண்வீழிமிழலையானே. ச

சந்திரனைத்திருவடியாற் றளர்வித்தான்காண் தக்கனை
யுமுந்தெச்சன் றலைகொண்டான்கா, ணிந்திரனைத்தோ
ண்முறிவித் தருள்செய்தான்கா ணீசன்கா ணேதன்கா ணி
னவோர்க்கெல்லா, மந்திரமுமறைப்பொருளு மாயினுன்
காண் மாலொடயன்மேலொடுகீ ழறியாவண்ணம், வெந்தழ
லின்விரிசுடரா யோங்கினுன்காண் விண்ணிழிதண்வீழி மி
ழலையானே. ரு

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணியைத் தித்திக்குந்தேனைப்பாலைத் தீங்கரும்
பினின்சுவையைத் தெளிந்ததேறற், குருமணியைக் குழன்
மொந்தைதாளம்வீணை கொக்கரையின் கச்சரையின்பாணி
யானைப் பருமணியைப் பவளத்தை பசும்பொன்முத்தைப்
பருப்பதத்தி லருங்கலத்தைப்பாவந்தீர்க்கும், அருமணியை
யாரூரிலம்மான்றன்னை யறியாதடிநாயே னயர்த்தவாறே.

பொன்னேபோற்றிருமேனி யுடையான்றன்னைப் பொ
ங்குவெண்ணூலானைப் புனிதன்றன்னை, மின்னேமின்னி
டையாள் பாகன்றன்னை வேழத்தினுரிவிரும்பிப் போர்த்
தான்றன்னைத், தன்னெனப்பாரில்லாதானைத் தத்துவனையுத்
தமனைத் தழல்போன்மேனி, யன்னையாரூரி லம்மான்ற
ன்னை யறியாதடிநாயே னயர்த்தவாறே. உ

எற்றினையேழுலகு மாளுன்றன்னை யேழ்கடலுமேழ் மலையு மாளுன்றன்னை, கூற்றினைக்கூற்றமுதை யுகந்தான் றன்னைக் கொடுமழுவாள் கொண்டதோர் கையான்றன்னைக் காற்றினைத்தியானை நீருமாகிக் கடிகமழும்புனலைமேற்கங்கைவெள்ள, ஆற்றினையாரூரி லம்மான்றன்னை யறியாதடிகாயே னயர்த்தவாறே. ங

மூத்தினைமணிதன்னை மாணிக்கத்தை மூவாதகற்பகத்தின் கொழுந்துதன்னைக், கொத்தினை வயிரத்தைக் கொல்லேறார்ந்து கோளரவொன்றுட்டுங் குழகன்றன்னைப், பத்தனைப் பத்தர்மனத்துள்ளானைப் பருதிபோற் றிருமேனியுடையான்றன்னை யத்தனை யாரூரிலம்மான்றன்னை யறியாதடிகாயே னயர்த்தவாறே. ச

சங்கரன்காண் சக்கரமாற்கருள் செய்தான்காண் தருணைந்து சேகரன்காண் டலைவனுரன்கா, ணங்கமலத்தயன்சிரங்க ளந்திலொன்றை யறுத்தவன்கா ணணிபோல்சூழையாற்றுன்கா ணெங்கள்பெருமான்கா ணென்னிடர்கள் போகவருள் செய்யுமிறைவன்கா ணிமையோ ரேத்துஞ் செங்கமலவயல்புடைசூழ் திருவாரூரிற் றிருமூலத்தானத்தெஞ் செல்வன்றானே. ஞ

செருவளருஞ்செங்கண்மா லேற்றினன்காண் டென்னனைக் காவான்காண் மயில்வீழ, வருமலர்தம் புரமூன்று மெரிசெய்தான்காண் வஞ்சகர்பா லணுகாத மைந்தன்கா, ணருவரையை யெடுத்தவன்றன் சிரங்கள்பத்து மைந்நான்கு தோளுகெரிந்தலறவன்று திருவிரலா லடர்த்தவன்காண் திருவாரூரிற்றிருமூலத் தானத்தெஞ்செல்வன்றானே. ட

ஒருவனுயுலகேத்த நின்றநாளோ வோருருவே மூவுரு வமானநாளோ, கருவனுய்க் காலனைமுன் காய்ந்தநாளோ காமனையுங்கண்ணழலால் விழித்தநாளோ, மருவனுய் மண் ணும் விண் ணுந் தெரிந்தநாளோ, மான்மழுக்கை யேந்தி யோர் மாதோர்பாகங், திருவிளுள்சேர்வதற்கு முன்னேபி ன்னே திருவாரூர்கோயிலாக் கொண்டநாளே. க

புகையெட்டும் போக்கெட்டும் புலன்களெட்டும் பூத லங்களவையெட்டும் பொழில்களெட்டும், கலையெட்டுங் கா ப்பெட்டுங் காட்சியெட்டுங் கழற்சேவடியடைந்தார் கணை கணைட்டும், நகையெட்டு நாளெட்டு நன்மையெட்டு நலஞ் சிறந்தார் மனத்தகத்து மலர்களெட்டும், திசையெட்டுந்தெ ரிப்பதற்கு முன்னே பின்னே திருவாரூர் கோயிலாக்கொ ண்டநாளே. உ

ஈசனுயுலகேழுமலையுமாகி யிராவணனை யீடழித்திட் டிருந்தநாளோ வாசமலர்மகிழ்தென்றலானநாளோ மதயா னையுரிபோர்த்து மகிழ்ந்தநாளோ, தாதுமலர் தண்டிக்குக் கொடுத்தநாளோ சமர்களைமறித் திட்டாட்கொண்டநாளோ தேசமுமையறிவதற்கு முன்னே பின்னே திருவாரூர்கோ யிலாக் கொண்டநாளே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்-திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூளத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னேதான்றி முதி ருஞ்சடைமுடிமேன் முகிழவெண்டிங்கள், வளத்தானைவ ல்லசுரர் புரங்கண்மூன்றும், வளைசிலையாவாசுகிமா ணுணக்

கோத்துத் துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீறுத் தூமு
த்த வெண்முறுவ லுமையோடாடித், திளைத்தானைத்தென்
கூறற் றிருவாலவாய்ச்சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனனே

ஊறுனையுலகேழாய் நின்றுன்றன்னை யொற்றைவெ
ண்பிறையானை யுமையொடென்றும், பேரானைப் பிறர்க்
கொன்று மரியான்றன்னைப் பிணக்காட்டில் நடமாடல்பே
யாடென்றும் ஆரானையமர்களுக் கமுதீந்தானை யருமறை
யா னென்முகனு மாலும்போற்றுஞ் சீரானைத் தென்கூடற்
றிருவாலவாய்ச்சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனனே. உ

தூர்த்தனைத் தோண்முடிபத் திறுத்தான் றன்னைத்
தொன்னரம்பி னின்னிசைகேட்டருள்செய்தானைப், பார்த்
தானைப் பணிகண்டுபரிந்தான் றன்னைப் பரிந்தவர்க்கு பாசு
பத மீந்தான்றன்னை யார்த்தானையடியேனுக் கன்பன்றன்
னை யளவிலாப் பல்லூழிகண்டுநின்ற தீர்த்தானைத்தென்கூ
டற்றிருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனனே

திருச்சிவபுரம் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலானவன்காண் வட
மொழியுந் தென்றமிழு மறைகளுன்கு, மானவன்காணுளை
ந்து மாடுனன்கா னையன்காண் கையிலனலேந்தியாடுங்,கா
னவன்காண் கானவலுக்கருள்செய்தான்காண் சென்றடை
யாச் செல்வன்றுன்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தென்
செல்வன்றுனே.

வெய்யவன்காண் வெய்யகனலேந்திஞன்காண் வியன்கெடில வீரட்டமேவிஞன்காண், மெய்யவன்காண் பொய்யர்மனம் விரவாதான்காண் வீணையோடிசைந்துமிகு பாடன்மிக்க, கையவன்காண் கையின்மழு வேந்திஞன்காண் காமரங்கம் பொடிவீழ்த்த கண்ணிஞன்காண், செய்யவன்காண் செய்யவளைமாலுக்கீந்த சிவனவன்காண் சிவபுரத்தென் செல்வன்ருனே. உ

திருவாலம்பொழில்-திருத்தாண்டகம்.

கருவாக்கிக் கண்ணுதலாய் நின்ருன்றன்னைக் கமலத்தோன்றலையரிந்த காபாலியை, யுருவார்ந்தமலமகளார் பாகத்தானை யுணர்வெலாமாஞனை யோசையாகி, வருவானவளஞ்சுழி யெம்பெருமான்றன்னை மறைக்காடுமாவடுதண்டுறைபுமேய திருவானைத் தெம்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம் பொழிலானை சிந்திநெஞ்சே. க

உரித்தானைக்களிறதன்ருல் போர்வையாக வுடையானை யுடையபுலி யிதளேயாகத், தரித்தானைச்சடையதன்மேற் கங்கையுங்கைத் தழலுருவை விடமமுதாவுண்டிதல்லாம், பரித்தானைப் பவளமால்வரையாஞனைப் பாம்பணையன் றனக்கன்றங்காழிநல்கிச் சிரித்தானைத் தென்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம்பொழிலானைச்சிந்திநெஞ்சே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலவகைத்-திருத்தாண்டகம்.

நேர்ந்தொருத்தி யொருபாகத் தடங்கக்கண்டு நிலதளராவாயிரமா முகத்திலுே பாய்ந்தொருத்தி படர்சடைமேற் பயிலக்கண்டு படவரவும் பனிமதியும் வைத்தசெல்வர்

தாந்திருத்தித் தம்மனத்தை யொருக்காண் தொண்டர் த
னித்தொரு தண்டேன்றி மெய்தளரா முன்னம் பூந்துருத்தி
பூந்துருத்தி யென்பீராகிற் பொல்லாப்புலாற்றுருத்தி போ
க்கலாமே. க

ஊற்றுத்துறை யொன்பதுண்ணின்மேரீ ரொக்கவ
டைக்கும்போ துணரமாட்டீர் மாற்றுத்துறைவழி கொண்
டோடாமுன்ன மாயமனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்துவாழ்வீர் வே
ற்றுத்தொகில்பூண்டார் புரங்கண்மூன்றிம் வெவ்வழல்வாய்
வீழ்விக்கும் வேந்தன்மேய சோற்றுத்துறை சோற்றுத்து
றை யென்பீராகிற் றுயர்நீங்கித் தூநெறிக்கட் சேரலாமே.

தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார் தாரமார்புத்திரார்
தாந்தாமாரே, வந்தவாறெங்கனே போமாறெதோ மாயமா
மிதற்கேது மகிழவேண்டாம், சிந்தையீருமக்கொன்றுசொ
ல்லக் கேண்மின் றிகழ்மதியும் வாளரவுந் திளைக்குஞ்சென்
னி யெந்தையார் திருநாம நமச்சிவாயவென்றெழுவார்க் கி
ருவிசும்பி லிருக்கலாமே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

அப்பநீ யம்மைநீ யையனுநீ யன்புடைய மாமனு மா
மியுநீ ஒப்புடையமாதரு மொண்பொருளுநீ யொருகுலமு
ஞ் சுற்றமுமோரூருநீ, துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்று
வாய்நீ துணையாயென்னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ இப்பொ
ன்னீயிம்மணிநீயிம்மத்துநீயிறைவநீயேறார்த்தசெல்வநீயே.

திருக்கோயிலில்லா திருவிலூருந் திருவெண்ணீறணி
யாத் திருவிலூரும், பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடாவூ
ரும் பாங்கினெடுபெலதளிகளில்லாவூரும் வீருப்போடு வெ

ண்சங்க மூதாவூரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லாவூ
ரும் அரும்போடு மலர்பறித்திட்டுண்ணாவூரு மவையெல்
லா மூரல்ல வடவிகாடே.

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகிற் றீவண்ணர்தி
றமொருகாற்பேசாராகில், ஒருக்காலுந் திருக்கோயில் சூழா
ராகி லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணாராகில் அரு
நோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகி, லளியற்றூர் பிறந்
தவாறேதோ வென்னிற் பெருநோய்கண்மிகநலியப் பெய
ர்த்துஞ்செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழிலாகியிறக்கின்றூரே

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்பொல்
லேன் குற்றமே பெரிதுடையேன் கோலமாய நலம்பொ
ல்லே னுன்பொல்லேன் ஞானியல்லே னல்லாரோ டிசைந்
திலே னடவேநின்ற விலங்கலேன் விலங்கலா தொழிந்தே
னல்லேன், வெறுப்பனவு மிகப்பெரிதும் பேசவல்லேன்
இலம்பொல்லே னிரப்பதே யியமாட்டேனென்செய்வான்
றூன்றினே னேழையேனே.

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந்தந்து தாணியொடு வா
ளுளத்தருவரேனும், மங்குவா ரவர்செல்வ மதிப்போமல்
லோ மாதேவர்க் கேகாந்தரல்லராகில் அங்கமெல்லாங் கு
றைந்தழகு தொழுநோயரா யாவுரித்துத் தின்றுழலும் பு
லையரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகி லவர்
கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவுளாரே.

. ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரே யடக்குவித்தாலா
ரொருவ ரடங்காதாரே, யோட்டுவித்தா லாரொருவரோடா
தாரே யுருகுவித்தா லாலொருவருருகாதாரே பாட்டுவித்தா
லாரொருவர் பாடாதாரே பணிவித்தா லாரொருவர் பணி

யாதாரே காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணுதாரே காண்பா ரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாய்க்காலே. சு

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்ற திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணுகி விண்ணுகி மலையுமாகி வயிரமுமாணிக்கந் தானேயாகிக், கணுவுகிக் கண்ணுக்கோர் மணியுமாகிக் கலையாகிக் கலைஞானந் தானேயாகிப், பெண்ணுகிப் பெண்ணுக்கோ ராணுமாகிப் பிரளயத்துக்கப்பாலோரண்டமாகி எண்ணுகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிகணின்றவாறே. க

தீயாகி நீராகித் திண்மையாகித் திசையாகி யத்திசைக்கோர் தெய்வமாகித், தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வுமாகித் தாரகையுஞாயிறுந் தண்மதியுமாகிக், காயாகிப் பழமாகிப்பழத்தினின்ற கனிரசங்கணிகர்வானுந்தானேயாகி நீயாகிநானு கி நேர்மையாகி நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிகணின்றவாறே.

மாலாகி நான்முகனுய் மாபூதமாய் மருக்கமாயருக்கமாய் மகிழ்வுமாகிப், பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப் பரப்பாகிப் பரலோகந்தானேயாகிப், பூலோக புவலோக சுவலோகமாய்ப் பூதங்களாய்ப் புராணன் ருனேயாகி, எலாதனவெலா மேல்விப்பானு யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிகணின்றவாறே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்.

நாமார்க்குங்குடியல்லோ நமனையஞ்சோ நரகத்திலிடர்ப்படோ நடலையில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம்

யணிவோமல்லோ மின்பமேயெங்காளுந் துன்பமில்லை தா
மார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரனற் சங்கவெ
ண்குழையோர்பாதிற் கோமாற்கே நாமென்று மீளாவாளா
ய்க் கொய்மலர்ச்சேவடியிணையே குறுகிணைமே. க

ஈசனெ யெவ்வுலகினுக்கு மிறைவன்றன்னெ யிமைய
வர்தம் பெருமானெ யெரியாமிக்க தேசனைச் செம்மேனி
வெண்ணீற்றனைச் சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செ
ய்கின்ற நேசனை நித்தலு நினையப்பெற்றே நின்றுண்பா
ரெம்மை நினையச்சொன்ன வாசகமெல்லாமறந்தோ மன்
றெ வந்தீ ரார்மன்னவனுவா யென்றனே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர் திருத்தாண்டகம்.

எண்ணுகே னெண்சொல்லி யெண்ணுகேனெ வெம்
பெருமான் றிருவடியே யெண்ணினல்லாற், கண்ணிலேன்
மற்றோர்களைகணில்லேன் கழலடியே கைதொழுது காணி
னல்லாலெண்ணுளே யொன்பதுவாசல் வைத்தாயொக்கவ
டைக்கும்போ துணாமாட்டேன், புண்ணியனே யுன்னடி
க்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே.

அங்கமே பூண்டா யனலாடினு யாதிரையா யானிழ
லா யானெறூர்ந்தாய் பங்கமொன்றில்லாது படர்சடையி
னுய் பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த்தாண்டாய் சங்கையொ
ன்றின்றியே தேவர்வேண்டச் சமுத்திரத்தினஞ்சுண்டு சா
வாமூவாச் சிங்கமே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் றிரு
ப்புகலூர் மேவியதேவதேவே. உ

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண்ணீற்றுய் பளிக்கு
க்குழையினுய் பண்ணுரின் சொன்மை விரவுகண்ணுளைப்

பாகங்கொண்டாய் மான்மறிக்கையேந்திலுய் வஞ்சக்கள்வ
ரை வரையுமென்மேற் றாவறுத்தாயவர் வேண்டுங்காரியமி
ங்காவதில்லேப் பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போதுகின்
றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. கூ

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில்வேவச் சிலைவளைத்து
ச்செங்கணையாற் செற்றதேவே, மருளாதார் தன்மனதில்
வாட்டந் தீர்ப்பாய், மருந்தாய் பிணிதீர்ப்பாய் வானுலர்க்
கென்றும் அருளாகி யாதியாய் வேதமாகி யவர்மேலாசீர்
மேலா லுய்ந்துங்காணுப் பொருளாவா யுன்னடிக்கே போ
துகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. சு

நீரேறு செஞ்சடைமே னிலாவெண்டிங்க ணீங்கா
மைவைத்துகந்த நீதியானே பாரேறுபடுதலையிற் பலிகொ
ள்வானே பண்டனங்கைப்பார்த்தானே பாவநாசா காரேறு
மூஇலனைய கண்டத்தானே, கருங்கைக் களிற்றுரிவை கத
றப்போர்த்த போரேறே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. ரு

விரிசடையாய் வேதியனே வேதாகீதா விரிபொழில்
சூழ் வெண்காட்டாய் மீயச்சூராய் திரிபுரங்களெரிசெய்த
தேவதேவே திருவாரூர் திருமூலத்தானமேயாய், மருவினி
யார் மனத்துளாய் மாகாளத்தாய் வலஞ்சுழியாய்மாமறைக்
காட்டெத்தாயென்றும் புரிசடையா யுன்னடிக்கே போது
கின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. சு

தேவார்ந்ததேவனைத் தேவரெல்லாந் திருவடிமேலலரி
ட்டுத்தேடிநின்று நாவார்ந்தமறைபாடி நட்டமாடி நான்மு

கனுமிந்திரனு மாகம்போற்றக் காவார்ந்தபொழிற்சோலைக் காணப்பெற்றாய் கழுக்குன்றத்துச்சியாய் கடவுளேநின், பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. எ

நெய்யாடி நின்மலனே நீலகண்டா நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதியானே, மையாடுகண்மடவாள் பாகத்தானே மான்றோலுடையாய் மகிழ்ந்துநின்றாய் கொய்யாடு கூவிளங்கொன்றைமாலை கொண்டடியே ணினிட்டுக்கூறி நின்று பொய்யாதசேவடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவியபுண்ணியனே. அ

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூயநின்றாய் துதைந்திலங்கு வெணமழுவாள் கையிலேந்தித் தன்னனையுந் தண்மதியும் பாம்புநீருஞ் சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மையானே யன்னநடைமடவாள் பாகத்தானே யக்காரம் பூண்டானே யாதியானே பொன்னங்கழலடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவியபுண்ணியனே. க

ஒருவனேயுமல்லா துணராதுள்ள முணர்ச்சித் தடுமாற்றத்துள்ளே நின்ற விருவரையு மூவரையு மென்மேலெவியில்லாததாவறுத்தாய் கில்லேனேலக் கருவாரூழ் கானலிலங்கைவேந்தன் கடுந்தேர் மீதோடாமைக் காலாற்செற்ற பொருவரையா யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. கஂ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடிகளே சரணம்.

கந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சரித்திரம்.

கைலாயபதியின் பிரதிவிம்பமாகக் கண்ணுடியி னின்றுந்தோன்றி, ஆலாலசுந்தரரென்கிற திருநாமத்தோடு கயிலாயத்திற் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டுசெய்யு நாளிலொருநாள் மலர்கொய்ய நந்தவனஞ்சென்று அங்கு மலர்கொய்துகொண்டிருந்த அனிந்திதை கமலினி என்னும் பார்வதியார் தோழியரைக்கண்டு காதல்கொண்டு மீண்டு மனதைச் செல்லவிடாது தடுத்து சுவாமி சந்நிதிசேர்ந்தனர் கயிலாயபதி இதனையறிந்து உமையாள் தோழிகள்பாலுன் மனஞ் சென்றமையா யவர்களுடன் பூலோகத்திற் பிறந்தின்பமனுபவித்துப் பின்புவந்து சேரக்கடவையென்று கட்டளையிட்டருளினார் ஆதலால்சுந்தரர் மனம்கலங்கி அடியேனது பிழையைப் பொருத்து நான் மானிடனாய் மயங்கும் போது தடுத்தாட்கொள்ளல் வேண்டுமென்று வேண்ட பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்தருளினார்.

அக்காரணத்தால் திருநாவலூரில் சடையனாரென்னும் பிராமணருக்கு அவர்மனைவி இசைஞானியாருக்கு குமாரனாகப்பிறந்து நம்பியாரூரரென்கிற திருநாமத்தோடு கலை பயின்று வளர்ந்து விவாகத்திற்கிணங்கி திருமணக்கோலம் பூண்டு, புத்தூருக்குச்சென்று விவாகச் சடங்கிலிருக்கையில் பரமசிவன் முன்னம் கயிலையிலருளியபடி தடுத்தாட்

கொள்ளும் பொருட்டு ஒருகிழப்பிராமண வடிவங்கொண்டு கலியாணப் பந்தலில் சபையாருக் கெதிரில்வந்து நம்பியாரூரைநோக்கி உன்னிடத்தி லெனக்கொரு வழக்கிருக்கின்ற ததனைத் தீர்க்காது விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் கூடாதென்றார் அவ்வழக்கென்னென்று நம்பியாரூர்கேட்ககிழவடிவர் சபையாரைநோக்கி இவ்வாரூரனென்தடிமை இதுதான் வழக்கென்றார் நம்பியாரூரிதைக்கேட்டு நகைக்கஇழவாவரைநோகஇ உனதுபாட்ட னெழுதிக்கொடுதத மூறியோலை யிதோவிருக்க நீகைப்பானே னென்றார் பிராமணர் பிறருக்கடிமையாகுத லிவ்வுலகிலில்லை நீர் பித்தனேவென்று நம்பியாரூர்சொல்ல கிழவர் நீ எதைச்சொன்னபோதிலு நமக்கடிமை செய்யவேண்டுமென்றார் நம்பியாரூரர் கோபம்கொண்டு ஓலையைக் காட்டுமென்று சுவாமியைத்தூரத்தி ஓலையைப் பறித்துக் கிழித்தெறிந்துவிட்டார். உடனே கிழவடிவர் நம்பியாரூரைப் பிடித்துக்கொண்டவுற அங்கிருந்தவர்கள் விலக்கி நீவேறுகிருப்பவரென்று கேட்க, வெண்ணெய் நல்லூரிலென்றார் அவ்விதமாயினுமதுதப்புவழக்கை யங்குள்ளாரிடஞ் சொல்லிக் கொள்வோமென்று நம்பியாரூர்சொல்ல, விருவரும் புறப்பட்டு வெண்ணெய் நல்லூருக்குச்சென்று, அங்குகூடியிருந்த பிராமணர்களைநோக்கி ஓபிராமணர்களே இந்த நம்பியாரூரனெனக் கடிமையென்று நான்காட்டிய ஓலையைப்பிடுங்கிக் கிழித்தெறிந்து விட்டானென்றார் அதனையவர்கள்கேட்டுச் சாட்சியுமுண்டோவென, கிழவர் முன்கிழித்தவோலை, மூலவோலையை யெடுத்துவந்து காட்டுகிறேனென்று சொல்லிபோய்க் கொண்டுவந்துகாட்டினர், அதில், " திருநாவலூரிலிருக்கு மாதிசைவபிராமணராகிய ஆரூரனென்னும் பெயருள்ளநான், திருவெண்ணெய்நல்லூரிலிருக்கும்பித்தனுக்

கெழுதிக்கொடுத்த முறியோலையாவது, இத்தேதிமுதல் நானுமெனது பரம்பரையாய் வருகின்ற வென் சந்ததியாரும் கொத்த டிமைசெய்யும்படி மனவாக்கொத் தெழுதிக் கொடுத்தே னிதற்கிதுவே யென்கையெழுத்து என்றெழுதி யிருப்பதோடு, அதிலெழுதியிருக்குஞ் சாட்சிகள் பெயரும், நம்பியாரூரைப்பார்த்து, நீரிந்தப்பிராமணருக் கடிமைசெய்யவேண்டியது முறைமையென்றார்கள்.

அதனைநம்பியாரூரேற்றுக்கொள்ள, சபையார் கிழவடிவைநோக்கி ஐயரே உமக்கிவ்வூரில்மாளிகையெங்கென்னக் காட்டுகிறேனென்றுலயத்துட்சென்று மறைந்துவிட்டார், அதைக்கண்டெல்லோருந் திகைத்து நின்றார்கள் நம்பியாரூரர் தொடர்ந்தழைக்க, சுவாமி தேவியாரோடு ரிடபத்தி லெழுந்தருளி, முன்னம் கயிலையில் நடந்ததைச்சொல்லித், தாமுன்னளித்த வாக்கின்படி தடுத்தாட்கொண்டோமென்று சொல்லியருளினர், நம்பியாரூருடனேதொழுதுதுதிக்க, சிவபெருமான், அன்பனே நீநம்மை வன்மைபேசிவன்றொண்டனென்னும் பெயர்பெற்றனை, நமக்குப்பாட்டேயருச்சனை யாதலால் நம்மை பாடக்கடவையென்றருளினர். நம்பியாரூரர் பணிந்து கர்த்தனே தேவரீரதுபெருமைகளையறியாவடிமை னென்னென்று பாடுவேனென்ன, நீமுன்புநம்மை பித்தனென்றதாலதனையே பெயராயமைத்துப் பாடக்கடவையென்றருளினர். அவ்விதமே பித்தாபிறைசூடியென்னுந் திருப்பதிகமோதி யருளினர் சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்ந்து, தலமெங்குஞ் சென்று பாடக்கடவை யென்றருளினர்.

அவ்வாறே திருநாவலூருக்கெழுந்தருளி சுவாமியைத் தரிசித்து திருத்துறையிற்சேர்ந்து தவநெறி யருளப்பெற்று திருவதிகை வீரட்டானத்திற் கெழுந்தருளி திருநாவுக்கரசுநாயனு ருழவாரப்பணிசெய்த ஸ்தலமாதலா லதில்மிதிப்பதற்கஞ்சி புறத்திலிருக்குஞ் சித்தவடமடத்தி லெழுந்தருளி வீரட்டானேஸ்வரரைத்தியானித்து சயனித்துக்கொண்டனர் சுவாமி யொருவிருத்த பிராமணராய்வந்து இவருடைய தலைமேற்றமது திருவடியை நீட்டி நித்திரைசெய்வார்போலிருக்க, நம்பியாரூரர் தன்சிரமேற் பாதநீட்டியிருப்பவராென்று விழுவிழுர் என்னுயோதிகத்தா லிடமறியாது நீட்டினேனென்று சுவாமிசொல்ல நாயனூர்வேறூர் புறந் தலைவைத்துக்கொண்டனர். மீண்டுஞ்சுவாமி யவ்வாறெசெய்யநாயனூர் பலகாலு மென் சிரமேற் பாதம்வைக்கரீரார்தானென்று கேட்க, என்னை யறியாயோவென்று மறைந்துவிட்டனர் உடனே சுவாமியென் றறிந்து, தம்மானையறியாத சாதியாருளரோவென்னும் பதிகமோதி சிதம்பரஞ்சென்று பதிகமோதிப் பணிந்தபோது நீதிருவாரூருக்கு வாவென்றசரீரிவாக்குண்டாக சீர்காழிக்குப்போய்,சம்பந்தமூர்த்தியார் பிறந்தவிடமாகையா லுள்ளே மிதிப்பதற்கஞ்சி வலமாகவந்து சிவபெருமான் தரிசனந்தந்தருளப்பதிகமோதித் துதித்து மற்றஸ்தலங்களையுந் தரிசித்து திருவாரூருக்கெழுந்தருளி நாடோறும் காலங்களிற் சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டிருந்தனர்

பார்வதியார் தோழிகளிற் கமலினி யென்பவள், திருவாரூரிலுள்ள உருத்திரகணிகைமாரி லொருவரிடத்திற்பிறந்துபறவையாரென்னும் பெயரோடுவளர்ந்துபுற்றிடங்கொண்டாரை நாடோறுந் தரிசிப்பவளொருநாள் சந்நிதியிற் சுந்தரமூர்த்தியாரைக்கண்டு இச்சைகொண்டு விவாகஞ்செய்

துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இருவருஞ் சுவாமியைப்பிரார்த்திக்க சுவாமி கிருபைகூர்ந்தத்தலத்துளோர்க்குந் திருத்தொண்டர்களுக்குஞ் சொப்பனத்திற்சொல்ல அவர்களவ்விதமே யிருவர்க்கும்விவாகஞ்செய்துவைத்தார்கள் நாடோறுந் தரிசனத்திற்குச் செல்பவரொருநாட் செல்லும்போது தேவாசிரிய மண்டபத்திற்கூடியிருக்குந் திருத்தொண்டர்களைப் பார்த்து இவர்கட்கு நானடியவ ரகும்படி தியாகராஜரென்றைக் கருளுவாரோ வென்றெண்ணிச் சொல்ல சுவாமி தரிசனந்தந்து தில்லைவாழந்தணர் என்று முதலடியெடுத்துக்கொடுக்க அவ்வாறே அடியேன் என்று திருத்தொண்டத்தொகையோதி பணிய மண்டபத்திலுள்ளோர் மகிழ்ந்தனர்.

பின்புதிருக்கோவலூர்க்கெழுந்தருளி சுவாமியைத்தரிசித்து, குண்டையூர்கிழார்கொடுத்தநெற்களெல்லாந் திருவாரூரில் வந்துசேர கிருபைசெய்யும்படி பதிகமோத அவ்விதமேபூதங்கள் கொண்டுவந்துசேர்க்கப் பரவையார்திருமாளிகையில் வந்திருந்தனர் சிலநாட்சென்று கோட்புலிநாயனாரிவரையுபசரித்து சிங்கடிவனப்பகையென்னுந் தமதுபுத்திரிகளைப் பணிசெய்ய வங்கீகரித்தருளும்படிவேண்ட அவர்களைப் புதத்திரிகளாகப் பாவித்து திருப்பதிகக்கடைகாப்பிலுஞ் சிங்கடியப்பனென்றோதி திருவாரூருக்கு வந்துசேர்ந்தார் அங்கு பங்குனித்திருவிழா சமீபிக்க அதற்குப்பொருள்வேண்டியிருந்ததால் திருப்புகலூருக்குச்சென்று பதிகமோதி .காசித்துசெங்கல்லை தலைக்கணையாக வைத்துச் சயனித்து விடிந்தெழுந் தக்கல்பொன்னாயிருக்கவதனையெடுத்துக்கொண்டு திருப்பனையூருக்குப் புறத்தே போகும்

பொழுது சிவபெருமான்றிருக்கூத்தாடும் காட்சிதந்தருளப் பணிந்து பதிகமோதி விடைபெற்று திருவாரூரிற் சேர்ந்தனர்.

பின்புசோழநாட்டிலும் கொங்கு நாட்டிலுமுள்ள ஸ்தலங்களைதரிசித்து மீண்டும் விருதாசலத்திற்கெழுந்தருளிப் பொன்வேண்டிப் பதிகமோதசுவாமி பன்னீராயிரம்பொன் தந்தருளினர்நாயனர்சுவாமி தேவரீரிப் பொன்னையெல்லா மிந்தமணிமுத்தா நதியிலிட்டு, திருவாரூர் குளத்தில் வரக் கிருபைசெய்தல்வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க சுவாமி யவ் விதமே கிருபைசெய்தார் திருவாரூருக்கு யெழுந்தருளி பரவையாருடன் கமலாலய தீர்த்தத்தையடைந்து பொன் னெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு பரவையார் மாளிகையிற் சிலகாளிருந்தார் பின்பு திருக்குருகாவூருக்குச் சமீபத்தி லெழுந்தருளும்போது வன்றொண்டர்பசித்து வருகின்றன ரென்று சுவாமிதிருவுளமிரங்கி மார்க்கத்திலொரு சோலை யுண்டாகமுந் தண்ணீர்ப்பந்தலு முண்டாக்கி, கட்டமுதும் வைத்துக்கொண்டொரு பிராமணர்போலிருந்து, அங்கு சேர்ந்த தொண்டரைநோக்கி, நீர்மிகவும் பசித்திருக்கின்ற தால் நம்மிடத்துள்ள கட்டமுதைச் சாப்பிடுமென்றுகொடு க்கப்பரிசனத்தாருடனுண்டு நீரருந்த, சற்றுசயனித்துக் கொண்டிருந்தனர் உடனே சுவாமி சோலைமுதலியதுடன் மறைந்துவிட்டார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் நித்திரை நீங்கி யெழுந்து, முன்னிருந்தவரைக் காணாது பரமசிவன் செய லென்றறிந்து திருக்கச்சூருக்குவர தம்முடைய தொண்டர் பசியுட னிருக்கக்கண்டசுவாமி வேதியரைப்போல்வந்து,

நீர்பசித்திருப்பதா லிங்குள்ள பிராமணர்கள் வீட்டிலாகார ம்வாங்கி வருகிறேனென்று சொல்லிப்போ யாசித்து வா ங்கி வந்தளிக்க தொண்டர்களோடு நாயனார் புசித்துப் பசி யாறினர் உடனே சுவாமி மறைந்துவிட்டார் சிவபெருமா ன் றிருவடிகளுக்கு வருத்தம் கொடுத்தோமென்று கலங்கி த்துதிசெய்து, திருவொற்றியூருக்கெழுந்தருளி சுவாமியை தரிசித்துப் பதிகமோதி, அவ்வாலயத்திற் ரூண்டுசெய் துவந்த சங்கிலியாரைக்கண்டு இச்சைகொண்டு, பரவை யாரிடம் போவதில்லையென்று சுவாமிமுன் மகிழமரத்தடி யிற் பாவசஞ்செய்துகொடுத்து, விவாகஞ் செய்துக்கொண் டு சிலகாலமிருந்து, தியாகரைத்தரிசிக்க மனங்கொண்டு பு றப்பட்டுவர, சிவபெருமான் றிருவிளையாட்டா லிருகண்க ளுந் தெரியாமற்போயின திருவெண்பாக்கத்தையடைந்து ஊன்றுகோல்பெற்று காஞ்சீபுரஞ்சென்று இடக்கண்பெற் று, திருவாரூரையடைந்து வலக்கண்ணும்பெற்று பரவை யார் பிணக்கை நீக்கும்பொருட்டு சுவாமியைத் தூதுவிடு த்து ஊடல் தீர்ந்தபின் மாளிகைக் கெழுந்தருளி மகிழ்வ டைந்து, சுவாமியைக் காலங்கடோறுந் துதித்துவந்தார்.

இவர் தன் நாயகியிடஞ் சுவாமியைத் தூதுவிடுத்த தை திருப்பெரு மங்கலத்திலிருந்த கலிக்காமநாயனர் கே ள்விப்பட்டு மிகச் சீற்றங்கொண்டிருந்தனர் இதை சுந்தர மூர்த்தியாறிந்து தாமதஞ்செய்தது குற்றமே யென்றட ன்பட்டு சுவாமியிடம் விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமா னிருவரையு நட்புப்படுத்தக்கருதி கலிக்காம நாயனர் வய ற்றிற் சூலநோய்விடுத்து வருத்தி அவரிடமெழுந்தருளி,

அன்பனே நமது வன்முண்டலைன்றி யிச்சூலநோய்தீ ராதென்றருள, அவன் வந்து தீர்ப்பதினு மிவ்வாறு துன்ப ப்படுவதே நலமென்றூர், சுவாமி சுந்தராரிடம்போய் நீயுட னேசென்று கலிக்காமன் நோயைத் தீர்க்கக்கடவையென் றருள, நாயனூருஞ் சென்றூர், இவர்வருவதைக் கேள்வியுற் ற கலிக்காமநாயனர் மிகத்துயரெய்தி உடைவாளால் வயி ற்றைக் கிழித்துக் கொண்டிறந்தனர், வன்முண்டர்போ ய்க்கண்டு இதுவென்னுல் விளைந்ததால் நானுமாய்வேனெ ன்று கலிக்காமர் கையிற்பற்றியவாளை வாங்கும்போது சி வபெருமான் றிருவருளாற் கலிக்காமநாயனு ருயிர்பெற்றெ ழுந் தொருவரையொருவர் தழுவி, பிறகு இருவருந்திரு வாரூருக் கெழுந்தருளி சுவாமியைத் தரிசித்து, கலிக்காம நாயனு ரவருரோக இவர்திருவாரூரி லிருந்தனர்.

பின்பு திருநாகைக்காரோணஞ்சென்று திருப்பதிக மோதி பொன்னும், நவரத்தினங்களும், ஆபரணங்களும், வஸ்திரங்களும், குதிரைகளும், உடைவாள் முதலியனவும் பெற்று, திருவாரூருக் கெழுந்தருளினர், சோமான் பெ ருமாணுபனர்வா சிலநாளவருடன் பரவையார் வீட்டிலிரு ந்து, பின்பவருடன் சென்று, சோழநாட்டிலும், பாண்டி நாட்டிலு முள்ள ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து, மீண்டுத் திருவா ரூருக்கு வந்தார்கள்.

சிலகாலஞ்சென்று நாயனுரை சோமான்பணிந்து, தம தூருக்கெழுந்தருளும்படி பிரார்த்திக்க நாயனரிசைந்து திருக்கண்டியூரையடைந்து சுவாமியைத் தரிசித்து, திரு வையாற்றிற்குச் செல்லக்கூடாமற் காவேரிநதி பெருகிவா க்கண்டு பதிகமோத, வெள்ளமணை போட்டதுபோல நி ற்க, மத்தியமணல் வழியேபோய் பஞ்சநதீஸ்வரரைத் தரி

சித்து சேரமான் பெருமாணயனார் நகரமாகிய கொடுங் கோளூருக்குச் சென்றவர் மாளிகையிற் சிலகாலமிருந்தார் பின்பு திருவாரூருக்குப்புறப்பட சேரமான்றமது பொக்கி ஷநிதிகளைப் பொதிகட்டி ஆட்கள் வசமனுப்பினர். அவ் வாட்கள், திருமுருகன் பூண்டிக்கருகில் வரும்போது, சிவ பெருமானேவலாற் பூதகணங்கள் வேடராய்வந்து, வழிம றித்துக் கவர்ந்துகொண்டார்கள் இதனை நாயனார்கேட்டு, சந்நிதியிற்சென்று பதிகமோதி, அப்பொருளெல்லாங் கோ புரவாயிலில் வந்திருப்ப, அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு தி ருவாரூரிற் சேர்ந்தனர்.

சிலகாலஞ் சென்று சேரமானைக்காண விரும்பி, திரு ப்புக்கொளியூரிற் செல்லும்போது, ஒருவீட்டில் மங்கல வோசையும் மற்றொருவீட்டி லழுகையோசையுமாயிருக்கக்க ண்டு, நடந்ததை விசாரித்தறிந்து, அப்பிள்ளை யிறந்த எரி க்குச்சென்று பதிகமோத அப்பிள்ளையை விழுங்கின முத லைவந்து கக்கிவிட்டது. உடனே அத்தவீட்டுப் பிள்ளை யைப்போ லப்பிள்ளைக்கு முபநயனச் சடங்கு நிறைவேற் றிப் பின்பு சேரமான் நகரஞ்சேர்ந்தவர் வீட்டிலிருந்தனர். பின்பு அம்மலை நாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசி த்துக்கொண்டு மகோதைக்குத் திரும்பினர் அங்கு சிலநா ளிருக்கையி லொருநாள் சேரமான் ஸ்நானஞ்செய்துக்கொ ண்டிருக்கும்போது, திருவாஞ்சைக் களத்துக்குப்போய்சு வாமியைத்தரிசித்து, தேவரீரது திருவடியி லடியேனைச் சேர்த்தருள்ல் வேண்டுமென்று பதிகமோதினர். உடனே சிவபெருமான் தேவர்களைநோக்கி வெள்ளை யானையுடன்

சென்று வன்றொண்டனையழைத்து வாருங்களென்று கட்டளையிட, அவர்களவ்வாறேசென்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைக்கண்டு தொழுது ஸ்ரீகயிலாயபதியின் கட்டளையைச் சொல்ல நாயனார், சுவாமியை நினைந்துமகிழ்ந்து வணங்கி, வெள்ளையானமீ தாரோகணித்துச் செல்லும்போது தமது நண்பராகிய சேரமானை நினைந்துசென்றார் சேரமானதையறிந்து குதிரையேறி திருவாஞ்சைக் களத்துக்குவந்து நாயனார் செல்வதைக்கண்டு, குதிரைகாதிற் பஞ்சாட்சரமோதி அந்த நகரத்திற்சென்ற நாயனாரைப் பிரதட்சணஞ் செய்து வெள்ளையானைக்குமுன்னைகப் போயினர் நாயனார் தானேனே முன்படைத்தா, னென்னுந் திருப்பதிகமோதிக் கயிலாயத்துக்கெழுந்தருளி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து முன்னிருந்தபடி ஆலால சுந்தரராகித் திருத்தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருந்தனர் அத்திருப்பதிகம் வருணதேவனால் திருவாஞ்சைக்களத்துக்குவந்து எங்கும் விளக்கமுற்றது.

சேரமான் பெருமாணயனார் கயிலாயஞ்சென்றபோது தடைபட்டுப் பின்பு தானருளிச்செய்த ஞானவுலாவை, சிவபெருமான் முன்னிலையிலறங்கேற்றச் சிவபெருமானருள்பெற்று சிவகணநாதராகி சுவாமியைச்சேவிப்பாராயினர்.

பரவையாரும், சங்கிலியாரு முறையேகமலினியும் அநிந்திதையுமாகி பார்வதியாருக்குத் தொண்டு செய்து வந்தனர்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவெண்ணெய் நல்லூர்ப்பதிகம்-பண்-இந்தகம்.

(o)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடிபெருமானேயருளாளா
வெத்தான் மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
டுறையு
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

நாயேன்பலநாளுநினைப்பின்றிமனத்துன்னைப்
பேயாய்த்திரிகேதன் பெறலாகாவருள்பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
றையு
ளாயாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

மன்னேமறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னைப்
பொன்னேமணிதானேவயிரம்மேபொருதுந்தி
றையு
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளன்னேவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

முடியேனினிப்பிறவேன்பெறின்மூவேன்பெற்றமூர்த்தி
கொடியேன்பலபொய்யேயுரைப்பேனைக்குரிக்கொண்ணீ
செடியார்பெண்ணை தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
றையு
ளடிகேளுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

பாதம்பணிவார்கள்பெரும்பண்டமதுபணியா
யாதன்பொருளானெனதிவில்லேனருளாளா

தாதார்பெண்ணே தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறை
ளாதீயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. [யு

தண்ணார்மதிசூடிதழல்போலுந்திருமேனீ
பெண்ணார்புரமூன்றுமெரியுண்ணநகைசெய்தாய்
மண்ணார்பெண்ணே தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளண்ணலுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. [றையு

ஊனுயிராவியுடலானுலகானுய்
வானுய்நிலனுய்கடலானுய்மலையானுய்
தேனுர்பெண்ணேத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளானுயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. எ

ஏற்றூர்புரமூன்றுமெரியுண்ணச்சிலைதொட்டாய்
தேற்றுதனசொல்லித்திரிவேனுசெக்கர்வானீ [றையு
சேற்றுய்பெண்ணேத் தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டு
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. அ

மழுவாள்வலனேந்தீமறையோதீமங்கைபங்கா
தொழுவாரவர்துயராயினதீர்த்தலுனதொழிலே [றையு
செழுவார்பெண்ணே தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளழகாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. கூ

காரார்புனலெய்திக்கரைகல்லித்திரக்கையாற்
பாரூர்புனலெய்தித்திகழ்பண்பாமணியுந்திச் [யு
சீரூர்பெண்ணேத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறை
ளாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ் சார்வினுந்தொ
ண்டர்தருகிலாப், பொய்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபு
கலூர்பாடுமின்புலவீர்காள், இம்மையேதருஞ்சோறுங் கூ
றையு மேத்தலாமிடர்கெடலுமாம், அம்மையே சிவலோக
மாள்வதற் கியாதுமையுறவில்லையே. க

மிடுக்கிலாதானே வீமனேவிறல் விசயனேவில்லுக்கிவ
னென்று, கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங்
கொடுப்பாரிலைப், பொடிக்குள்மேனியெம் புண்ணியன்புக
லூரைப் பாடுமின்புலவீர்காள், அடுக்குமே லமருலகமாள்வ
தற் கியாதுமையுறவில்லையே. உ

காணியேற்பெரி துடையனேகற்ற நல்லனே சுற்ற
நன்கிலைப், பேணியேவிருந்தோம்புமேயென்று பேசினுங்
கொடுப்பாரிலைப், பூணிபூண்டுழல்புட்சிலம்புந்தண் புகலூர்
பாடுமின் புலவீர்காள், ஆணியாயமருலகமாள்வதற் கியாது
மையுறவில்லையே. ங

நரைகள் போந்துமெய்தளர்ந்து மூத்துடல் நடுங்கிற்
குமிக்கிழவனே, வரைகள்போல்திரடோளனேயென்று வா
ழ்த்தினுங்கொடுப்பாரிலைப், புரைவெள்ளேறுடைப் புண்
ணியன்புகலூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள், அரையனையமரு
லகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே ச

வஞ்சனெஞ்சனே மாசழக்கனைப் பாவியைவழக்கில்லி
யைப், பஞ்சதுட்டனைச்சாதுவேயென்று பாடினுங்கொடுப்
பாரிலைப், பொன்செய் செஞ்சடைப் புண்ணியன் புகலூ

ரைப்பாடுமின்புலவீர்காள், நெஞ்சில்நோயறுத் துஞ்சிபோ
வதற் கியாதுமையுறவில்லையே. ரு

நலமிலாதானே நல்லனேயென்று நரைத்தமாந்தரையி
ளையனேயென்று, குலமிலாதானைக் குலவனேயென்று கூ
றினுங்கொடுப்பாரிலைப், புலமெலாம்வெறி கமழும்பூம்புக
லூரைப் பாடுமின்புலவீர்காள், அலமராதம ருலகமாள்வதற்
கியாதுமையுறவில்லையே. சு

நோயனைத்தடந்தோளனேயென்று நொய்யமாந்தரை
விழுமிய, தாயன்றுபுலவோர்க்கெலாமென்று சாற்றினுங்
கொடுப்பாரிலைப், போயுழன்றுகண் குழியாதேயெந்தை பு
கலூர்பாடுமின்புலவீர்காள், ஆயமின்றிப்போ யண்டமாள்
வதற் கியாதுமையுறவில்லையே. எ

எள்விழுந்திடப் பார்க்குமாகிலு மீக்குமீகிலாகிலும்,
வள்ளலேயெங்கள் மைந்தனேயென்று வாழ்த்தினுங் கொ
டுப்பாரிலை, புள்ளெலாஞ்சென்று சேரும்பூம்புகலூரைப்பா
டுமின் புலவீர்காள், அள்ளற்பட்டமுந் தாதுபோவதற்கியா
துமையுறவில்லையே அ

கற்றிலாதானைக் கற்று நல்லனே காமதேவனை யொக்
குமே, முற்றிலாதானை முற்றனேயென்று மொழிபினுங்
கொடுப்பாரிலைப், பொத்திலாந்தைகள் பாட்டறுப்புக லூ
ரைப்பாடுமின்புலவீர்காள், அத்தனையமருலகமாள்வதற்கியா
துமையுறவில்லையே. க

தையலாருக்கோர் காமனேசால நல்லவழகுடையைய
னே, கையுலாவியவேலனே யென்றுகழறினுங் கொடுப்பா
ரிலைப், பொய்கைவாவியின்மேதிபாய்புக லூரைப்பாடுமின்
புலவீர்காள், ஐயனுமருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்
லையே. கo

செறுவினிற்செழுங் கமலமோங்குதென்புகலூர் மே
வியசெல்வனே, நறவம்பூம்பொழில் நாவலூரன்வனப்பகை
யப்பன்சடையன்றன், சிறுவன்றன்றெண்டனூரன் பாடி
யபாடல் பத்திவைவல்லவர், அறவனூடி சென்றுசேர்வதற்
கியாதுமையுறவில்லையே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூடலையற்றூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமழுவேந்திமதகரியுரிபோர்த்துப்
பொடியணிதிருமேனிப்புரிகுழலுமையோடுங்
கொடியணிநெடுமாடக்கூடலையாற்றூரி
லடிகளில்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. க

வையகமுழுதுண்டமாலொடுநான்முகனும்
பையிளவரல்குற்பாவையொடும்முடனே
கொய்யணிமலர்ச்சோலைக்கூடலையாற்றூரி
லையனிவ்வருபோந்தவதிசயமறியேனே. உ

ஊர்தொறும்வெண்டலைகொண்டுபலியிடுமென்று
வார்தருமென்முலையாண்மங்கையொடும்முடனே
கூர்முனமழுவேந்திக்கூடலையாற்றூரி
லார்வனில்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ங

சந்தணிவும்புனலுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
பந்தணவும்விரலாள்பாவையொடும்முடனே
கொந்தணவும்பொழில்சூழ்கூடலையாற்றூரி
லந்தணன்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ஙு

வேதியர்விண் ணவருமண் ணவருந்தொழநற்
சோதியதுருவாகிச்சுரிகுழலுமையோடுங்
கோதியவண்டமையுங்கூடலையாற்றூரி
லாதியிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ரு

வித்தகவீணையொடும்வெண்புரிநூல்பூண்டு
முத்தனவெண்முறுவன்மங்கையொடும்முடனே
கொத்தலரும்பொழில்சூழ்கூடலையாற்றூரி
லத்தனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. சு

மழைநுழைமதியமொடுவாளரவுஞ்சடைமே
லிழைநுழைதுகிலல்குலேந்திழையாளோடுங்
குழையணிதிகழ்சோலைக்கூடலையாற்றூரி
லழகனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. எ

மறைமுதல்வானவருமாலயனிந்திரனும்
பிறைநுதன்மங்கையொடும்பேய்க்கணமுஞ்சூழக்
குறள்படையதேறுடைங்கூடலையாற்றூரி
லறவனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. அ

வேலையினஞ்சுண்டவிடையதுதானேறிப்
பாலனமென்மொழியாள்பாகையொடும்முடனே
கோலமதுருவாகிக்கூடலையாற்றூரி
லாவணிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. கூ

கூடலையாற்றூரிற்கொடியிடையவளோடும்
ஆடலுகந்தாலய திசயமிதுவென்ற
நாடியவின்றமிழால்நாவல்வீரன்சொற்
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்தம்வினைபற்றறுமே. கo

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்றிருப் பாதமேமனம்பா
வித்தேன், பெற்றலும்பிறந் தேனினிப் பிறவாததன்மைவ
ந்தெய்தினேன், கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கை யூரிற்பா
ண்டிக்கொடுமுடி, நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லு
நா நமச்சிவாயவே. க

இட்டனும்மடி யேத்துவாரிகழ்ந் திட்டநாள் மறந் தி
ட்டநாள், கெட்டநாளினையென்றலாற்கரு தேன்கிளர்புன
ற்காவிரி, வட்டவாசிகை கொண்டடிதொழு தேத்துபாண்
டிக்கொடுமுடி, நட்டவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லு
நா நமச்சிவாயவே. உ

ஓவுநாளுணர் வழியுநாலுயிர்போகுநாளுயர் பாடைமே
ற், சாவுநாளினையென்றலாற்கரு தேன்கிளர்புனற்காவிரிப்,
பாவிதண்புனல் வந்துழிபாஞ் சோதிபாண்டிக்கொடிமுடி,
நாவலாவுனை நான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ங

எல்லையில்புக ழெம்பிரானெந்தை தம்பிரானெம்பொ
ன்மாமணி, கல்லையுமதிவளம்பொழிந்திழி காவிரியதன்வா
ய்க்கரை, நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்
டிக் கொடுமுடி, வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லு
நா நமச்சிவாயவே. ச

அஞ்சினுர்க்கர ணதியொன்றடி யேனுநான்மிகவஞ்சி
னேன், அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கரு ணல்கினுய்
க்கழிகின்றதென், பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார் குடைந்
தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி, நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினு
ஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ஞ

ஏடுவானிளந் திங்கள்சூடினை யென்பின் கொல்புலி
தோலின்மேல், ஆடுபாம்பரைக்கசைத்த வழகனேயந்த

ண்காவிரிப் பாடுதண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதிபாண்டிக் கொடுமுடிச், சேடனேயுனேநான் மறக்கினுஞ் சொல்லுநா

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைந் தேன்வினைகளும் விண்டன, நெருங்கிவண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற நின்ற காவிரிக் கோட்டிடைக், குரும்பை மென்முலை கோதை மார்குடைந்தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி, விரும்பனேயுனே நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. எ

கெம்பொனேர்சடை யாய்திரிபுரத் தீயெழச்சிலைகோலினுய், வம்புலாங்குழ லாளைப்பாக மமர்ந்தகாவிரிக் கோட்டிடைக், கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி லாடுபாண்டிக்கொடுமுடி, நம்பனேயுனே யான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. அ

சாறணன்றந்தை யெம்பிரானெந்தை தம்பிரானென் பொன்மாமணி, பேரொணாயிரகோடிதேவர் பிதற்றிநின்று பிரிகிலார், நாரணன்பிர மன்றொழுங்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி, காரணாவுனே நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. கூ

கோணியைபிறைசூடியைக்கறையூரிற் பாண்டிக்கொடுமுடி, பேணிய பெருமானேப்பிஞ்ஞகப்பித்தனேபிறப்பில்லியைப், பாணுலாவரிவண்டறை கொன்றைத் தாரனேப்படம்பாம்பரை, நாணனேத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை சொல்லுவார்க்கில்லை துன்பமே. கo

திருக்கடவூர் மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

மருவார்கொன்றைமதிசூடி மாணிக்கதின் மலைபோல வருவார்விடைமேல் மாதோடுமகிழ்ந்து பூதப்படைசூழத் திருமால்பிரமனிந்திரற்குத் தேவர்களாகர் தானவர்க்கும் பெருமான்கடவூர்மயானத்துப் பெரியபெருமானடிகளே.

விண்ணோர்தலைவர்வெண்புரி நூல்மார்பர் வேதகீதத்தர், கண்ணார்நுதலர்நகுதலைவர் காலகாலர்கடவீரர், எண்ணார்புர மூன்றெரிசெய்த விறைவருமையோரொருபாகம், பெண் ணினைவர்மயானத்துபெரியபெருமானடிகளே. உ

காயம்புலியினதளுடைய கண்டரெண்டோட் கடவூரர், தாயுந்தந்தை பல்லுயிர்க்குந் தாமேயாயதலைவனூர், பாயும்வி டையொன்றதுவேறிப்பலிதேர்ந்துண்ணும்பரமேட்டி, பே யக்கள்வாழுமயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. ங

நரைசேர்மலரைங்கணையாலேநயனத்தீயாற் பொடிசெய் த, இறையாராவரெல்லார்க்குமில்லையென்னுதருள்செய்வா ர் பறையார்முழவம்பாட்டோடுபயிலுந்தாண்டகர்பயில் கட வூர்ப், பிறையார் சடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமான டிகளே. ச

கொத்தார்கொன்றைமதிசூடிக்கோள்நாகங்கள்பூணக மத்தயானையுரிபோர்த்துமருப்புமாமைத்தலியார் பத்துசெய்துபாரிடங்கள்பாடியாடப்பலிகொள்ளும் பித்தர்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. ஞ

துணிவார்கீளுங் கோவணமுந் தைந்துசுடலைப்பொடியணிந்து, பணிமேலிட்டபாசுபதர்பஞ்சவடிமார்பினர்கடவூர்த், திணிவார்குழையார்புரமூன்றுந்தீவாய்ப்படுத்தசேவகனூ ர்,பிணிவார்சடையர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

காமார்கடலினஞ்சுண்டகண்டர்கடவூருறைவாணர் தேராரரக்கன்போய்வீழ்ந்துசிதையவிரலாலூன்றினூர் ஊர்தாஞ்ஞவதுலகேழுமுடையார்க்கொற்றியூராரூர் பேராயிரவர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. ட

வாடாமுலையாள் தன்னோடுமகிழ்ந்துகானில் வேடுவனுய்
க், கோடார்கேழற் பின்சென்றுகுறுகிவிசையன் றவமழித்
து, நாடாவண்ணஞ்செருசெய்தூயாவாழிநிலையருள்செய்,
பீடார்சடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. அ

வேழமுரிப்பர்மழுவாளர்வேள்வியழிப்பர்சிரமறுப்பர், ஆ
ழியளிப்பாரிதனக்கன்றுனைந்துகப்பரறமுரைப்பர், எ
ழைத்தலைவர்கடவூரி லிறைவர்சிறுமான்மறிக்கையர், பே
ழைச்சடையர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. கூ

மாடமல்குகடவூரில்மறையோரேத்துமயானத்துப்
பீடைதீரவடியாருக்கருளும்பெருமானடிகள்சீர்
நாடிநாவலாரூரனம்பிசொன்னநற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார்கேட்பார்மேற்பாவமானபறையுமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர்-பண்-நட்டராகம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருந்த
வடியார்மூவிலைவேல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அடிகளென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. க

பிறையாருஞ்சடையாய்பிரமன்றலையிற்பலிகொண்
பறையார்வானவனேமறைமின்பொருளானவனே
கறையாரும்மிடற்றாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
இறைவாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. உ

அன்றுவின்னிழற்கீழறநால்வர்க்கருள்புரிந்து
கொன்றுய்காலனுயிர்கொடுத்தாய்மறையோனுக்குமான்

காரூருங்கரவாகடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
என்ரூதைபெருமானெனகக்கார்துணைநீயலதே. கூ

போராருங்கரியின்னுரிபோர்த்துப்பொன்மேனியின்மேல்
மாராரும்முலையாளொருபாகமகிழ்ந்தவனே
காராருமிடற்ரூய்கடவூர்தனுள்வீரட்டானத்
தாராவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. சு

மையார்கண்டத்திறையம்மதமாவரிபோர்த்தவனே
பொய்யாதென்னுயிருட்புகுந்தாயின்னம்போந்தறியாய்
கையாராடரவாகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
ஐயாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. ரு

மண்ணீர்தீவெளிகால்வருபூதங்களாகிமற்றும்
பெண்ணோடாணலியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே
கண்ணாருண்மணியேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அண்ணாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே சு

எரியார்புன்சடைமேலிளநாகமணிந்தவனே
நரியாருஞ்சுடலைகுவெண்டலைகொண்டவனே
கரியாரீருரியாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அரியாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. எ

வேரூவுன்னடியேன்விளங்குங்குழைக்காதுடையாய்
தேறனுன்னையல்லாற்சிவனேயென்செழுஞ்சுடரே
காரூர்வெண்மருப்பாகடவூர்திருவீரட்டத்துள்
ஆரூர்செஞ்சடையாயெனக்கார்துணைநீயலதே. அ

அயனோடன்றியுமடியும்முடிகாண்பரிய
பயனேயெம்பரனேபரமாயபரஞ்சுடரே
கயமாருஞ்சடையாய்கடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
அயனேயென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. க

காராரும்பொழில்சூழ்கடவூர்திருவீரட்டத்துள்
ஏராரும்மிறைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆரூரன்னடியானடித்தொண்டனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டத்தொகை பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன் திருநீலகண்டத்துக்குயவனுர்க்கடியேன், இல்லையெயென்னுதஇயற்பகைக்குமடியேன், இளையான்றன்குடிமாறனடியார்க்குமடியேன், வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன், விரிபொழில்சூழ்குன்றையார் விறண்மிண்டர்க்கடியேன், னல்லிமென்முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. க

இலைமலிந்தவேல்நம்பியெறிபத்தர்க்கடியேன், எனதிராதன்றனடியார்க்குமடியேன், கலைமலிந்தசீர்நம்பி கண்ணப்பர்க்கடியேன், கடவூரிற்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன், மலைமலிந்ததோள்வள்ளல்மானக்கஞ்சாறனெஞ்சாதவாட்டாயனடியார்க்குமடியேன், அலைமலிந்தபுனல்மங்கையாளுயர்க்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. உ

மும்மையாலுலகாண்ட மூர்த்திக்குமடியேன் முருகனுக்கும் உருத்திரபசுபதிக்குமடியேன், செம்மையேதிருநாளை

ப்போவார்க்குமடியேன், திருக்குறிப்புதொண்டர்த மடியார்க்குமடியேன், மெய்ம்மையேதிருமேனிவழிபடாநிற்கவெகுண்டெழுந்ததாதைதாள் மழுவினலெறிந்த, அம்மையானடித்தண்டிப் பெருமானுக்கடியேன் ஆரூரான் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. நூ

திருநின்றசெம்மையே செம்மையாக்கொண்ட திருநாவுக்கரையன்றனடியார்க்குமடியேன், பெருநம்பிகுலச்சிறைதன் னடியார்க்குமடியேன், பெருமிழலைக்குறும்பர்க்குபேயார்க்குமடியே னெருரும்பீயப்பூதியடியார்க்குமடியே, னெலிபுனல்சூழ்சாத்தமங்கைகீலநக்கர்க்கடியே, நருநம்பிநமிநந்தியடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

வம்பறுவரிவண்டுமண நாறமலருமதுமலர்நற் கொன்றை யானடியலாற்பேணு எம்பிரான்சம்பந்தனடியார்க்குமடியேன் ஏயர்கோன்கலிக்காமனடியார்க்குமடியே, னம்பிரான்திருமூலனடியார்க்குமடியே னூட்டமிகுதண்டிக்கு மூர்க்கர்க்குமடியேன் அம்பரான்மோமாசிமாறனுக்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. நு

வார்கொண்டவனமுலையா ளுமைபங்கன்கழலே மறவாதுகல்லெறிந்த சாக்கியர்க்குமடியேன், சீர்கொண்டபுகழ்வள்ளல்சிறப்புலிக்குமடியேன், செங்காட்டன்குடிமேயசிறுத்தொண்டர்க்கடியேன் கார்கொண்டகொடைக்கழறிற் றறிவார்க்குமடியேன் கடற்காழிகணநாத னடியார்க்குமடியே, னூர்கொண்டவேகூற்றன் களந்தைக்கோனடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே சு

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்க்குமடியேன் பொழிற்கருவூர்த்துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க்கடியேன், மெய்யடியன்சிரங்கமூனையரையர்க்கடியேன் விரிதிரைசூழ்கடலுகையதிபத்

தர்க்கடியேன் கைதடிந்தவரிசிலையான் கலிக்கம்பன்கலிய
ன்கழற்சத்திவரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்குமடியேன் ஐயடி
கள்காடவர்கோ னடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்
மானுக்காளே. எ

கறைக்கண்டன்கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த கணம்
புல்லநம்பிக்குங்காரிக்குமடியே, னிறைகொண்டசிந்தையா
னெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாற னடியார்க்குமடியே
ன், துறைக்கொண்டசெம்பவள யிருளகற்றுஞ்சோதித்தெ
ன்மயிலேவாயிலா னடியார்க்குமடியே,னறைக்கொண்டவே
ல்நம்பி முனையடுவார்க்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானு
க்காளே. அ

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங் காக்கின்றபெருமான் காடவர்
கோன் கழற்சிங்கனடியார்க்குமடியேன் மடல்சூழ்ந்ததார்ம
பியிடங்கழிக்குத்தஞ்சை மன்னவனுஞ்செருத்துணைதனடி
யார்க்குமடியேன் புடைசூழ்ந்த புலியதள்மேரலவாடவாடி
பொன்னடிக்கேமனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்
அடல்சூழ்ந்தவேல்நம்பி கோட்புலிக்குமடியேன் ஆரூரன்
ஆரூரி லம்மானுக்காளே. கூ

பத்தராய்ப்பணிவார்க ளெல்லார்க்குமடியேன் பரமனை
யேபாடுவா ரடியார்க்குமடியேன், சித்தத்தைச்சிவன்பாலே
வைத்தார்க்குமடியேன் திருவாரூர்ப்பிரந்தார்க ளெல்லார்க்
குமடியேன் முப்போதுந்திருமேனி தீண்டுவார்க்கடியேன்
முழுநீறுபூசிய முனிவரார்க்குமடியேன் அப்பாலுமடிச்சார்ந்
தா ரடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

மன்னியசீர்மறைநாவனின்றவூர்ப்பூசல் வரிவளையாள்மா
னிக்கும் நேசனுக்குமடியேன், தென்னவனுயுலகாண்டசெ
ங்கணார்க்கடியேன் திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே

னன்னவனே மானடியேயடைந்திட்டசடைய னிசைஞானி
காதலன் திருநாவலூர்க்கோனன்னவனே மாரூரனடிமைகே
ட்டுகப்பா ராரூரிலம்மானுக்கன்பராவாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

பத்திமையுமடிமையையுங்கைவிடுவான்பாவியேன்
பொத்திநோய துவிதனைப்பொருளறிந்தேன்போய்த்தொ
முத்தினைமாமணிதன்னைவயிரத்தைமூர்க்கனேன் [முவேன்
எத்தனைநாள்பிரிந்திருக்கேனென்னூரிறைவனையே. க

ஐவணமாம்பகழியுடையடல்மதனன்பொடியாகச்
செவ்வணமாந்திருநயனம்விழிசெய்தசிவமூர்த்தி
மையனவுகண்டத்துவளர்சடையெம்மாரமுதை
யெவ்வணம்நாம்பிரிந்திருக்கேனென்னூரிறைவனையே.உ

சங்கலக்குந்தடங்கடல்வாய்விடஞ்சுடவந்தமர்தொழ
அங்கலக்கண்டூர்த்தல்விடமுண்டுகந்தவம்மானை
யிங்கலக்குமுடற்பிறந்தவறிவிலியேன்செறிவின்றி
யெங்குலக்கபுறந்திருக்கேனென்னூரிறைவனையே. ங

இங்ஙனம்வந்திடர்ப்பிறவிப்பிறந்தயாவேனயாராமே
யங்ஙனம்வந்தனையாண்டவருமருந்தென்னூரமுதை
வெங்ஙனன்மாமேனியனைமான்மருவுங்கையானை
யெங்ஙனம்நான்பிரிந்திருக்கேனென்னூரிறைவனையே.ச

செப்பரியவயனேடுமால்சிந்தித்துந்தெரிவரிய
அப்பெரியதிருவினையேயறியாதேயருவினையேன்

ஒப்பரியகுணத் தானையினையிலியையனவின் றி
யெப்பரிசுபிரிந்திருக்கேனென் னுரிறைவனையே. நி

வன்னகநாண்வரைவிலங்கிகணையரிபகழி
தன்னகமுரவாங்கிப்புரமெரித்ததன்மையனை
முன்னகனினையாதேமூர்க்கனேனகைசுமந்
தென்னகப்பிரிந்திருக்கேனென் னுரிறைவனையே. சு

வன்சயமாயடியான்மேல்வருங்கூற்றினுரங்கிழிய
முன்சயமார்பாதத்தால்முனிந்துகந்தமூர்த்திதனை
மின்செயும்வார்சடையானைவிடையானையடைவின்று
யென்செயநான்பிரிந்திருக்கேனென் னுரிறைவனையே.எ

முன்னெறிவானவர்கூடித்தொழுதேத்துமுழுமுதலை
யங்நெறியையமரர்தொழுதாயகனையடியார்கள்
செந்நெறியைதேவர்குலக்கொழுந்தைமறந்திங்நனநான்
என்னெறிவான்பிரிந்திருக்கேனென் னுரிறைவனையே.

கற்றுளவான்கனியாயகண்ணுதலைக்கருத்தார
உற்றுளனுமொருவனைமுன்னிருவர்நினைத்தினிதேத்தப்
பெற்றுளனும்பெருமையனைப்பெரிதடியேன்கையகன்றிட்
டெட்டுளனுய்ப்பிரிந்திருக்கேனென் னுரிறைவனையே.

ஏழிசையாயிசைப்பயனுயின்னமுதாயென்னுடைய
தோழனுமாயான்செய்யுந்தூசுகளுக்குடனுகி
மாழையொண்கண்பரவையைத்தந்தாண்டனேதியிலா
ஏழையேன்பிரிந்திருக்கேனென் னுரிறைவனையே. கo

வங்கமலிகடனஞ்சைவானவர்நீடாழ்ய
தங்கியமுதமவர்க்கருளிதொய்யேனப்பொருட்படுத்திச்

சங்கிலியோடெனைப்புணர்த்தத்தத்துவனேச்சழக்கனேன்
எங்குலக்கப்பிரித்திருக்கேனெண்ணிறைவனேயே. ௧

பேரூருமதகரியினுரியானைப்பெரியவர்தஞ்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவனடியேதிறம்விரும்பி
யாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொலகலிடத்தில்
ஊரூரனிவைவல்லாருலகவர்க்குமேலாரே. ௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி-பண்-நட்டராகம்.

பொன்னார்மேனியனே புலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேல்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியே மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினி யாரைநினைக்கேனே. ௧

கிளார்கோவணமுந் திருநீறுமெய்ப்பூசியுன்றன்
னூளைவந்தடைந்தேன் றலைவாவெனவென்றுகொணீ
வாளார்கண்ணிபங்கா மழபாடியுண்மாணிக்கமே
கேளாநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. ௨

எம்மானெம்மனையென் றனக்கெட்டனைச்சார்வாகா
ரிம்மாயப்பிறவிப்பிறந் தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்
மைமாம்பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யெம்மானின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. ௩

பண்டேநின்னடியே னடியாரடியார்கட்கெல்லாந்
தொண்டேபூண்டொழிந்தேன்றொடராமைத்துரிசறுத்தே
வண்டார்பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே [ன்
யண்டாநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. ௪

கண்ணுயேழுலகுங் கருத்தாய்அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணுரின்தமிழாய்ப் பரமாயபரஞ்சுடரே
மண்ணுர்பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யண்ணுநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. ரு

நாளார்வந்தணுகி நலியாமுனநின்றனக்கே
யாளாவந்தடைந்தே னடியேனையுமென்றுகொணீ
மாளாநாளருளு மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யாளாநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. சு

சந்தாருங்குழையாய் சடைமேற்பிறைதாங்கிநல்ல
வெந்தார்வெண்பொடியாய் விடையேறியவித்தகனே
மைந்தார்சோலைகள்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யெந்தாய்நின்னையல்லாலினி யாரைநினைக்கேனே. எ

வெய்யவிரிசுடரோன் மிகுதேவர்கணங்களெல்லாஞ்
செய்யமலர்களிட மிகுசெரிமையுள்நின்றவனே
பையார்பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யையானின்னையல்லாலினி யாரைநினைக்கேனே. அ

நெறியேநின்மலனே நெடுமாலேயன்போற்றிசெய்யுங்
குறியேநீர்மையனே கொடியேரிடையாள்தலைவா
மறிசேரங்கையனே மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யறிவேநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. க

ஏரார்மும்புரமு மெரியச்சிலைதொட்டவனே
வாரார்கொங்கையுடன் மழபாடியுண்மேயவனைச்
சீரார்நாவலர்கோ னுரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார் பரலோகத்திருப்பாரே. கஅ

திருக்கேதாரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வதுமாயம்மிதுமண்ணுவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிகடல் பசிநோய்செய்தபடிதான்
ஊழாதறஞ்செய்யமின் றடங்கண்ணுன்மலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றுன்றிருக் கேதாரமெனீரே. க

பறியேசுமந்துழல்வீர் பறிநரிகீறுவதரியீர்
குறிகூவியகுற்றங்கொளு நாளாலறமுளவே
யறிவானிலுமறிவானல நறுநீரொடுசாறு
கிறிபேசிநின்றிடுவார்தொழு கேதாரமெனீரே. உ

கொம்பைப்பிடித்தொருக்காலர்க ளிருக்கான்மலர்தூவி
நன்பணமையாள்வானென்றுநடுநாளையும்பகலுங்
கம்பக்களிற்றனமாய்நின்றுசினேர்கலைத்தூவிச்
செம்பொற்பொடிச்சிந்துந்திருக்கேதாரமெனீரே. ஊ

உழக்கேயுண்டுபடைத்தீட்டிலைத்திழப்பார்களுஞ்சிலர்கள்
வழக்கேயெனிற்பிழைக்கேயென்பர்மதிமாத்தியமாந்தர்
சழக்கேபறிநிரைப்பாரொடுதவமாவதுசெய்மின்
கிழக்கேசலமிடுவார்தொழுகேதாரமெனீரே. எ

வாளோடியதடங்கண்ணியர்வலையிலழுந்தாதே
நாளோடியநமனூர்தமர்நணுகாமுனுணிகி
யாளாயுய்மினடிகட்கிடமதுவேயெனிலிதுவே
கீளோடரவசைத்தானிடங்கேதாரமெனீரே. ஏ

தளிசாலிகள்தவமாவதுதம்மைப்பெறிலன்றே
குளியீருளங்குருக்கேத்திரங்கோதாவிரிகுமரி

தெளியீருளஞ்சீபர்ப்பந்தெற்குவடக்காகக்
கிளிவாழையொன்கணிகீறியண்கேதாரமெனீரே. சு

பண்ணின்றமிழிசைபாடலின்பழவேய்முழவதிரக்
கண்ணின்ளெளிகனகச்சுனைவயிரம்மவைசொரிய
மண்ணின்றனமதவேழங்கண்மணிவாரிக்கொண்டெறியக்
கிண்ணென்றிசைமுரலுந்திருக்கேதாரமெனீரே. எ

முனைக்கைபிடிமுகமன்சொலிமுதுவேய்களையிறத்துத்
துளைக்கைக்களிற்றினமாய்நின்றுசுனைநீர்களைத்தூவி
வளைக்கைப்பொழிமழைகூர்தரமயின்மான்பிணைநிலத்தைக்
கிளைக்கம்மணிசிந்துந்திருக்கேதாரமெனீரே. அ

பொதியேசுமந்தழல்வீர்பொதியவமாவதுமறியீர்
மதிமாந்தியவழியேசென்றுகுழிவீழ்வதுவினையாற்
கதிசூழ்கடலிலங்கைக்கிறைமலங்கவ்வரையடைத்துக்
கதிபேறுசெய்திருந்தானிடங்கேதாரமெனீரே. கூ

நாவின்மிசையரையன்ளெடுதழிஞானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடிதொண்டன்
தேவன்றிருக்கேதாரத்தையூரன்னுரைசெய்த
பாவின்றமிழ்வல்லார்பாலோகத்திருப்பாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி-பண்-குறிஞ்சி.

எத்தான்மறக்கேனெழுமைக்குமெப்பெருமானேயே
பற்றுயென்றுன்னேயுள்குகின்றேனுணர்ந்துள்ளத்தாற்
புற்றுடராவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
பற்றுகவாழ்வேன்பசுபதியேபரமேட்டியே. க

வழிபோவார்தம்மோடும்வந்துடன்கூடியமாமணிநீ
யொழிவதலழகோசொல்லாயருளோங்குசடையானே
பொழிலாருருஞ்சோலைப்புக்கொளியூரிற்குளத்திடை
யிழியாக்குளித்தமாணியெனைக்கிறிசெய்ததே. உ

எங்கேனும்போகினுவெம்பெருமானினைந்தக்காற்
கொங்கேபுகினுங்கூறைகொண்டாறலைப்பாரிலைப்
பொய்காடரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
யெங்கோனேயுனைவேண்டிக்கொள்வேன்பிறவாமையே. ங

உரைப்பாருரையுகந்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யடைக்காடரவாவாதியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலனையே. ச

அரங்காவதெல்லாமாயிடுகாடதுவன்றியுஞ்
சரங்கோலைவாங்கிவரிசிலைநாணியிற்சந்தித்துப்
புரங்கெடவெய்தாய்ப்புக்கொளியூரவிநாசியே
குரங்காடுசோலைக்கோயில்கொண்டகுழகனே. ஞ

நாத்தானுமூனைப்பாடலின்றிநவிலாதென்னுச்
சோத்தென்றுதேவர்தொழுநின்றசுந்தரச்சோதியாய்
பூத்தாழ்சடையாய்ப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கூத்தாவுனக்குநாளுட்பட்டகுற்றமுங்குற்றமே. ட

மந்திகடுவனுக்குணப்பழநாடிமலைப்புறஞ்
சந்திகடோறுஞ்சலப்புட்பமிட்டுவழிபடப்

புந்தியுறைவாய்ப்புக்கொளியூரவிநாசியே
நந்தியுனேவேண்டிக்கொள்வேனரகம்புகாமையே. எ

பேணுதொழிந்தேதனுன்னையலாற்பிறதேவரைக்
காணுதொழிந்தேதன்காட்டுதியேலின்னங்காண்பனுன்
பூணுரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
காணுதகண்கள்காட்டவல்லகறைக்கண்டனே. அ

நள்ளாறுதெள்ளாறரத்துறைவாயெங்ஙணம்பனே
வெள்ளாடைவேண்டாய்வேங்கையின்ரோலவிரும்பிலுய்
புள்ளேறுசோலைப்புக்கொளியூரிற்குளத்திடை
யுள்ளாடப்புக்கமாணியெனக்கிறிசெய்ததே. கூ

நீறேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைப்
போறேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைக்
காடேறுசண்டனேத்தொண்டனூரன்கருதிய
சீறேறுபாடல்கள்செப்பவல்லார்க்கில்லைதுன்பமே. கஎ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

மாணிக்கவாசகர்.

சிவமயம்.

மாணிக்கவாசகர் சரித்திரம்.

மாணிக்கவாசகர் சைவசமயாச்சாரியர் நால்வரிலொருவர் இவருக்கு சிவஸ்தலங்களிலெல்லாம் மார்கழிமாதத்திற் றிருவிழாநடத்தப்படுகின்றது இவர் பாண்டியநாட்டில் திருவாதவூரில் அமர்த்தியரென்கிற அந்தணர்குலத்திற்பிறந்து வாதவூராரென்று தந்தையாரிட்ட திருநாமத்தோடு வளர்ந்து கலைகளில்வல்லவராயிருந்தார். இவரதுகுணதிசயங்களை மதுரை அரிமர்த்தனபாண்டியராசன் கேள்வியுற்று வரவழைத் தாராய்ச்சிசெய்து பிரமராயனென்னும் பெயரும் கொடுத்து முதன்மந்திரியாக்கினன்.

இவர் சிவபத்தியிற்சிறந்து மண்ணுலகவிண்ணுலக வின்பங்களைவெறுத்து மோட்சத்திற்கேதுவாகியதத்துவஞானத்தைப்போதிக்கும் ஞானாசாரியரைக்காணப் பிரியம் கொண்டிருந்தனர். அவ்விதமிருக்கையில் கீழ்கடற்றுறைக்குப் போய் குதிரைகள் வாங்கிவரும்படி அரசனைவநால்வகைச் சேனையோடும் ஏராளமான திரவியத்தோடுஞ்சென்று திருப்பெருந்துறைக்குச்சமீபித்தார் இவரதுபரிபக்குவத்தை பரமசிவனறிந்து அருள்செய்வதற்காகத் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தமரத்தடியிற் கணங்கள் மாணாக்கர்களாயும்தாம் ஞானாசாரியாகவுந் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருந்தருளினர் மந்திரியாரவரைக்கண்டு உள்ளம்கனிந்துருகி குருமூர்த்தியின் திருவடிக்கழலிலேவீழ்ந்து தேவரீரடியேற்கருள் செயல் வேண்டுமென்று துதித்தார் உடனே சுவாமி திரு

வருள்சுரந்து ஞானதீக்ஷைசெய்து உபதேசஞ்செய்தருளினர் அவ்வுபதேசத்தைப்பெற்ற, வாதவூரார் அன்புமேலிட்டு அற்புத சின்மய வாசகங்கள் பாடல்களைப் பாடத்தொடங்கினர்.

அப்பாடல்கள் மாணிக்கங்கள்போல் விலையேறப்பெற்றவையா யிருந்ததா லவற்றைக்கேட்ட சிவபெருமான் றிருவுளம் களிகூர்ந்து மாணிக்கவாசகரென்னுந் திருப்பெயரைக்கொடுத்து அங்கேயிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர், பிறபு மாணிக்கவாசகர் குதிரைகளுக்காகக் கொணர்ந்த பொன்னையெல்லாஞ் சிலாலயத்திருப்பணி முதலிய தர்மார்த்தங்களிற் செலவிட்டு-நிராதிசயானந்த நிட்டானுபூதியில் சுகித்திருக்கையில்-இதுவரையில் மந்திரியார் குதிரைகள் வாங்கிவராத காரணமென்னென்று அரசனிடமிருந்து நிருபம் வந்தது-மாணிக்கவாசகருடனே சந்நிதியிற்போய் தொழுது-ஆண்டவனே? அடியேனென்னசெய்வேனென்று பிரார்த்திக்க-அப்போதுண்டான அசரீரிவாக்கின்படி மதுரைக்கெழுந்தருளி-அரசனைக்கண்டு, பரித்திரள் பின்னல் வருவதாகச்சொல்லி - சிறந்தவரிசைகள் பெற்று-அரசனிடத்தில்விடைபெற்று. பொற்றுமரையில் ஸ்நானஞ்செய்து-மீனாக்ஷிசமேத சொக்கலிங்கப் பெருமானைத்தொழுது பாண்டியனது கோபத்திற் காளாக்காமற் றன்னைக் கூர்த்தருளல் வேண்டுமென்று புலம்ப சுவாமிகிருபை கூர்ந்து, அன்பனே அஞ்சவேண்டாம் - பரித்திரள்கொண்

டுவருகிறேமென்று-அசரீரியாய்ச் சொல்லக்கேட்டுக் களி கூர்ந்து தம்மில்லஞ் சேர்ந்தார்.

மறுநாள் அரசன்-மந்திரியாரை வரவழைத்து - குதிரைகளென் வரவில்லையென்று வினவ-இன்றைய மூன்றாநாள் வருமென்று சொல்லினர்-அவ்விதமும் வாராமையால் அரசன்வெகுண்டு தண்டமாக்களிட மொப்புவித்து-இக்கள்வனைத் தண்டித்துப் பொருளை வாங்குமினென்று கட்டளையிட்டான் அவர்களு மவ்வாறே இவரை யழைத்துப் போய் பெருங்கற்களை முதுகிலிட்டும் கிட்டிகட்டியு மண்ணைந்தாளிட்டும் வருத்தி கால்களுக்கு விலங்கிட்டு அன்றிரவு ஓரிருண்டவரையி லடைத்துவைத்திருந்தனர் மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானுடைய பாதங்களையே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இவரது தயரை சுவாமியறிந்து சிறையினின்று மீட்கத் திருவுளங்கொண்டு மறுநாள் காட்டிலுள்ள நரிகளையெல்லாம் பரிகளாக்கி சிவகணங்களையெல்லா மவற்றை நடத்தும் சேவகர்களாக்கி தாமும் வேதக்குதிரையின்மீ தாரோகணித்து அரசனிடம் வந்து வேதக்குதிரை நீங்கலாக மற்றக்குதிரைகளையெல்லா மொப்புவித்து மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை சிறைமீட்பித்து அரசன் பரிசாகத்தந்த வஸ்திரத்தையு மடியார் பொருட்டு வாங்கிச் சிவசிற்றாரித்து மறைந்தருளினர்.

லாயத்திற் கட்டப்பட்டிருந்த புதியபரிகளெல்லாமன்றிரவு நரிகளாகிப் பக்கத்திருந்த பரிகளையும் கடித் திம்சித்

து, வூரெங்குங் கூக்குரலிட்டு ஓடிப்போயின மறுநாளரச னறிந்து மிகச் சீற்றங்கொண்டு மாணிக்கவாசகரை முன் னிலு மதிகமாகத் தண்டனைசெய்து பொருளைவாங்கும்படி கட்டளையிட்டான் அவ்விதமே வருத்திஞர்கள் மாணிக்க வாசக ரிவ்வருத்தத்தைச் சகிக்காதுமுறையிட சுவாமி கங் கையை நோக்கினர் உடனே மதுராநகரின்மீது வெள்ளம் பாண்டுவந்தது அரசனுத்திரவுப்படி மந்திரிகளாற்றங்கரை க்குச்சென்று வூரிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து அணைபோடும்படி செய்தார்கள் தம்மிடத் தன் புள்ளவளாய் ஆளற்றவளுகிய வந்தியென்னும் பிட்டு வா ணிச்சியாருக்குத் தாம் கூலியாளாகப் பரமசிவன் சென்று அணைபோடாது பலதிருவிளையாட்டுகளைச் செய்துக்கொ ண்டிருந்தார் அணையைக் கோலிப்பார்த்து வந்த அரசன் வந்தியின் பங்கைக்கண்டு கையிலிருந்த பிரம்பால் கூலியா ளின் முதுகிலடித்தான் உடனே சுவாமி ஒருகூடைமண் ணை யுடைப்பிற்போட்டு மறைந்தருளினர். அவ்வொருகூ டைமண் மற்றவர்க ளணையிலும் பெரியதாகி உடைப்பை யடைத்துவிட்டது அரசனடித்த பிரம்படியே தேவர் முத ற் சகல ஜீவகோடிகளின் முதுகிலும் பட்டதுமல்லாமல் பாண்டியனது முதுகிலும் பட்டிருந்தது, இவற்றை யரச ன்கண்டு பிரமித்து நிற்க, சுவாமி அசரீரியாய் நின்று, மா ணிக்கவாசகரது பெருமையையு மவர்பொருட்டுத் தாஞ்செ ய்ததையுஞ்சொல்லி யருளக்கேட்டு நடுங்கி மாணிக்கவாசக ரிடஞ் சென்று வணங்கித் தன் குற்றத்தை கூமித்து முன் போ லுலகத்தை யிரட்சித்தருள வேண்டுமென்று துதிக்க

மண்ணுலகையற்றவராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாண்டியனைநோக்கி எம்பெருமானென்னை சிதம்பரத்திற்சென்று போகப் பணித்திருக்கின்றமையால் நீரும்மதற்கிசைந்து விடைதரல் வேண்டுமென்று சொல்லி விடைபெற்று சிதம்பரஞ்சென்று சுவாமியைத் தரிசித்துப் பலதிருப்பாடல்கள் செய்து, இலங்கையினின்றும் வாதுக்குவந்த புத்தரை வாதில்வென்று பௌத்த சமயத்தையிய சோழனது ஊமைப் பெண்ணையும் பேசும்படிசெய்துசிலநாளங்கிருந்தருளினர்.

அப்போது சிவபெருமானேயந்தணராக அவரிடஞ் சென்று இவர்செய்த திருப்பாடல்களையெல்லாம் தொகுத்து திருவாசகமாகக் கூறவும் திருக்கோவையார் பாடவும் கேட்டு அவர்பாடிய வண்ணம் தமதருமைத் திருக்கரத்தாலெழுதி அப்புத்தகமுடிவில் திருச்சிற்றம்பல முடையாரெனக் கையொப்பம் வைத்து மறைந்தருளினர்.

அத்திருமுறை சிற்சபையிலே வைக்கப்பட்டிருத்தலைக்கண்ட திருவாழந்தணர் முதலியோர் அதனையெடுத்து அதன் பொருளை யுணர்ந்தும்படி மாணிக்கவாசக சுவாமிகளைவேண்ட, அவர் திருவாசகம் திருக்கோவையாரென்று மிரண்டினது உண்மைப்பொருள் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானே யென்று சுட்டிக்காட்டி சிற்சபையிலேபோய் அருட்பெருஞ்சோதி மயமாக விளங்கிய சிதாகாசத்திலே கலந்தருளினர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவெம்பாவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லா வரும்பெருஞ்சோதியை யாம்பா
டக்கேட்டேயும், வாட்டடங்கண் மாதேவளருதியோ வன்
செவியோ நின்செவிதான், மாதேவன்வார்கழல்கள் வாழ்த்
தியவாழ்த் தொலிபோதாமளியின்மே னின்றும், புரண்டி
ங்ஙனே சேறுமாகாள் கிடந்தாளென்னேயென்னே யீதே
யெங்கோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். க

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொரு
ளே பின்னைப்புதுமைக்கும் போத்துமப்பெற்றியனே, யு
ன்னைப்பிராணுகப்பெற்றவுன் சீடியோ முன்னடியார்தாள்
பணிவோ மாங்கவர்க்கேபாங்காவோ, மன்னவனேயெங்கண
வாவாரவருகந்து சொன்னபரிசே தொழும்பாவாய்ப் பணி
செய்வோ, மின்னவகையேயெமக் கெங்கோனல்குதியே
லென்ன குறையமிலோ மேலோரெம்பாவாய். உ

அண்ணுமலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும் வி
ண்ணோர்முடியின் மணித்தொகை வீறற்றூற்போற், கண்
ணுரிரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத் தண்ணுெளிமழுங்கித் தா
ரகைகடாமகலப்பெண்ணுகி யாணுயலியாய்ப் பிறங்கொளி
சேர் விண்ணுகிமண்ணுகி யிதனேயும் வேறுகிக் கண்ணுர
முதமுமாய் நின்றுன் கழல்பாடிப் பெண்ணே யிப்பூம்புன
ல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய். ங

போற்றியருளுக நின்னுதியாம் பாதமலர் போற்றிய
ருளுக நின்னந்தமாஞ்சென்னிகள் போற்றியல்லா வுயிர்க்
குந்தோற்றமாம் பொற்பாதம் போற்றியல்லா வுயிர்க்கும்
போகமாம் பூங்கழல்கள், போற்றியல்லாவுயிர்க்கு மீறுமி
ணையடிகள் போற்றிமா னென்முகனும் காணாதபுண்டாரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிநீ ராடேலோரெம்பாவாய். ச

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவம்மானை.

செங்கணெடுமாலுஞ் சென்னிடத்துங்காண்பரிய பொ
ங்குமலர்ப்பாதம் பூதலத்தேபோந்தருளி யெங்கள்பிறப்ப
றுத்திட் டெந்தாமுமாட்கொண்டு தெங்குதிரள்சோலைத்
தென்னன் பெருந்துறையா னங்கணனந்தணனு யறைகூ
விவீடருளு மங்கருணைவார்கழலே பாடியுங்காணம்மானாய்

சந்திரனைத் தெய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினி
லிந்திரனைத்தோணெரித்திட் டெச்சன்றலையாரிந் தாமே
செல்லு மலர்சதிரோன் பற்றகர்த்துச் சித்தித்திசைதிசை
யே தேவர்களை யோட்டுகந்த சேர்ந்தார்ப் பொழில்புடைசூ
ழ் தென்னன்பெருந்துறையான் மந்தாரமாலையே பாடியுங்
காணம்மானாய். உ

ஊனையுயிரா யுணர்வாயென்னுட் கலந்து தேனையூற
மூமாய்த் தீங்கரும்பி னடட்டியுமாய் வானோறியாவழியெ
மக்குத் தந்தருளுந் தேனுமலர்க் கொன்றைச் சேவகனார்
சீரொளிசே ராவுவறிவா யளவிறந்த பல்லுயிர்க்குங் கோ
னினின்றவா கூறுதுங்கா ணம்மானாய். ஈ

பெற்றிபிறர்க்கரியபெம்மான் பெருந்துறையான்கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார் குற்றங்களைக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச் சுற்றியசுற்றத்தொடர்வறுப்பான் ஒருவுகழி பற்றியிப்பாசத்தைப் பற்றற நாம்பற்றுவாள் பற்றியபோனந்தம்பாடுதுங்காணம்மானுய்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழாப்பத்து.

பாரொடுவிண்ணுய்ப் பரந்தவெம்பரனே பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய், சீரொடுபொலிவாய்சிவபுரத்தாசேதிருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, யாரொடுநோகே னுர்க்கெடுத்துறைக்கே ணுண்டுநீ யருளிலையாலுல் வார்கடலுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. க

வம்பனேன்தன்னை யாண்டமாமணியே மற்றுநான் பற்றிலேன்கண்டா, யும்பருமறியா வொருவனேயிருவர்க் குணர்விறந்துலகமூடுருவுள், செம்பெருமானே சிவபுரத்தாசே திருப்பெருந் துறையுறைசிவமே, யெம்பெருமானே யென்னையாள்வானே யென்னைநீ கூவிக்கொண்டருளே. உ

பண்ணினேர்மொழியாள் பங்கநீயல்லாற் பற்றுநான் மற்றிலேன்கண்டாய், திண்ணமே யாண்டாய் சிவபுரத்தாசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, யெண்ணமேயுடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண் ணென்றிவை நின்கணைவைத்து, மண்ணின்மே லடியேன் வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. ங

பந்தணைவிரலாள் பங்கநீயல்லாற் பற்றுநான் மற்றிலேன்கண்டாய், செந்தழல்போல்வாய் சிவபுரத்தாசே திருப்

பெருந் துறையுறைசிவனே, யந்தமிலமுதே யறும்பெறும்
பொருளே, யாரமுதேயடியேனை வந்துமேயாண்டாய் வா
ழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென் றருள்புரியாயே. சு

திருச்சாழல்.

பூசுவதும்வெண்ணீறு பூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதுந்திருவாயான் மறைபோலுங்காணேடீ
பூசுவதும்பேசுவதும் பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானுன்சாழலோ. க

என்னப்பனெம்பிரா னெல்லார்க்குந்தானீசன்
றுன்னம்பெய்கோவணமாக் கொள்ளுமதுவென்னேடீ
மன்னுகலதுன்னுபொருண் மறைநான்கேவான்சரடாத்
தன்னையேகோவணமாச் சாத்தினன்காண்சாழலோ. உ

கோயில்சுடுகாடு கொல்புலித்தோனல்லாடை
தாயுமிலித்தையிலி தான்றனியன்காணேடீ
தாயுமிலித்தை யிலி தான்றனியனையிடினும்
காயிலுலகனைத்துங் கற்பொடிகாண்சாழலோ. ங

அயனையங்கனை யந்தகனைச்சந்திரனை
வயனங்கண்மாயாவடுச்செய்தான்காணேடீ
நயனங்கண்மூன்றுடைய நாயகனைதண்டித்தாற்
சயமன்றேவானவர்க்குத் தாழ்குழலாய்சாழலோ. ச

அருந்தவருக்காலின்கீ ழறமுதலாநான்கனையு
மிருந்தவருக்கருளுமது வெனக்கறியவியம்பேடீ
யருந்தவருக்கறமுதனுன் கன்றருளிச்செய்திலனேற்
றிருந்தவருக்குலகியற்கை தெரியாகாண்சாழலோ. ஞ

அருட்பத்து.

சோதியேசுடரே சூழொளிவிளக்கே சுரிகுழற்பனை முலைமடந்தை, பாதியேபரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய் பங்கயத்தயனுமாலறியா,நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையினிறைமலர்க் குருந்தமேவியசீ ராதியேயடியேனுதரித்தழைத்தா லதெந்துவே யென்றருளாயே. க

நிருத்தனேநிமலா நீற்றனேநெற்றிக் கண்ணனேவிண்ணுளோர்பிரானே, யொருத்தனேயுன்னே யோலமிட்டலறி யுலகெலாந்தேடியுங்காணேன், திருத்தமாய்பொய்கைத்திருப்பெருந்துறையிற் செழுமலர்குருந்த மேவியசீ, ரறுத்தனேயடியே னுதரித்தழைத்தா லதெந்துவே யென்றருளாயே. உ

எங்கணையகனே யென்னுயிர்த்தலைவா வேலவார்குழலிமாரிருவர், தங்கணையகனே தக்கநற்காமன் றனதுடறழலெழவிழித்த செங்கணையகனே திருப்பெருந்துறையிற்செழுமலர்க் குறுந்தமேவியசீ, ரங்கணுவடியேனுதரித்தழைத்தா லதெந்துவே யென்றருளாயே. ங

முத்தனேமுதல்வா முக்கணமுனிவா மொட்டறுமலர்பறித்திறைஞ்சிப், பத்தியாய்நினைந்து பரவுவார்தமக்குப் பரகதிகொடுத்தருள் செய்யுஞ்சித்தனேசெல்வத் திருப்பெருந்துறையிற் செழுமலர்க்குறுந்த மேவியசீ, ரத்தனேயடியேனுதரித்தழைத்தா லதெந்துவே யென்றருளாயே. ச

பிடித்தபத்து.

உம்பர்கட்காசே யொழிவறநிறைந்த யோகமேயுற்றை யென்றனக்கு, வம்பெனப்பழுதென் குடிமுழுதாண்டுவா

ழ்வறவாழ்வித்தமருந்தே, செம்பொருட்டுணிவே சிறுடைக்
கழலே செல்வமே சிவபெருமானே, யெம்பொருட்டென்
னைச் சிக்கெனப்பிடித்தே னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.க

அம்மையேயப்பா வொப்பிலாமணியே யன்பினில்வி
ளைந்தவாரமுதே, பொய்ம்மையேபெறுக்கிப் பொழுதினை
ச்சுறுக்கும் புழுத்தலைப்புலையனேன்றனக்குச், செம்மை
யேயாய சிவபதமளித்த செல்வமேசிவபெருமானே, யிம்
மையியுன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தே னெங்கெழுந்தருளு
வதினியே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புலம்பல்

பூங்கமலத்தயனெடுமாலறியாததெரியானே
கோங்கலர்சேர்குவிமுலையாள்கூறுவெண்ணீறுடை
யோங்கெயில்சூழ்திருவாரூறுடையானேயடியேனின்
பூங்கழல்களையல்லாதெவையாரும்புகழேனே. க

சடையானேதழலாடியங்குமுவிலைச்சூலப்
படையானேபரஞ்சோதிபசுபதிமழவெள்ள
விடையானேவிரிபொழில்சூழ்பெறுந்துறைமாயடியே
னுடையானேயுனையல்லாதுறுதுணைமற்றறியேனே. உ

உற்றாரையான்வேண்டே னூர்வேண்டேன்பேர்வேண்டே
கற்றாரையான்வேண்டேன்கற்பனவுமினியமையுங் [ன்
குற்றாலத்தமர்ந்துறையுங்கூத்தாவுன்குரைகழற்கே
கற்றாவிமனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவனே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சோப்பதிகம்.

முத்திநெறியறியாதழூர்க்கொடுமுயல்வேனைப்
பத்திநெறியறிவித்துப்பழவினைகள்பாரும்வண்ணஞ்
சித்தமலமறவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
அத்தனெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே. க

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
சிறுநெறிகள்சேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணங்
குறியொன்றுமில்லாதகூத்தன்றன்கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ணமருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே. உ

பொய்யெல்லாமெய்யென்றுபுணர்முலையார்போகத்தே
மையலுறக்கடவேனைமாளாமேகாத்தருளித்
தையலிடங்கொண்டபிரான்றன்கழலேசேறும்வண்ண
மையனெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே. ங

மண்ணதனிற்பிறந்தெய்த்துமாண்டுவிழக்கடவேனை
யெண்ணமிலாவன்பருளியெனையாண்டிட்டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீறணிவித்துதூய்நெறியேசேரும்வண்ண
மண்ணலெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே. ச

கஞ்சாயவடிமடவார்கடைக்கண்ணுலிடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாயர்துயர்கூரநிற்பேனுன்னருள்பெற்றே
னுய்ஞ்சேலுடையானேயடியேனைவருகவென்
றஞ்சேலென்றருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே ஞ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமான சுவாமிகளருளிச்செய்த

தீருப்பாடல்கள்.

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் பிரகாசமா யானந்தபூர்த்தியாகி யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே யகிலாண்டகோடியெல்லாந், தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்ததெது மனவாக்கினிற், றட்டாமின்றதெது சமயகோடிகளெலாந் தந்தெய்வ மென்தெய்வமென், றெங்குந்தொடர்ந்ததிர் வழக்கிடவு நின்றதெது வெங்கணும்பெருவழக்கா, யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற், கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது கருத்திற்கிசைந்ததுவே,கண்டனவெலாமோன் வுருவெளியதாகவுங் கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். உ

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன மேனுவாயுதிற்கும்வண்ணம், வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு மார்க்கத்தினிச்சைபோல, நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த நினைவையுமறந்தபோது, நித்திரைகொள்வேன்றேக நீங்குமென வெண்ணிலோ கெஞ்சந்துடித்தயருவேன், பேசாதவானந்தநிட்டைக்கு மறிவிலாப்பேதைக்கும் வெகுதூரமே பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரிய பேரின்பநிட்டையருள்வாய், பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள் பழுத்தொழுகு தேவதருவே, பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணானந்தமே. உ

ஆழாழிகையின்றி நிற்கவிலையோ கொடியவாலமரு தாகவிலையோ வக்கடலின்மீதுவட வனனிற்கவில்லையோ வந்தரத்தகிலகோடி, தாழாமனிலநிற்கவில்லையோ மேருவு ந்தனுவாக வளையவிலையோ சப்தமேகங்களும் வச்ரதாரு ணையிற் சஞ்சரித்திடவில்லையோ, வாழாதவாழவே யிராம னடியாற்சிலையு ம_மங்கையாகவிலையோ மணிமந்த்ரமாதி யால் வேண்டுசித்திகளுலக மார்க்கத்தில் வைக்கவிலையோ, பாழானவென்மணங் குவியவொரு தந்திரம் பண்ணுவதன க்ருமையோ பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகி ன்ற பரிபூரணானந்தமே. ங

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி யாளினு ங்கடன்மீதிலே யாணைசெலவேநினவ ளகேசனிகராகவ ம்பொன்மிகவைத்தபேரு நேசித்தாசவாதவித்தைக்கலந்தி டுவர் நெடுநாளிருந்தபேரு நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந் தேடி நெஞ்சுபுண்ணுவரெல்லாம் யோசிக்கும்வேளையிற் ப சிதீரவுண்பது முறங்குவதுமாகமுடியு முள்ளதே போது நானுனைக் குளறியே யொன்றைவிட் டொன்றுபற்றிப் பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற பரிசுத்தநிலையையரு ள்வாய் பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற பரி பூரணானந்தமே. ச

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு வி ழிகொண்டுமையல்பூட்டு மின்னார்களின்பமே மெய்யென் றும் வளர்மாட மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும் பொன்னையழி யாதுவளர் பொருளென்று போற்றியிப் பொய்வேதமிகு திகாட்டிப் பொறையறிவு துறவீக லாதிநற்குணமெலாம் போக்கிலேபோகவிட்டுத் தன்னகரிலோ பாதிபாழ்ப்பேய் பிடித்திடத் தாணிமிசைலோகாயதன் சமயநடைசாராமல்

வேதாந்தசித்தாந்த சமரசசிவாஞ்ஞான பூதி மன்னவொரு சொற் கொண்டெனைத்தடுத் தாண்டபின் வாழ்வித்த ஞானகுரு வே மந்த்ரகுருவேயாக தந்த்ரகுருவேமூலன் மரபில்வரு மௌனகுருவே. ஙு

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே பாவித் திறைஞ்சவாங்கே பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தியப்பனி மலரெடுக்கமனமு நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்க வெனி னுனுமென் னுடனிருநீ நான்கும்படும்போதரைக் கும்பிடாதலா னுன்பூசைசெய்யின்முறையோ விண்ணேவி ணுதியாம் பூதமேகாதமே வேதமேவேதாந்தமே மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்கு வித்தேயவித்தின் மூலே யே கண்ணேகருத்தே யென்னெண்ணேயெழுத்தே கதிக் கானமோனவடிவே கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமி டு கருணைகாக்கடவுளே சு

எண்ணரியபிறவிதனின்மாடப்பிறவிதானியா நினு மரிதரிதுதா ணிப்பிரவிதப்பி லெப்பிறவிவாய்க்குமோ வேதவருமோவரிகிலேன் கண்ணகநிலத்துநா ளுள்ளபொ ழுதேயருட் கனவட்டத்தினின்று காலூன்றிநின்றுபொ ழியானந்த முகிலொடு கலந்துமதி யவசமுறவே பண்ணுவ துனன்மையிந் நிலபதியுமட்டுமே பதியாயிருந்ததேகம் பவு ரிகுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி பண்ணவிதனருளி னுலே விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுமொழியவேவே ண்டுவேனுமதடமைநான் வேதாந்தசித்தாந்த சமரசனன்னி லைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே. எ

• ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதை ய கில சித்தின்மிசையுள்ளதோ வாடியகரங்குபோ லோடியுழல் சிந்தையை யடங்கியொருகணமெனும்யான் காணிலென்றி

ருவருளையல்லாது மௌனியாய்க் கண்மூடியோ மூச்சைக் கட்டிக்கலாமதியை முட்டவே மூலவெங்கனலினை யெழுப்பநினைவும் பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும் போக்கிலே போகவிட்டுப் பொய்யுலகுயினை ஞயினுங் கடையான புன்மையே னின்னமின்னம் வீணிலேயலையா மன்மலயிலக்காநீர் வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும் வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற வித்தகச் சித்தர்கணமே. அ

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்களல்லவர்கள் கற்றுமறிவில்லாதவென் கர்மத்தையென்சொல்வேன் மதியையென்சொல்லுவேன் கைவல்யஞானநீதி நல்லோருரைக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று நாட்டுவேன் கர்மமொருவுஞ்டிலோ பழைய ஞானமுக்கியமென்று நவிலுவேன் வடமொழியிலே மல்லாலுரைத்தன் வாவுந்தராவிடதிலே வந்தாவிவகரிப்பேன் வலலதமிழரிஞர்வரு னங்ஙனே வடமொழியின் வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன் வெல்லாமலவரையு மருட்டிவிடவகைவந்தவித்தையன் முத்திதருமோ வேதாந்தசித்தாந்த சமரச நன்னிலைபெற்ற வித்தகச் சித்தர்கணமே. கூ

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக் குணமொன்று மொன்றிலேன்பாற் கோரமெத்தனைபகரு பாரமெத்தனை வன்குணங்களெத்தனைகொடிய பாழ்க்கல்லாமையெத்தனை யகந்தையெத்தனை மவக்கள்ளமெத்தனை புள்ளகற்காரியஞ் சொல்லிடினுமறியாமை யெத்தனை கதிக்கென் றமைத்தவருளிற் சொல்லாமை யெத்தனை விர்தா

கோஷ்டியென்னிலோ செல்வதெத்தனைமுயற்சி சிந்தை யெத்தனைசலனமிந்த்ரசாலம்போன்ற தேகத்தில்வாஞ்சை முதலா, யல்லாமையெதனை யமைத்தனை யுனக்கடிமை யானேனிவைக்குமாளோவண்டபகிரண்டமுமடங்கவொரு நிறைவாகி யானந்தமானபரமே.

கல்லேலுமையவெரு காலத்திலுருகுமென் கன்னெஞ் சமுருகவிலையே, கருணைக்கிணங்காதவன்மையையுகான்மு கன்கற்பிக்கவொருகடவுளா, வல்லான்வகுத்தவாய்க் காலெனும்பெருவழக்குச்சிழக்குமுண்டோ, வானமாய்நின் றின்பமளியா யிரங்கியெனைவாழ்விப்ப துன்பாரங்காண், பொல்லாதசெயினிற் றுய்தள்ளனீதமோ புகலிடம்பிறி துமுண்டோ பொய்வார்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலு மாய்ப்புன்மையேலுனங்தா, சொல்லான்முழுக்கிலோசு கமில்லைமௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கவருளாய சுதந்திர்க்கு ணமான பரதெய்வமேபரஞ்சோதியே சுகவாரியே. கக

அரும்பொனே மணியேயெனன்பேயெனன்பானவறி வேயெனறிவிலாரு மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபா டினைநாடினைநாடிநாடி விரும்பியேகூவினை னுளறினை னலறினன் மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி விண்மாரியென வெனிருகண்மாரிபெய்யவே மீசற்றயர்ந்தேனியா னிரும் புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனைனுழுனையிடைவிட்டு நின்றது ண்டோவென்றநீயகறாவுனடிமையல்லவோ யாதே னுமறியாவெறுந் துறும்பனைனென்னினுங்கைவிடுதனீதி யோதொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய், சுதந்திர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ் சோதியே சுகவாரியே. கஉ

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய வாப்தர் மொழி யொன்றுகண்டா லறிவாவதேதுசிலவறியாமைவே திவையறிந்தார்களறியார்களார், மௌனமொடிருந்ததாரென் போலுடம்பெலாம் வாயால்பிதற்றுமவரார் மனதெனவு மொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்வன்மையோடிரக்கமெ ங்கே புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம் பூதபே தங்களெவிடம் மொய்மெயிதர்மகிதமேல்வருநன்மைதீமை யொடு பொறைபொறுமையு மெவ்விட மெவர்சிறியரெவர் பெரிய ரெவருறவு ரெவர்பகைஞர் யாதுமுனையன்றி யுண் டோ விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி யெங்குநி றைகின்றபொருளே. கங

காகமானதுகோடி கூடுகின்றலுமொரு கல்லின்முன் னெதிர்நிற்குமோ கர்மமானதுகோடி முன்னைசெய்தாலு நின் கருணைப்பரவாகவருளைத் தாகமாய்நாடினரை வாதிக்க வல்லதோ தமியனேற் கருட்டாகமோ சற்றுமில்லை யென்ப தவும்வெளியாச்சு வினையெலாஞ் சங்கேதமாய்க்கூடியே தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள் சோராமல்யோ கமார்க்க சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென் சிந் தைக்கும்வெகு தூரநா னேகமாய்நின்றேனுடிருக்குநா ளெந் தநாளிக்நாளின்முற்றுறுதோ விகபரமிரண்டினிலு முயிரி னுக்குயிராகி யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. கச

பாகத்திறற்கவிதைபாடிப்படிக்கவோபத்திநெறியில்லை வேத, பாராயணப்பணுவன்மூவர்செய்பணுவலது பகரவோ விசையுமிலலை யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றுற்றேறக மொவ்வாதிவ்வூன்வெறுத்தா லுயிர்வெறுத்திடலொக்குமல் லாதுகிரியைகளுபாயத்திறற்செய்யவோ மோகத்திலசி றிதுமொழியவில்லை மெஞ்ஞானமோனத்தி நிற்கவென்றுல்

மூற்றுதுபரிபாகசத்திக ளனேகநின்மூதறிவிலேயெழுந்த தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்பரவாகமே தன்னந்தனிப்பெரு மையேசர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்தசி வமே. கஙி

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி யேங்கு தேநெஞ்சமையோ வின்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்ப ரென்றெண்ணவோதிடமில்லையே யனியாயமாயிந்தவுட லை நானென்றுவரு மந்தகற்காளாகவோ வாடித்திரிந்துநான் க ற்றதுங்கேட்டது மவலமாய்ப்போதனன்ரு கனியேனும் வறியசெங்காயேனுழுதிர்சருது கந்தமூலங்களேனுங்கனல் வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான் கண்மூடிமௌனி யாகித் தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினே னெண்ணமிது சாமிநீயறியாததோ சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான ச ச்சிதானந்தசிவமே. கசு

வேதாவையிவ்வண்ணம் விதித்ததேதென்னினுன் வினை ப்பகுதியென்பனந்த வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமன தால் விளைந்ததான்மனதைநாடிற் போதமேநிற்குமப்போத த்தைநாடிலோ போதமுநினைல்விளக்கம் பொய்யன்றுதெய் வமறையாவுமே நீயென்று மீபோக்குவரவாநிகழ்த்து மாதார வாதேயமுழுதுநீயாதலா லகிலமீதென்னையாட்டி யாடல்க ண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ யருளுநீ மௌனஞான தாதா வுநீபெற்ற தாய்தந்தைதானுநீ தருமநீயாவுநீகாண சர்வபரி பூரண வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்தசிவமே. கள

தந்தைதாய் தமர்தாரமகவென்னு மிவையெலாஞ்சந்நியி ற்கூட்டமிதிலோ சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமே டை சதுரங்கசேனையுடனே வந்தேதார்வாழ்வுமோ ரிந்த்ர சாலக்கோலம் வஞ்சனை பொருமைலோபம் வைத்தமனமா ங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ வாஞ்சனையிலாதகணவே

யெக்காலுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமேயிரவுபகலில்
லாவிடத் தேகமாய்கின்றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே யா
ணென்னதறவுழுழ்ந்து சிக்தைதான்றெளியாது சுழலும்வ
கையென்கொலோ தேடரியசத்தாகியென் சித்தமிசைகுடி
கொண்ட வறிவான தெய்வமே தேசோமயானந்தமே. கஅ

[illegible] னோமயக்கவசமோ வண்டகோழையெலாங் கருப்பவறை
போலவு மடிக்கடிக்காவமைத்துப் பேராமனின்றபர வெளி
யிலே மனவெளிபிறகுவதலா தொன்றிலும் பின்னமுற
மருவாதன்னையத்தாலினிப் பேரின்பமுத்திக்கியும்சார
தலானவும்போகாது நாலதுதள்ளினும்போகேனியான் ந
டையேதுமில்லையான் டவனுமையென்னுமிரு தன்மை
யிலு மென்வழக்குத் தீராதுவிடுவதிலை கடுவானகடவுளே
தேடரியசத்தாகியென் சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவான
தெய்வமே தேசோமயானந்தமே. கக

கந்தகமதக்கரியை வசமாய்டத்தலாங் காடிவெம்புலி
வாயையுக்கட்டலா மொருசிக்கமுதகின்மேற் கொள்ளலா
ங்கட்செவியெடுத்தாட்டலாம் வெந்தழலினீரதம்வைத்தை
க்குலோகத்தையும் வெதித்துவிற்றுண்ணலாம் வேறொரு
வர்காணுமலுலகத்துலாவலாம் விண்ணவரையேவல்கொள
லாஞ் சந்ததமுமினமையோடிருக்கலா மற்றொருசரீரத்திலு
ம்புகுதலாஞ் சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
ண்ணிகரில் சித்திபெறலாஞ் சித்தையடக்கியே சும்மாவி
ருக்கின்ற நிறமரிது சத்தாகியென் சித்தமிசைகுடிகொண்
டவறிவான தெய்வமே தேசோமயானந்தமே. உ0

தாயுமானசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராமலிங்கசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருவருட்பா.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாக்-ஆதிதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்தரசே யருமருந்தே யானந்தத்தேனேயருள்வி
ருந்தே, பொதுநடத்தரசேபுண்ணியனே புலவரெல்லாம்பு
கழ்கண்ணிமனே, மலைதருமகளேமடமயிலே மதிமுகவமு
தேயிளங்குயிலே, ஆனந்தக்கொடியேயிளம்பிடியே யற்புத
த்தேனேமலைமானே.

சிவசிவசிவசிவசின்மயதேஜா சிவசுந்தரகுஞ்சிதநடராஜா
படனவிவேகபரம்பரவேதா நடனசபேசசிதம்பரநாதா
அரிபிரமாதியர்தேடியபாதா அரகரசிவசிவவாடியபாதா
அந்தணவங்கணவமபரபோகா அம்பலநம்பரவம்பிளைபாகா

அம்பரவிம்பரசிதம்பரநாதா அஞ்சிதரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதா
தந்திரமந்திரயந்திரபாதா சங்கரசங்கரசங்கரநாதா, இக்கரை
கடந்திடிலக்கரையே இருப்பதுசிதம்பரசர்க்கரையே, என்
னுயிருடம்பொடுசித்தமதே வினிப்பதுநடராச புத்தமுதே.

ஐயர்திருச்சபையாடகமே ஆதிதலானந்தநாடகமே
உத்திரஞானசிதம்பரமே சிதுயெலாந்தருமம்பரமே

பரசிவதோத்திரம்.

விண்ணுடையாய்வெள்ளி வெற்புடையாய் மதிமேவுசடைக்,கண்ணுடையாய்நெற்றிக் கண்ணுடையாயருட்கண்ணுடையாய்,பண்ணுடையாய்திசைப்பட்டுடையாயிடப்பாலிலருட், பெண்ணுடையாய்வந்திப் பிட்டுடையாயென்பெருஞ்செல்வமே. க

விடையுடையாய்மறைமேலுடையாய்நதிமேவியசெஞ்சடையுடையாய்கொன்றைத்தாருடையாய்கரந்தாங்குமழுபடையிடையாயருட்பண்புடையாய்பெண்பரவையின்பானடையுடையாயருணுடையாய்பதநல்குகவே. உ

கீளுடையாய்பிறைக்கீறுடையாயெங்கிளைத்தலைமேற்றூளுடையாய்செஞ்சடையுடையாயென்றனையுடையாய்வாளுடையாய்மலையாளுடையாய்கலைமானுடையாய்யாளுடையாய்மன்றுளாட்டுடையாயென்னையாண்டருளே

நான்படும்பாடுசிவனேயுலகர்வெலும்பஞ்சு [மோதான்படுமோசொல்லத்தான்படுமோ வெண்ணத்தான்படுகான்படுகண்ணீயின்மான்படுமாறுகலங்கிநின்றேற [னேனேன்படுகின்றனையென்றிரங்கா யென்னிலென்செய்வ

விண்ணேவிண்ணுருவே விண்முதலே விண்ணுள்வெளியே யவ்வெளிவிளங்குவெளியேயென்றன்கண்ணேகண்மணியே கண்ணெளியேகண்ணுட்கலந்துநின்றகதிரேயக்கதிரின்வித்தே தண்ணேதண்மதியே யம்மதியிற்பூத்ததண்ணமுதே தண்ணமுதசாரமே சொற்பண்ணேபண்ணிசையேபண்மயமே, பண்ணின்பயனே மெய்த்தவர்வாழ்த்திப்பரவுந்தேவே. ஙி

திருவருட்பா.

சுழியாதவருட்கருணைப் பெருக்கேயென்றுந்தூண்டாத மணிவிளக்கின்சோதியேவா ஞெழியாதுகதிர்பரப்புஞ்சுட ரேயன்பர்க் கோவாதவன்பருளு மொன்றேறவிண்ணேர் வி ழியாலுமொழியாலுமனத்திலுலும் விழைதருமெய்த் தவத் தாலும்விளம்புமெந்தவழியாலுங்கண்டுகொளற்கரிதாய்ச்சு த்தமௌனவெளி யூடிருந்துவயங்குந்தேவே. சு

குலத்திடையுங்கொடியஞ்ஞருகுடித்தனத்துங்கொடியே ன்குறிகளிலுங்கொடியனன்றிக் குணங்களிலுங் கொடியே ன்மலதிடையேபுழுத்த சிறுபுழுக்களிலுங் கடையேன்வ ன்மனத்துப்பெரும்பாவிவஞ்ச நெஞ்சப்புலையேன், நலத்தி டையோரணுவளவுங்கண்ணுறுகிலனவல்லாநாய்க்குகை தோன்றநின்றேறன்பேய்க்குமிகவிழித்தேன், நிலத்திடைநா னேன்பிறந்தே நின்கருத்தையறியே னிர்க்குணனே நட ராஜநிபுணமணிவிளக்கே. எ

விளக்கறியாவிருட்டறையிற்கவிழ்ந்துகிடந்தழுதவிம்முகி ன்ற குழவியினுமிகப்பெரிதுஞ்சிறியேன், அளக்கறியாத்து யர்க்கடலிழுந்திநெடுங்கால மலைந்தலைந்துமெலிந்ததரும் பதனின் மிகத்தருமபேன், இளக்கறியாக் கொடுமையெ லாங்கிளைத்தபழுமரத்தேன் கெடுமதியேன்கடுமையினேன் கிறிபேசுமெறியேன், களக்கரியாப்புவியிடைநானேன்பி றந்தேனந்தோகருணைநடத்தாசேநின்கருத்தையறியேனே

அரசெலாமதித்திடப்பே ராசையிலேயரசே டாவென வேமிக்கிளைத்தே னருளறியாக் கடையேன், பராசுரம் போற்பருத்தே னெட்டியெனத்தழைத்தேன் புன்கெனவும் புளியெனவு மங்கியுகிர்கின்றேன், புழுமும்வகை தெரிந்து

கொளேன் தெரிந்தாரைப்பணியேன் பசையறியாக்கருங்க
ன்மனப் பாரைசுமந்துழல்வேன், விரசுநிலத்தேன்பிறந்தே
னின்கருத்தையறியேன் வியக்குமணிமன்றுங்கி விளங்கு
பரம்பொருளே. க

பொருளறியேன் பொருளறிந்தாற் போன்றுநடித்திங்கே
பொங்கிவழிந்துடைகின்றேன்பொய்யகத்தேன்புலையேன்,
மருளறியாத்திருவாளருளங்கயத்திரிவேன்வையுண்டு முழ
வுதாமாடனவேதடித்தேன். வெருளறியாக் கொடுமனத்
தேன் விழற்கிறைத்துக்களிப்பேன் வீணர்+ளிற்றலைநின்
றேன் விலக்கனைத்தும்புரிவேன், தெருளறியேனுலகிடை
நானேன்பிறந்தேனினைது திருவுளத்தையறிந்திலேன் தெ
ய்வநடத்தவனே. கo

மருந்தறியேன்மணியறியேன் மந்திரமொன்றறியேன்ம
தியறியேன்வித்தியறியேன் வாழ்க்கைநிலையறியேன் திருந்
தறியேன்றிருவருளின் செயலறியேனறந்தான் செய்தறி
யேன்மனமடங்குந் திறத்தினிலோரிடத்தேயிருந்தறியே
னறிந்தோரை யேத்திடவுமறியே னெந்தைபிராமணிமன்
றமெய்தவறிவேனே விருந்தசைசொலவறியே னெங்ங
னகான்புகுவேன் யார்க்குரைப்பேனென்செய்வே னேதும
றிந்திலனே. கக

வெறுத்துரைத்தேன்பிழைகளெல்லாம் பொருத்தருளல்
வேண்டும்விளங்கறிவுக்கறிவாகுமெய்ப்பொதுவினடிப்போ
ய்கருத்துரைத்தார்தமக்குமருள் கனிந்துரைக்கும்பெரிய க
ருணைவெங்கடலேமுக் கண்ணேணுங்குங்கரும்பே மறுத்து
ரைப்பதெவனருணீ வழங்குகிணமன்றி மறுத்திடினுமுன்
னையலான் மற்றொருசார்பறியேன் செறுத்துரைத்த வுரை
களெல்லாந் திருவருளேயென்று சிந்திப்பதில்லாமற் செய்
வகையொன்றிலனே. கஉ

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டுகொண்டதருணங் க
டைச்சியேனுளம்பூத்துக் காய்த்ததொருகாய்தான் விளக்க
முறப்பழுத்திடுமோவெம்பியுதிர்ந்திடுமோ வெம்பாதுபழுக்
கினுமென்கரத்தி லகப்படுமோ கொளக்கருதுமலமாயைக்
குரங்குகவர்ந்திடுமோ குரங்குகவராதெனதுகுறிப்பிலகப்ப
டினுந் துளக்கமற வுண்ணுவமே னெதொண்டைவிக்குக் கொ
ளுமோசோதிதிருவுளமெதுவோ வேதுமறிந்திலனே. கஉ.

அப்பான்வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல்வேண்டு மாருயி
ர்கட்கெல்லாநா னன்புசெயல்வேண்டு மெப்பாருவெப்பமு
மெங்கணுநான்சென்றே யெங்தைதினதருட்புகழையியம்பி
டல்வேண்டும் செப்பாதமேனிலைமேற் சுத்தசிவமார்க்கந்தி
கழ்ந்தோங்க வருட்சோதிசெலுத்தியிடல்வேண்டும் தப்பே
துநான்செயினு நீபொறுத்தல்வேண்டுந் தலைவநினைப்பிரி
யாத நிலைமையும்வேண்டுமனே. கச

திருவுடையாய்சிற்சபைவாழ்சிவபதியேயெல்லாஞ் செய்
யவல்லதனித்தலைமைச்சித்தசிகாமணியே யுருவுடையென்
னுயிர்க்குயிராயொளிர்கின்றவொளியேயுன்னுதொருமென்
னுளத்தேயூருகின்றவமுதே யருவுடையபெருவெளியா ய
துவிளங்குவெளியா யப்பாலு மாய்நிறைந்த வருட்பெருஞ்
சோதியனே மருவுடையாள்சிவகாமவல்லிமணவ ளா வந்த
ருள்கவருட்சோதிதந்தருள்கவிரைந்தே. கஞ

சொல்லவனேபொருளவனே துரியபதத்தவனே தூயவ
னேநேயவனே சோதியுருவவனே நல்லவேலாகன்னிதியே
ஞானசபாபதியேநாயகனே தாயகனேகண்டவனே யனைத்

துமல்லவனேயானவனே யம்மையப்பாவென்னேயாண்டவ
னேதாண்டவனேயருட்குருவேயெல்லாம் வல்லவனே சிவ
காமவல்லிமணவாளா மன்னவனேயென்னவனேவந்தருள்
கவிரைந்தே. ௫சு

படமுடியாதினித்துயரம் படமுடியாதாசேபட்டசெலா
ம்போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப்பொழுதென்னுடலுயிராதிய
தெல்லாம் நீயெடுத்துக்கொண்டென்னுடலுயிராதியவெல்லா
முவந்தெனக்கேயளிப்பாய் வடலூருசிற்றம்பலத்தே வாழ்
வாயென்கண்ணுன்மணியேயென் குருமணியேமாணிக்க
மணியே நடனசிகாமணியேயென் னவமணியேசிவமே ந
ன்மணியே பொன்மணியேநடராஜமணியே. ௫எ

வாழையடிவாழையென வந்ததிருக்கூட்ட மரபினில்யா
னெருவனன்றே வகையறியேனிந்த வேழைபடும்பாடுனை
க்குத்திருவுளச்சம்மதமோ விதுதகுமோவிதுமுறையோவி
துதருமந்தானே மாழைமணிப்பொதுநடனஞ்செய்வள்ளல்
யானுனக்குமகனலனேநீயெனக்குவாய்த்ததந்தையலையோ
கோழையுலகுயிர்த்துயரமினிப் பொறுக்கமாட்டேன் கொ
டுத்தருணின்னருளொளியைக்கொடுத்தருளிப்பொழுதே.

உன்னேமறந்திடுவனே மறப்பறியேன்மறந்தாலுயிர்விடு
வேன்கணந்தரியேனுன்னேயிதுநீ யென்னேமறந்திடுவா
யோமறந்திடுவாயெனில்யானென்னசெய்வேனெங்குறை
னெவர்க்குறைப்பேனெந்தாயன்னேயினுந்தயவுடையாய் நீ
மறந்தாயெனினுமகிலமெலாமளித்திடுநின்னருள்மறவாதெ
ன்றேயினுமிகக்களித்திங்கேயிருக்கின்றேன்மறவேலிது
தருணம்மருட்சோதியெனக்குவிரைந்தருளே. ௫க

அருள்விளக்கேயருட்சுடரேயருட்சோதிச்சிவமே யருள
முதேயருணிறைவே யருள்வடிவப்பொருளே யிருள்தடிக்

தென்னுளமுழுது மிடங்கொண்டபதியே யென்னறிவே
யென்னுயிரேயெனக்கினியவுறவேமருள்கடிந்தமாமணியே
மாற்றறியாப்பொன்னேமன்றில் நடம்புரிகின்றமணவாளா
வெனக்கே தெருளளித்த திருவாளா ஞானவுருவாளா தெய்
வநடத்தரசேநான் செய்மொழியேற்றருளே. ஒ0

கோடையிலேயிளப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகைகிடத்த கு
ளிர்தருவேதருநிழல நிழல்கனிந்தகனியேயடையிலேயூரு
கின்றதிருசுவைத்தண்ணீரேயுகந்ததண்ணீரிடைமலர்ந்த சு
கந்தமணமலரே மேடையிலேவீசுகின்ற மெல்லியபூங்காற்
றேமென்காற்றேறமென்காற்றில் விளைசுகமேசுகத்திலுறும்
பயனே யாடையிலேயெனைமணந்த மணவாளாபொதுவி
லாடுகின்றவரசேயென்னலங்கலணிந்தருளே. ஒக

கைக்கிசைந்தபொருளேயென் கருத்திசைந்தகனிவே க
ண்ணேயென்கண்களுக்குக் கலந்திசைந்தகணவா மெய்க்கி
சைந்தமணியேபொன் மேடையிலென்னுடனே மெய்கலந்
ததருணத்தே விளைந்தபெருஞ்சுகமே நெய்க்கிசைந்தவுண
வே யென்னெறிக்கிசைந்தநிலையே நித்தியமேயெல்லாமா
ஞ் சத்தியமேயுலகில் பொய்க்கிசைந்தார்காணுதே பொது
நடஞ்செய்யரசே புன்மொழியென்றிகழாதே புனைந்துமகி
ழ்ந்தருளே. ஒஉ

தனித்தனிமுக்கனி பிழிந்துவடித்தொன்றுக்கூட்டிச் ச
ர்க்கரையுங்கற்கண்டின் பொடியுமிகக்கலந்தே தனித்தநறு
ந்தேன்பெய்து பசும்பாலின்றேங்கின் தனிப்பாலுஞ்சேர்த்
தொரு தீம்பருப்பிடியம்விரவி யினித்தநறுநெய்யணைந்தே
யிளஞ்சூட்டினிறக்கியெடுத்தசுவைக்கட்டியினினித்திருந்
தெள்ளமுதேதயநித்தமரத்திருப்பொதுவில்விளங்குநடத்த
ரசே யடிமலக்கென்சொல்லணியா மலங்கலணிந்தருளே.

கண்களிக்கப்புகைசிறிதுங் காட்டாதேபருவக் கலைநடு
வேவிளங்குகின்ற கற்பூரவிளக்கே பண்களிக்கப்பாடுகின்ற
பாட்டில்விளை சுகமே பத்தருளேதித்திக்கப் பழுத்ததனிப்
பழமே மண்களிக்கவான்களிக்க மணந்தசிவகாம வல்லியெ
ன்மறைகளெலாம் வாழ்த்துகின்றவாய்மை பெண்களிக்கப்
பொதுநடனஞ்செய் கடத்தாசேவினது பெரும்புகழ்சே வ
டிகளுக்கென் சொல்லுமணிந்தருளே. உச

உருவெளியேயருவெளிக்கு ளூற்றவெளியுருவே யுருநடு
வும்வெளிகடுவு மொன்றுனவொன்றே பெருவெளியேபெ
ருவெளியில் பெருஞ்சோதிமயமேபெருஞ்சோதிமயநடமே
பிறங்குதனிப்பொருளே மருவொழியாமலாகதீத வயங்கு
மொளிமணியே மந்திரமேதந்திரமே மதிப்பரியமருதீத
ருவொழியாதோங்குமணி மன்றினடத்தாசே சிறுமொழி
யென்றிகழாதே சேர்த்துமகிழ்ந்தருளே உரு

பார்த்தாலும்நினைத்தாலும் படித்தாலும்படிக்கப் பக்கனி
ன்றுகேட்டாலும் பரிந்துவுணர்ந்தாலும் ஈர்த்தாலும்பிடித்
தாலுங் கட்டியணைத்தாலு மித்தலைக்குந்தித்திக்கு மனித்
தசுவைகளுமேவே வர்த்தாவிமயங்காது கனிந்தறங்கனி
யே மெய்மையறிவாளர்தம் விளக்குமருளமுதே தீர்த்தா
வென்றன்பரெலாந் தொழப்பொதுவில்நடிக்குந் தெய்வநட
த்தாசேயென் சிறுமொழியேற்றருளே. உசு

கல்லார்க்குங்கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங்களிப்பேகாண
ர்க்குங்கண்டவர்க்குங் கணணளிக்குங்கண்ணே வல்லார்க்கு
மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும்வரமே மதியார்க்கும்மதிப்பவர்
க்கு மதிகொடுக்கும்மதியே நல்லார்க்கும்பொல்லார்க்கும் ந
ன்றருவே நார்களுக்குஞ்சார்களுக்கும நலங்கொடுக்குந
லமே யெல்லார்க்கும்பொதுவினட மிடுகின்றசிவமே யென்
னாசேயான்புகழ்ந மிசையுமணிந்தருளே. உஎ

அறிந்தானே யறிவுக்கறிவானானே யருட்பெருஞ்சோதியினானே யடியேனன்பிற் செறிந்தானையெல்லாஞ்செய் வல்லசிதாய்ச் சிறந்தானைச்சிறுகெறியிற் சென்றார்தம்மைப்பிறிந்தானையென்னுளத்திற் கலந்துகொண்ட பிரியமுள்ளப் பெருமானைப்பிறவிதன்னை யெறிந்தானை யெனையெறியாதெடுத்தாண்டானை யெம்மானைக்கண்டுகளித் திருக்கின்றேனே. உஅ

பாலானைத்தேனானைப் பழத்தினானைப் பலனுறுசெங்கரும்பானைப் பாய்ந்துவேசாக் காலானைக்கலசாகாத் தலையினானைக் காலென்றுந்தலையென்றுங் கருதற்கெய்தாமேலானை யெனிலுமேலமுதானானை மோனமெனுமெனதுளத்தேதவிளங்கலன்றியேலானை யென்பாடலேற்றுக்கொண்ட வெம்மானைக்கண்டு களித்திருக்கின்றேனே. உக

அருளாசையருட்குருவை யருட்பெருஞ்சோதியை யென்னம்மையையென்னப்பனையென்னுடவனையமுதைத் தெருளுருமென்னுயிரை யென்றனுயிர்க்குயிரையெல்லாருஞ்செய்யவல்லதனித் தலைமைச்சித்தசிகாமணியை ஏருவெருவாழ்வையெல்லா வாழ்வுமெனக்களித்த வாழ்வமருந்தானமாமணியையென்கண்மணியைக் கருணைநடம்புரிகின்ற கனகசபாபதியைக் கண்டுகொண்டேன் களிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன்களித்தேன். ஙO

பாட்டுவந்துபரிசளித்த பதியையருட்பதியைப் பசுபதியைக்கனகசபாபதியையுமாபதியை தேட்டமிகும்பெரும்பதியைச் சிவபதியையெல்லாஞ் செய்யவல்லதனிப்பதியைத் திகழ்தெய்வப்பதியை பாட்டியல்செய்தருள்பரமபதியைவபதியையானந்தநாட்டினுக்கோ ரதிபதியையரசைக்காட்டியெனை மணம்புரிந்தென் கைப்பிடித்தபதியைக் கண்டுகொண்டேன்களிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன்களித்தேன். ஙக

மதித்திடுதலறியவொரு மாணிக்கமணியை வயங்கியபே ரொளியுடைய வச்சிரமாமணியைத்துதித்திடுவேதாகமத்தி ன் முடிமுடித்தமணியைக் சுயஞ்சோதித்திருமணியைச் சு த்தசிவமணியை வித்தன்மூதல்தொழிலியற்று வித்தகுறுமணியைவிண்மணியையம்மணிக்குள் விளங்கியமெய்ம்மணியைக் கதித்தசுகமயமணியைச் சித்தசிகாமணியைக் கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே. கூ உ

அருட்சோதித்தெய்வமெனே யாண்டுகொண்டதெய்வமம்பலசேதையாடுகின்ற வானந்தத்தெய்வம் பொருட்சாருமறைகளெலாம் போற்றுகின்றதெய்வம் போதாந்தத்தெய்வமுயர் நாதாந்தெய்வ மிருட்பாடுநீக்கியொளி யீய்ந்தருளுந்தெய்வ மெண்ணியநாணெண்ணியவா றெனைக்கருளுந்தெய்வந் தெருட்பாடலுவந்தேனையுஞ் சிவமாக்குந்தெய்வம்சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதேதெய்வம். கூ கூ

எல்லாஞ்செய்வல்லதெய்வ மெங்குநிறைதெய்வமென்னு யிரிறகலந்தெனக்கே யின்பநல்குந்தெய்வம் நல்லார்க்குநல்ல தெய்வம் நடுவானதெய்வம் நற்சபையிலாடுகின்ற நடராச தெயவம் கல்லார்க்குங்கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுந்தெய்வங் காரணமாந்தெய்வமருட் பூரணமாந்தெய்வம் சொல்லாதநிலகளெலாஞ் செய்கின்றதெய்வஞ் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதேதெய்வம். கூ ச

பதியேயெம்பரனேயெம்பராபரனேயெமது பராபரனேயானந்தப் பதந்தருமெய்ஞ்ஞான நிதியே மெய்ந்நிறைவே மெய்ந்நிலையேமெய்யின்ப நருத்தமிதந்தனித்தலைமை நிபுணமணிவிளக்கே கதியேயென்கண்ணேயென் கண்மணியேயெனது கருத்தேதையென் கருத்திலுற்ற கனியேசெங்கனியே தேனேயென்றுரையேயென் றோழாவென்னுளத்தே சுத்தநடம்புரிகின்ற சித்தசிகாமணியே. கூ நி

ஆரணமேயாகமமேயாரணவாகமத்தினரும் பொருளேவ
ரும்பொருளினனுபவமேயறிவே காரணமேகாரியமே கார
ணகாரியங்கள்கடந்தபெரும்பதியேயென் கருத்தமர்ந்த நி
தியேபூரணமேபுண்ணியமே பொதுவிளங்குமாசேபுத்தமு
தேசதியமேபொன்னே செம்பொருளேதோரணமேவிள
ங்குசித்திபுத்தியினு மென்னுளத்துஞ் சுத்தநடம்புரிகின்ற
சித்தசிகாமணியே. நூசு

கருணைததும்பிப் பொதுநோக்குங் கண்ணிற்கிடைத்தக
ண்ணேயோர்கனியிற்கனிந்தன்புருவான கருத்திற்கிடைத்
தகருத்தேமெய்யருணன்னிலையிலதுவதுவாயறிவிற்கிடை
த்தவறிவேயென்னகதும்புறத்துமொளிநிறைவித்தமர்ந்த
குருவே பைம்பூதவருண்முதலாயவை கடைந்தவரைப்பாய்
விளங்குமணிவயங்குசுடரே யெல்லாஞ்செய்வல்ல குருவே
யென்னுளத்தே தருணநடஞ்செய்யரசே யென்றுயேயென்
னேத்தந்தாயே தனித்தலைமைப்பதியே யித்தருணம்வாய்
த்ததருணமதே. நூஎ

கருவிற்கலந்தவுணேயேயென்கனிவிற்கலந்தவமுதேயென்
கண்ணிற்கலந்த வொளியேயென் கருத்திற் கலந்தகளிப்
பேயென்னுருவிற்கலந்தவழகேயென்னுயிரிற்கலந்தவுறவே
யென்னுணர்விற்கலந்தசுகமேயென் னுடையவொருமைப்
பெருமானே தெளிவிற்கலந்து விளையாடுஞ்சிரியேனறனக்
கேமெய்ஞ்ஞான சிததியளிததபெருங்கருணைத்தேவே யுல
கத்திரளெல்லா மருவிக்கலந்துவாழ்வதற்கு வாழ்த்தசருண
மிதுவென்றே வாயேபறையாயறைகின்றே னெந்தாய்கரு
ணைவறத்தாலே. நூஅ

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

தேவாரதோத்திரத்திரட்டு - முற்றிற்று.